

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลและคะแนน

ภาคผนวก ก

1. ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (x) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์
4. ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านแบบปกติ
5. ค่าคะแนนดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ กับแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านแบบปกติ
6. ค่าคะแนนดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
7. คะแนนการวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง
8. คะแนนการวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มควบคุม
9. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างก่อนเรียนกับ หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง
10. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างก่อนเรียนกับ หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม
11. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนระหว่าง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
12. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนระหว่าง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 8 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน
 อย่างมีวิจารณญาณ

ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.60	0.40	16	0.27	0.40
2	0.50	0.33	17	0.40	0.40
3	0.30	0.33	18	0.70	0.60
4	0.53	0.80	19	0.40	0.53
5	0.77	0.20	20	0.43	0.73
6	0.37	0.60	21	0.40	0.40
7	0.37	0.47	22	0.57	0.47
8	0.50	0.60	23	0.43	0.20
9	0.60	0.40	24	0.67	0.40
10	0.50	0.60	25	0.20	0.40
11	0.43	0.33	26	0.20	0.40
12	0.40	0.27	27	0.20	0.27
13	0.47	0.53	28	0.30	0.33
14	0.63	0.33	29	0.47	0.53
15	0.43	0.47	30	0.30	0.33

ตารางที่ 9 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อ	Σ	p	q	pq	ข้อ	Σ	p	q	pq
1	18	0.60	0.40	0.24	16	13	0.43	0.57	0.25
2	15	0.50	0.50	0.25	17	8	0.27	0.73	0.20
3	9	0.30	0.70	0.21	18	12	0.40	0.60	0.24
4	16	0.53	0.47	0.25	19	21	0.70	0.30	0.21
5	23	0.77	0.23	0.18	20	12	0.40	0.60	0.24
6	11	0.37	0.63	0.23	21	13	0.43	0.57	0.25
7	11	0.37	0.63	0.23	22	12	0.40	0.60	0.24
8	15	0.50	0.53	0.25	23	17	0.57	0.43	0.25
9	18	0.60	0.40	0.24	24	13	0.43	0.57	0.25
10	15	0.50	0.53	0.25	25	20	0.67	0.33	0.22
11	13	0.43	0.57	0.25	26	6	0.20	0.80	0.16
12	12	0.40	0.60	0.24	27	9	0.30	0.70	0.21
13	14	0.47	0.53	0.25	28	6	0.20	0.80	0.16
14	19	0.63	0.37	0.23	29	9	0.30	0.70	0.21
15	13	0.43	0.57	0.25	30	6	0.20	0.80	0.16

ค่าความเชื่อมั่น KR 20

จากสูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_2^t} \right]$$

$$= \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{6.63}{19.01} \right] = 0.67$$

เมื่อนำข้อสอบที่ผ่านการหาค่าความยากง่าย มาหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ด้วยสูตร KR 20 พบว่ามีค่า 0.67

ตารางที่ 10 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน								รวมคะแนน ระหว่างเรียน	รวมคะแนน หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	40 คะแนน	30 คะแนน
	5	5	5	5	5	5	5	5		
1	4	5	5	4	3	4	5	4	34	25
2	4	2	4	5	3	4	5	4	34	26
3	5	4	5	4	4	5	4	5	31	27
4	4	3	4	5	3	4	5	4	36	24
5	5	4	3	4	5	4	3	4	32	25
6	4	4	4	3	4	4	5	3	32	23
7	4	4	3	4	4	3	4	5	31	25
8	4	3	4	4	3	4	3	4	31	24
9	4	5	4	4	5	4	5	4	29	27
10	4	5	4	4	4	5	4	3	35	24
11	3	4	4	3	4	4	4	3	33	25
12	4	4	4	4	5	3	4	4	29	24
13	4	4	3	4	5	4	3	4	32	25
14	4	5	4	4	5	3	4	4	31	24
15	5	4	5	4	4	5	5	4	33	25
16	4	5	4	3	5	4	4	4	36	24
17	4	5	4	4	5	4	5	4	33	26
18	5	4	3	4	4	5	4	4	35	24
19	4	4	3	4	3	4	5	4	33	25
20	5	4	4	4	5	4	3	5	31	24
21	4	4	4	5	4	4	4	5	34	26
22	4	5	5	4	3	4	5	4	34	25
23	3	4	5	4	4	5	4	4	33	24
24	4	5	4	5	4	4	5	4	35	25

ตารางที่ 10 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน								รวมคะแนน ระหว่างเรียน	รวมคะแนน หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	40 คะแนน	30 คะแนน
	5	5	5	5	5	5	5	5		
25	4	5	4	3	4	4	5	3	32	24
26	5	4	5	5	4	4	4	5	36	26
27	3	4	4	5	4	3	4	3	30	25
28	5	4	5	4	5	5	4	5	37	26
29	4	4	5	4	4	3	4	4	32	24
30	4	3	4	4	5	4	4	5	33	25
รวม									987	747
E_1 / E_2									82.25	83.00

ตารางที่ 11 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านแบบปกติ

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน								รวมคะแนน ระหว่างเรียน	รวมคะแนน หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	40 คะแนน	30 คะแนน
	5	5	5	5	5	5	5	5		
1	4	4	3	5	4	5	4	4	33	26
2	4	5	5	4	3	4	5	4	34	25
3	3	2	4	5	3	4	5	4	30	26
4	5	4	5	4	4	5	4	5	36	27
5	4	3	4	5	3	4	5	4	32	24
6	5	4	3	4	5	4	3	4	32	25
7	4	3	4	3	4	4	5	3	30	23
8	4	4	3	4	4	3	4	5	31	25
9	4	3	4	4	3	4	3	4	29	24
10	4	5	4	4	5	4	5	4	35	25
11	4	5	3	4	4	5	4	3	32	24
12	3	4	4	3	4	4	4	3	29	25
13	4	4	3	4	5	3	4	4	31	24
14	4	4	3	4	5	4	3	4	31	25
15	4	5	4	4	5	3	4	4	33	24
16	5	4	5	4	4	5	5	4	36	25
17	4	5	4	3	5	4	4	4	33	24
18	4	5	4	4	5	4	5	4	35	26
19	5	4	3	4	4	5	4	4	33	24
20	4	4	3	4	3	4	5	4	31	25
21	5	4	3	4	5	4	3	5	33	24
22	4	4	4	5	4	4	4	5	34	23
23	3	4	5	4	4	5	4	4	33	24
24	4	5	4	5	4	4	5	4	35	25

ตารางที่ 11 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน								รวมคะแนน ระหว่างเรียน	รวมคะแนน หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	40 คะแนน	30 คะแนน
	5	5	5	5	5	5	5	5		
25	4	5	4	3	4	4	5	3	32	24
26	5	4	5	5	4	4	4	5	36	26
27	3	4	4	5	4	3	4	3	30	23
28	5	4	5	4	5	5	4	5	37	26
29	4	4	5	3	4	3	4	4	31	23
30	4	3	4	4	5	4	4	5	33	25
รวม									980	739
E_1/E_2									81.67	82.11

ตารางที่ 12 ค่าคะแนนดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธี
วิทยาศาสตร์กับแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	คะแนนดัชนีความสอดคล้อง	
	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์	แผนการจัดการเรียนรู้ ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ
1	1.00	1.00
2	0.67	0.67
3	1.00	1.00
4	1.00	0.67
5	0.67	0.67
6	1.00	1.00
7	0.67	0.67
8	1.00	1.00
	0.88	0.84

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณ

ข้อที่	ความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			IOC
		1	2	3	
1	ความสามารถด้านการวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
2	ความสามารถด้านการวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
3	ความสามารถด้านการสังเคราะห์	+1	0	+1	0.67
4	ความสามารถด้านการประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00
5	ความสามารถด้านการวิเคราะห์	0	+1	+1	0.67
6	ความสามารถด้านการประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00
7	ความสามารถด้านการสังเคราะห์	+1	0	+1	0.67
8	ความสามารถด้านการวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
9	ความสามารถด้านการสังเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
10	ความสามารถด้านการประเมินค่า	+1	+1	0	0.67
11	ความสามารถด้านการวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
12	ความสามารถด้านการสังเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
13	ความสามารถด้านการประเมินค่า	0	+1	+1	0.67
14	ความสามารถด้านการวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
15	ความสามารถด้านการสังเคราะห์	+1	0	+1	0.67
16	ความสามารถด้านการประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00
17	ความสามารถด้านการวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
18	ความสามารถด้านการสังเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
19	ความสามารถด้านการประเมินค่า	+1	+1	0	0.67
20	ความสามารถด้านการวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
21	ความสามารถด้านการสังเคราะห์	+1	+1	0	0.67
22	ความสามารถด้านการประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00
23	ความสามารถด้านการวิเคราะห์	0	+1	+1	0.67
24	ความสามารถด้านการสังเคราะห์	+1	0	+1	0.67
25	ความสามารถด้านการประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณ (ต่อ)

ข้อที่	ความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			IOC
		1	2	3	
26	ความสามารถด้านการวิเคราะห์	0	+1	+1	0.67
27	ความสามารถด้านการสังเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
28	ความสามารถด้านการประเมินค่า	+1	0	+1	0.67
29	ความสามารถด้านการสังเคราะห์	+1	+1	+1	1.00
30	ความสามารถด้านการประเมินค่า	+1	+1	+1	1.00
ค่าความสอดคล้องโดยรวม					0.87

ตารางที่ 14 คะแนนการวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง

เลขที่	ความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ		
	Pre - test	Post - test	ความก้าวหน้า (D)
1	19	26	+7
2	20	23	+3
3	18	25	+7
4	16	26	+10
5	17	22	+5
6	16	19	+3
7	15	21	+6
8	18	23	+5
9	17	23	+6
10	18	24	+6
11	19	22	+3
12	16	20	+4
13	18	21	+3
14	15	24	+9
15	18	22	+4
16	20	25	+5
17	19	21	+2
18	18	22	+4
19	16	23	+7
20	15	21	+6
21	17	22	+5
22	18	23	+5
23	15	23	+8
24	18	21	+3
25	17	24	+7

ตารางที่ 14 คะแนนการวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง (ต่อ)

เลขที่	ความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ		
	Pre - test	Post - test	ความก้าวหน้า (D)
26	16	23	+7
27	14	21	+7
28	16	24	+8
29	15	20	+5
30	16	22	+6

ตารางที่ 15 คะแนนการวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มควบคุม

เลขที่	ความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ		
	Pre - test	Post - test	ความก้าวหน้า (D)
1	17	21	+4
2	16	17	+1
3	18	19	+1
4	17	20	+3
5	16	19	+3
6	18	21	+3
7	17	20	+3
8	15	18	+3
9	19	21	+2
10	17	19	+2
11	14	15	+1
12	15	17	+2
13	18	19	+1
14	13	17	+4
15	14	18	+4
16	17	19	+2
17	16	20	+4
18	15	18	+3
19	18	19	+1
20	17	20	+3
21	18	22	+4
22	16	19	+3
23	14	17	+3
24	16	19	+3
25	19	21	+2

ตารางที่ 15 คะแนนการวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มควบคุม (ต่อ)

เลขที่	ความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ		
	Pre - test	Post - test	ความก้าวหน้า (D)
26	18	20	+2
27	16	19	+3
28	17	21	+4
29	15	18	+3
30	16	20	+4

การทดสอบสมมติฐานค่าที (t-test)

ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 posttest	21.8667	30	1.56983	.28661
1 pretest	15.3333	30	1.26854	.23160

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 posttest & pretest	30	.404	.027

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	99% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 posttest - pretest	6.53333	1.56983	.28661	5.74332	7.32334	22.795	29	.000

การทดสอบสมมติฐานค่าที (t-test)

ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 posttest	18.3667	30	1.77110	.32336
1 pretest	15.0333	30	1.51960	.27744

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 posttest & pretest	30	.508	.004

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	99% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 posttest - pretest	3.33333	1.64701	.30070	2.50448	4.16218	11.085	29	.000

การทดสอบสมมติฐานค่าที (t-test)

ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียน
ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

Group Statistics

group	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
score Control	30	15.0333	1.51960	.27744
Experimental	30	15.3333	1.26854	.23160

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	99% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
score	Equal variances assumed	.042	.839	-.830	58	.410	-.30000	.36140	-1.26252	.66252
	Equal variances not assumed			-.830	56.206	.410	-.30000	.36140	-1.26356	.66356

การทดสอบสมมติฐานค่าที (t-test)

ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน
ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

Group Statistics

group		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
score	Control	30	18.3667	1.77110	.32336
	Experimental	30	21.8667	1.56983	.28661

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	99% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
score	Equal variances assumed	1.159	.286	-8.100	58	.000	-3.50000	.43209	-4.65079	-2.34921
	Equal variances not assumed			-8.100	57.176	.000	-3.50000	.43209	-4.65135	-2.34865

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรรษา ผลาทพร อาจารย์พิเศษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รจนา รักการ อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัญญา ทองนิล อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๕๕.๑๑/ว ๒๒๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปากสมุทร(ไววุฒิชินานุสรณ์)

ด้วย นายณฐนน แก้วกันจรรรหัสนักศึกษา ๕๐๕๔๙๗๐๐๗ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ” โดยมีรองศาสตราจารย์สุเทพ ลิ้มอรุณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง เป็นประธานและกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วนั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยกับนักเรียนในหน่วยงานของท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

วิภาวดี พ.ไพฑูริย์

(ดร.สุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทร. ๐-๓๒๔๕-๓๓๐๐ ต่อ ๑๓๑๗ หรือ ๐-๓๒๔๐-๕๕๕๘

โทรสาร ๐-๓๒๔๐-๕๕๕๘

ที่ ศธ ๐๕๕๕.๑๑/ว๒๒๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย .

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๑๐

ด้วย นายณฐนน แก้วกันจรรรหัสนักศึกษา ๕๐๕๑๕๗๐๐๗ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ” โดยมีรองศาสตราจารย์สุเทพ ถิมอรุณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง เป็นประธานและกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วนั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยกับนักเรียนในหน่วยงานของท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

วิมล พ.ไพฑูริย์

(ดร.สุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทร. ๐-๓๒๔๕-๓๓๐๐ ต่อ ๑๓๑๗ หรือ ๐-๓๒๔๐-๕๕๕๘

โทรสาร ๐-๓๒๔๐-๕๕๕๘

ที่ ศธ ๐๕๕๕.๑๑/ว ๒๕๖๗

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

๗๖๐๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบางจะเกร็ง (ประโชติประชานุกุล)

ด้วย นายณฐนน แก้วกันจรร รหัสนักศึกษา ๕๐๕๑๕๗๐๐๗ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ” โดยมีรองศาสตราจารย์สุเทพ ลิ้มอรุณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง เป็นประธานและกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วนั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยกับนักเรียนในหน่วยงานของท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทร. ๐-๓๒๔๕-๓๓๐๐ ต่อ ๑๓๑๗ หรือ ๐-๓๒๔๐-๕๕๕๘

โทรสาร ๐-๓๒๔๐-๕๕๕๘

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๕๕.๑๑/๒๕๒

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

๗๖๐๐๐

๙ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดลาดเป้ง

ด้วยนายณฐนน แก้วกันจรร รหัสนักศึกษา ๕๐๕๑๕๗๐๐๗ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ” โดยมีรองศาสตราจารย์สุเทพ ลิ้มอรุณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง เป็นประธานและกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วนั้น

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลการวิจัยกับบุคลากรในหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ดร. สุมาลี พงศ์ศิยะไพบูลย์

(ดร.สุมาลี พงศ์ศิยะไพบูลย์)

รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทร. ๐-๓๒๔๕-๓๓๐๐ ต่อ ๑๓๑๗ หรือ ๐-๓๒๔๐-๕๕๕๘

โทรสาร ๐-๓๒๔๐-๕๕๕๘

ภาคผนวก จ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พุเนียกับราชาฉลาม

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง พุเนียกับราชาฉลาม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูภาพฉลาม และร่วมกันสนทนาถึงรูปร่างลักษณะของฉลาม
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มพุเนีย กลุ่มฉลาม กลุ่มกิ้ง กลุ่มปู และกลุ่มปลา

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ปัญหา

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรนิทาน เรื่อง พุเนียกับราชาฉลาม ตอนที่ 1 (เอกสารหมายเลข 1)

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม ตอนที่ 1 ให้จบภายในเวลา 5 นาที

3. ครูกับนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในนิทาน เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม ตอนที่ 1 เพื่อค้นหาปัญหา

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา

ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา โดยให้นักเรียนชี้ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากนิทาน เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม ตอนที่ 1

ขั้นที่ 3 การกำหนดคำทำนาย

1. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม ตอนที่ 2 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร

2. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)

3. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม ตอนที่ 2 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยบันทึกลงในใบงานที่ 1

4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบ และเฉลยคำทำนาย เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม ตอนที่ 2 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้

5. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทานเรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม ตอนที่ 3 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร

6. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1

7. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม ตอนที่ 3 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านพร้อมทั้งเขียนเรื่องย่อ โดยบันทึกลงในใบงานที่ 1

8. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนาย เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม ตอนที่ 3 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้

ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูล

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่องที่อ่านว่านักเรียนทำนายเหตุการณ์ถูกกี่ข้อ ผู้ที่ตอบถูกไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ถือว่าเป็นผู้ที่มีหลักการในการคาดคะเนหรือการทำนาย แล้วรวบรวมใบงาน และให้คะแนน

ขั้นที่ 5 การสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้
 - นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ว่าอย่างไร
 - จากเรื่องนี้บุคคลใดน่าจะมีภาพพจน์
 - ถ้าไม่มีผู้ใดสามารถแก้ปัญหาได้ ในอนาคตชาวบ้านน่าจะเป็นอย่างไร
 - ผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - จากเรื่อง พุเนียบกับราชาฉลาม การกระทำของพุนีตรงกับสำนวนใด
 - นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของพุนีหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเรื่องราวจากการอ่านนิทาน เรื่อง พุเนียบกับราชาฉลาม โดยการระดมสมอง และทำเป็นแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 2 (เอกสารหมายเลข 3)

การสรุปบทเรียน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง พุเนียบกับราชาฉลาม ตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องโดยการตอบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง พุเนียบกับราชาฉลาม
2. ใบงานที่ 1 , 2

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. เครื่องมือที่ใช้วัด
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

พญากับราชาฉลาม

ตอนที่ 1

ราชาฉลามมีปลาฉลามที่เป็นลูกน้อง 10 ตัว อาศัยอยู่ใกล้ถ้ำ ณ ชายฝั่งทะเลของเกาะแห่งหนึ่ง ภายในถ้ำมีกุ้งก้ามกรามเป็นจำนวนมาก ไม่มีผู้ใดกล้าพอที่จะลงไปจับ ถ้าใครดำน้ำลงไปก็จะต้องตกเป็นเหยื่อของฉลามเหล่านั้นทันที

พ่อของพญานี้ถูกปลาฉลามกัดตายตั้งแต่พญานี้ยังเป็นเด็กเล็กๆ ตั้งแต่นั้นมาก็ไม่มีใครจับปลามาให้พญานี้กับแม่ทำเป็นอาหารอีกเลย ทั้งสองแม่ลูกและชาวบ้านในบริเวณนั้นจึงได้รับความยากลำบากมาก

วันหนึ่งพญานี้ตัดสินใจที่จะลงไปจับกุ้งก้ามกรามมาให้แม่ทำเป็นอาหาร เขาเดินไปที่ริมฝั่ง เมื่อมองลงไปเบื้องล่างก็เห็นฉลามหลายตัวกำลังหลับตาเพื่อนอนพักผ่อน ครั้นพญานี้มายืนอยู่ที่ริมฝั่งมันก็ค่อยๆ ลืมตาขึ้น แล้วก็แสร้งทำเป็นหลับต่อไปเพื่อให้พญานี้เข้าใจผิด

พญานี้รู้เท่าทัน เขากล่าวด้วยเสียงอันดังว่า “ฉันจะดำน้ำลงไปจับกุ้ง เป็นโอกาสดีของฉันจริงๆ เพราะพวกฉลามกำลังนอนหลับ ฉันจะจับกุ้งสัก 2 – 3 ตัว ไปให้แม่ของฉัน”

(จบตอนที่ 1)

ตอนที่ 2

เมื่อกล่าวจบพญานี้ก็โยนก้อนหินใหญ่ไปที่ริมฝั่งด้านที่อยู่ห่างจากที่ตนยืนอยู่ ฉลามทุกตัวต่างก็ว่ายตรงไปที่ก้อนหินนั้น พญานี้รีบดำน้ำลงไปทันที เขาจับกุ้งก้ามกรามได้ 2 ตัว แล้วก็รีบป็นขึ้นฝั่ง พลางตะโกนว่า “ปลาฉลามหางลิบบอกวิธีให้ทำเช่นนี้”

ราชาฉลามโกรธมาก มันมองดูฉลามทุกตัวอย่างพิลึกพิลั่น ก็พบว่ามียูตัวหนึ่งที่หางลิบ จึงจัดการฆ่าฉลามตัวนั้นทันที

พญานี้ไปที่ริมฝั่งน้ำทุกวัน เขาแสร้งกล่าวว่า “ฉลามกำลังหลับ” แล้วก็โยนก้อนหินไปยังฝั่งที่อยู่ห่างจากตน ปลาฉลามทั้งหมดก็ว่ายตรงไปยังก้อนหิน และพญานี้ก็ดำน้ำลงไปจับกุ้งขึ้นมาวันละ 2 ตัว

เมื่อพญานี้ขึ้นมาบนฝั่งก็จะตะโกนขึ้นว่า “มีปลาฉลามตัวหนึ่งบอกให้ฉันทำเช่นนี้”

ราชาฉลามโกรธมาก และได้ฆ่าฉลามตัวที่ตนคิดว่าทำผิด จนในที่สุดก็เหลือแต่ฉลามที่เป็นหัวหน้า คือ ราชาฉลามเพียงตัวเดียว

พูนีย์พยายามคิดหาวิธีการที่จะกำจัดราชาฉลาม ในที่สุดเขาก็คิดออกขั้นแรกเขาตัดไม้ทำเป็นพื้น 2 – 3 ท่อน พร้อมทั้งถ่านหินเหล็กजूไฟ และอาหาร 2 – 3 ชนิดใส่ลงไปในถุง ต่อจากนั้นก็เดินทางไปยังนอริมฝั่งสังเกตราชาฉลามซึ่งนอนหลับตาอยู่ในน้ำเบื้องล่าง

(จบตอนที่ 2)

ตอนที่ 3

พูนีย์ตะโกนด้วยเสียงอันดังเพื่อให้ราชาฉลามได้ยิน “ฉันกำลังจะลงไปจับกึ่งก้ามกราม หากราชาฉลามเห็นก็จะต้องทำร้ายฉันอย่างแน่นอน แต่ฉันมีความลับอย่างหนึ่งที่เขาไม่รู้ ถ้าเลือดของคุณไหลออกมาปนกับน้ำ เมื่อแม่ของคุณดื่มน้ำจะบันดาลให้คุณมีชีวิตเหมือนเดิมได้ ถ้าฉลามกลืนฉันโดยไม่ทำให้เลือดไหลฉันก็จะตายทันที” ราชาฉลามเมื่อได้ยินความลับเช่นนั้นก็ยินดี มันคิดในใจว่า “เมื่อมีโอกาสฉันจะต้องกลืนเด็กคนนี้เป็นอาหารให้ได้”

พูนีย์ดำลงไปใต้น้ำ ราชาฉลามซึ่งคอยสังเกตอยู่แล้วตรงเข้าไปจับร่างของเขาแล้วกลืนเข้าไป พูนีย์ได้โอกาสจึงนำไม้พื้นี่เตรียมมาค้ำปากเอาไว้จนฉลามไม่สามารถจะหุบปากลงได้ ต่อจากนั้นเขาก็เริ่มก่อไฟ ทำอาหาร ราชาฉลามรู้สึกร้อนเหมือนอยู่บนกองไฟ มันว่ายวนไปมาเพื่อดับความร้อน พูนีย์จึงกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า “ถ้าราชาฉลามว่ายออกไปจากฝั่งฉันจะปลอดภัย แต่ถ้าว่ายไปเกาะฝั่งที่มีทราย และดันหญ้าสีเขียวฉันต้องตาย”

อีกครั้งหนึ่งที่ราชาฉลามหลงเชื่อ มันว่ายเข้าฝั่งและพุ่งตัวไปที่กอหญ้าใกล้ชายฝั่งนั้นทำให้ไม่สามารถหมุนตัวกลับลงน้ำได้ เพราะความแข็งของหินและทรายอีกทั้งต้นหญ้ารอบๆ บริเวณ พูนีย์จึงออกมาจากปากของฉลาม เขาเรียกชาวบ้านมาช่วยกันฆ่าและแลเนื้อเอาไปทำอาหาร ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ชาวบ้านก็สามารถลงไปจับกึ่งก้ามกรามเป็นอาหารได้อย่างปลอดภัย

(จบตอนที่ 3)

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สถาบันภาษาไทย. (2550). **สร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ช่วงชั้นที่ 2.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสศ.

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 2)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

เพราะ

.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....

ข้อคิดเห็นที่พบ

.....

สรุปใจความสำคัญ

.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 3)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

เพราะ

.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม แล้วช่วยกันสรุปเรื่องราวด้วยการระดมความคิด และทำเป็นแผนผังความคิด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง แพะรับบาป แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

แพะรับบาป

แพะรับบาปเป็นสำนวนไทยที่คุ้นหูของคนไทยทั่วไป ใช้เรียกบุคคลที่ผู้อื่นตัดสินว่า เป็นผู้กระทำผิดแต่ความจริงแล้วเป็นผู้บริสุทธิ์ ที่มาของสำนวนนี้มีเรื่องราวแตกต่างกัน ในจังหวัดยะลา พระครูอุทัยวิริยาภรณ์ได้เล่าไว้ดังนี้

ณ ที่หนึ่งที่แห่งหนึ่ง มีลักษณะแห้งแล้งกันดารติดต่อกันมาหลายปีประชาชนจึงต้องอพยพไปหาที่อยู่ใหม่ ครอบครัวหนึ่งมี พ่อ แม่ และลูกชาย ต้องประสบความลำบากเป็นอย่างมาก ด้วยความเป็นห่วงพ่อแม่ ลูกชายจึงตัดสินใจ ไปทำงานในเมืองอื่น เขาขอร้องให้พ่อแม่ ใช้เงินที่เก็บไว้ไปก่อน เมื่อทำงานได้เงินจะนำไปให้ทันที พ่อแม่ก็เห็นด้วยกับความคิดของเขา

ชายหนุ่มออกเดินทางแต่เช้าตรู่ ผ่านทุ่งนาอันแห้งแล้ง ต้นไม้ยืนต้นตาย ไม่มีสัตว์อาศัยอยู่เลย เขาเดินทางมาหลายชั่วโมงทำให้รู้สึกเหน็ดเหนื่อยจึงนั่งพักที่โคนต้นไม้ริมสระน้ำพร้อมกับวางห่อข้าวไว้ใกล้ ๆ ความร้อนทำให้ชายหนุ่มตัดสินใจลงไปอาบน้ำ ขณะนั้นลิงที่อาศัยอยู่บนต้นไม้ไม่เห็นห่อข้าวจึงลงมากินจนหมดห่อ เหลือแต่ใบตองหล่นอยู่โคนต้นไม้ แพะตัวหนึ่งเดินมาเพื่อจะดื่มน้ำเห็นใบตองจึงกัดกินเป็นอาหาร

ชายหนุ่มขึ้นจากน้ำเห็นแพะกำลังกัดกินใบตองพอดีก็เกิดความโมโหคิดว่าแพะกินข้าวหมดห่อ จึงลุยไม้ไล่ตีแพะจนตายแล้วนั่งพักเหนื่อยที่โคนต้นไม้ นั้น เหม่อมองไปอย่างไร จุดหมาย จับพลันก็เลื้อยไปเห็นลิงมีเมล็ดข้าวติดปาก ก็รู้ได้ทันทีว่าเขาเข้าใจผิด จึงทำให้ฆ่าแพะตายทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ผิดอะไรเลยต้องมารับบาปแทน ๆ

1. อะไรคือข้อดีของชายหนุ่ม

ก. เมตตา

ข. กรุณา

ค. กตัญญู

ง. มัชยัสถ์

2. ข้อบกพร่องของชายหนุ่มคือข้อใด
- ก. เป็นคนจับจด
ข. เป็นคนตระหนี่
- ค. ขาดความอดทน
ง. ขาดความสังเกต
3. อะไรคือจุดมุ่งหมายของการเสนอเรื่องนี้
- ก. เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน
ข. เพื่อให้รู้ที่มาของสำนวนไทย
- ค. เพื่อให้เกิดความเมตตาสัตว์
ง. เพื่อให้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของสัตว์
4. เพราะเหตุใดชายหนุ่มจึงคิดว่าแพะกินข้าวของตนหมด
- ก. เห็นแพะกำลังเคี้ยวใบตอง
ข. เห็นแพะกำลังคาบห่อข้าว
- ค. เห็นข้าวที่ติดปากแพะ
ง. เห็นแพะกำลังเคี้ยวข้าว
5. จากเรื่องนี้ข้อใดไม่ใช่ความจริง
- ก. แพะกินใบไม้
ข. ลิงกินใบไม้
- ค. ลิงชอบขโมยของกินของผู้อื่น
ง. แพะชอบขโมยของกินของผู้อื่น

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
เรื่อง แพะรับบาป

1. ค

2. ง

3. ข

4. ก

5. ง

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ขายกับตา

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง ขายกับตา

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูภาพตาสายกับเด็ก แล้วให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องจากภาพ
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มยาย กลุ่มตา กลุ่มนายพราน กลุ่มแมว และกลุ่มหนู
3. ครูแจกบัตรพยัญชนะ และบัตรสระ (ย , -า , ย , ก , ั , บ , ต , -า) ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันประสมคำเพื่อทายชื่อเรื่อง (ขายกับตา) ภายในเวลา 1 นาที

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ปัญหา

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรเนื้อเรื่องนิทาน เรื่อง ขายกับตา ตอนที่ 1 (เอกสารหมายเลข 1)

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง ขายกับตา ตอนที่ 1 ให้จบภายในเวลา 5 นาที

3. ครูกับนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในนิทาน เรื่อง ขายกับตา ตอนที่ 1

เพื่อค้นหาปัญหา

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา

ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา โดยให้นักเรียนชี้ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากนิทาน เรื่อง ขายกับตา ตอนที่ 1 ว่ามีอะไรที่เป็นปัญหาบ้าง

ขั้นที่ 3 การกำหนดคำทำนาย

1. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง ขายกับตา ตอนที่ 2 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรและผลเป็นอย่างไร

2. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)

3. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง ขายกับตา ตอนที่ 2 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องทีอ่าน โดยบันทึกกิจกรรมลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)

4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนายว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนคาดคะเนคำตอบไว้

5. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง ขายกับตา ตอนที่ 3 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรและผลเป็นอย่างไร

6. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนาย แล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1

7. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง ขายกับตา ตอนที่ 3 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องทีอ่าน พร้อมทั้งย่อเรื่อง โดยบันทึกกิจกรรมลงในใบงานที่ 1

8. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนายว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนคาดคะเนคำตอบไว้

ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูล

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่องที้อ่านว่านักเรียนทำนายเหตุการณ์ถูกก่อกวน ผู้ที่ตอบถูกไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ถือว่าเป็นผู้ที่มีหลักการในการคาดคะเนหรือการทำนาย แล้วรวบรวมใบงาน และให้คะแนน

ขั้นที่ 5 การสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้
 - นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที้อ่านได้อย่างไร
 - การกระทำของหลานในเรื่อง ขายกับตา ตรงกับสำนวนใด
 - ผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - นักเรียนคิดว่าหลานทำถูกต้องหรือไม่
 - นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่อง ขายกับตา
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเรื่องราวจากการอ่านนิทานเรื่อง ขายกับตา โดยการระดมสมอง และทำเป็นแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 2 (เอกสารหมายเลข 3)

การสรุปบทเรียน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง ขายกับตา ตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องโดยการตอบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง ขายกับตา
2. ใบงานที่ 1, 2

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

ยายกับตา

ตอนที่ 1

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มียายกับตาปลูกถั่วปลูกงาอยู่บนเชิงเขา วันหนึ่งตากับยายต้องไปตลาดจึงฝากถั่วฝากงาเจ็ดทะนานให้หลานเฝ้า แต่ด้วยความเป็นเด็ก หลานจึงไม่เฝ้าเอาแต่เล่นและนอนหลับ กาจจึงมากินถั่วกินงาเจ็ดทะนานจนหมด ยายกลับมาขายก็ดำ ตามาตาก็ดี หลานร้องไห้ด้วยความเจ็บที่โดนตาดิ คิดโทษพวกอิกาที่มากินถั่วกินงาจนหมด ทำให้ตนถูกตี จะต้องหาคนมาจัดการกับพวกอิกาให้ได้

(จบตอนที่ 1)**ตอนที่ 2**

หลานจึงวิ่งร้องไห้ไปหานายพรานขอให้ช่วยไปยังอิกาให้ที เพราะอิกามากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด ตนจึงโดนยายดำและโดนตาดิ นายพรานได้ฟังแล้วจึงตอบว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาหนู ขอให้หนูช่วยไปกัดสายธนูของนายพรานให้ขาด เพราะนายพรานไม่ช่วยไปยังอิกาที่มากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด หนูได้ฟังแล้วจึงตอบว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาแมว ขอให้แมวช่วยไปกัดหนูให้ที เพราะหนูไม่ช่วยไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานไม่ช่วยไปยังอิกาที่มากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด แมวได้ฟังแล้วก็ตอบว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาหมา ขอให้หมาช่วยไปกัดแมว เพราะแมวไม่ยอมไปกัดหนู หนูไม่ไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานไม่ไปยังอิกาที่มากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด หมาได้ฟังแล้วก็ตอบเหมือนกันว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาเพื่อนให้ช่วยทุบหัวหมา เพราะหมาไม่ยอมไปกัดแมว แมวไม่ยอมไปกัดหนู หนูไม่ยอมไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานไม่ยอมไปยังอิกา เพราะอิกามากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด เพื่อนได้ฟังแล้วก็ตอบไปว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาไฟให้ช่วยไหม้เพื่อน เพราะเพื่อนไม่ยอมไปทุบหัวหมา หมาไม่ยอมไปกัดแมว แมวไม่ยอมไปกัดหนู หนูไม่ยอมไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานไม่ยอมไปยังอิกาที่มากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด ไฟได้ฟังก็ตอบไปว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไปอีก หลานจึงไปหาน้ำให้ช่วยดับไฟ เพราะไฟไม่ไปไหม้เพื่อน เพื่อนไม่ยอม

(จบตอนที่ 2)

ตอนที่ 3

แมลงหวี่ได้ฟังแล้วก็ตอบว่า “พวกเราจะช่วยไปตอมตาข้างให้เอง ของชอบอยู่แล้ว กำลังอยู่ว่าง ๆ จะตอมตาข้างให้เน่าทั้งสองข้างเลย” ข้างเห็นดังนั้นแล้วตกใจกลัว จึงรีบไปถล่ม ตี ตี ตี ก็กลัวข้างจึงรีบไปพึ่งทับน้ำ น้ำก็กลัวตีสั่งจึงรีบไปดับไฟ ไฟก็กลัวน้ำจึงรีบไปไหม้ค้อน ค้อนก็กลัวไฟจึงรีบไปทุบหัวหมา หมาก็กลัวค้อนจึงรีบไปกัดแมว แมวก็กลัวหมาจึงรีบไปกัดหนู หนูก็กลัวแมวจึงรีบไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานกลัวหนูมากัดสายธนูจึงรีบไปยิงอีกา อีกา กลัวจะถูกนายพรานยิงจึงรีบเอาตัวเองมาคืบ หลานก็เอาตัวเองไปคืบให้ยายกับตา ยายก็เลิกค้า ตาก็เลิกตีหลานตั้งแต่นั้นมา

(จบตอนที่ 3)

อนุสร รอดสุข. (2550). 20 นิทานพื้นบ้านแสนสนุก. กรุงเทพมหานคร: สิปประกาศา.

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 2)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....
.....

เพราะ

.....
.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....
.....

ข้อคิดเห็นที่พบ

.....
.....

สรุปใจความสำคัญ

.....
.....

.....
.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 3)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....
.....

เพราะ

.....
.....

.....
.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง ขยายกับตา แล้วช่วยกันสรุปเรื่องราวด้วยการระดมความคิด และทำเป็นแผนผังความคิด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง นกคู่กับน้ำเต้าผู้ใจดี แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

นกคู่กับน้ำเต้าผู้ใจดี

ชาวตั้งป็นกลุ่มชนที่พูดภาษาตระกูลไทกลุ่มหนึ่งในประเทศจีน ชาวตั้งเชื่อว่า น้ำเต้าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และคุ้มภัยได้ มีเรื่องเล่าว่า ชายหญิงคู่หนึ่งชื่อ เจียงเหลียงกับเจียงเม่ยประสบภัยน้ำท่วมโลก ทั้งสองได้ใช้ผลน้ำเต้าแห้งผูกเอว ประคองลอยตัวมากับสายน้ำจนรอดชีวิต หลังจากนั้นสองคนนี้จึงแต่งงานกัน มีชีวิตเป็นสุขสืบมา ชาวตั้งเห็นว่าผลน้ำเต้าแห้งได้ช่วยให้คนทั้งสองมีชีวิตใหม่ จึงนับถือน้ำเต้าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และนิยมเอาผลน้ำเต้าผูกเอวเด็กเพื่อปกป้องคุ้มครองเด็ก หรือจำลองลูกน้ำเต้าไปตั้งไว้บนหลังคา ถือน้ำเต้าเป็นเทพอันศักดิ์สิทธิ์ที่ช่วยคุ้มภัย

เจียงเหลียงกับเจียงเม่ยมีลูกคนหนึ่งแต่ไม่มีหัว ไม่มีขา เจียงเหลียงกับเจียงเม่ยจึงตัดลูกออกเป็นชิ้นๆ โยนกระจายไปทั่วหมู่บ้าน เกิดเป็นเด็ก 360 คน และต่อมาก็กลายเป็นชุมชน 360 ตระกูล ในบ้านเมืองซึ่ง ชาวตั้ง 360 ตระกูลนั้นแต่เดิมพำนักอยู่ในบริเวณลุ่มน้ำอันอุดมสมบูรณ์แห่งหนึ่ง ซึ่งมีทั้งสัตว์ปีก สัตว์น้ำ มากมาย นกยูงและนกกกระเรียนช่วยเลี้ยงดูเด็ก ๆ ให้เจริญเติบโต นกกระเรียนไปจิกเอาปลาปักกึ่งในแม่น้ำมาเลี้ยงและยังกางปีกโอบอุ้มคุ้มครองเด็ก ๆ ด้วย เด็ก ๆ ชาวตั้งจึงรักนงมากโดยเฉพาะนกยูงและนกกกระเรียน ลายนกกคู่กลายเป็นลายพื้นฐาน มักพบอยู่ในพื้นผ้า เครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับของชาวไท โดยเฉพาะชาวตั้งซึ่งเชื่อกันว่าเป็นต้นกำเนิดชาวไท

1. ข้อใดคือสาระสำคัญของ เรื่อง น้ำเต้ากับนกคู่ผู้ใจดี
 - ก. นกเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์
 - ข. น้ำเต้าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์
 - ค. เจียงเหลียงเป็นคนศักดิ์สิทธิ์
 - ง. น้ำเต้าเกิดเป็นคน 360 คน
2. ถ้านักเรียนเป็นหญิงชายคู่หนึ่งนักเรียนจะอย่างไร
 - ก. นำน้ำเต้าไปปลูกไว้เป็นอาหาร
 - ข. นำเด็กไปฝากไว้ให้คนเลี้ยง
 - ค. สร้างครอบครัวใหม่อยู่กัน 2 คน
 - ง. สร้างครอบครัวใหม่ให้อยู่อย่างมีความสุข

3. นักเรียนเชื่อหรือไม่ว่าน้ำเต้ามีความศักดิ์สิทธิ์จริง
- ก. เชื่อเพราะน้ำเต้ามีจริง
 - ข. เชื่อเพราะน้ำเต้าทำให้คนรอดชีวิต
 - ค. ไม่เชื่อเพราะน้ำเต้าเป็นสิ่งไม่มีชีวิต
 - ง. ไม่เชื่อเพราะน้ำเต้าเป็นพืชชนิดหนึ่ง
4. เจียงเหลียงกับเจียงเม่ยเป็นคนดีหรือไม่อย่างไร
- ก. ดีเพราะทำให้เกิดชุมชน
 - ข. ดีเพราะรักเด็กและรักสัตว์
 - ค. ไม่ดีเพราะแบ่งลูกตัวเองออกเป็นจีน
 - ง. ไม่ดีเพราะไม่เลี้ยงเด็กที่เกิดมา
5. นักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วมีความคิดเห็นอย่างไร
- ก. คนกับสัตว์ไม่น่ามาอยู่เกี่ยวกันได้
 - ข. นกเลี้ยงเด็กทำให้เด็กมีนิสัยเหมือนนก
 - ค. ชาวตังไม่ใช่ชาวไทยเพราะรักนก
 - ง. ไม่ว่าคนหรือสัตว์ก็รักกันและมีน้ำใจให้กันได้

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เรื่อง นกคู่กับน้ำเต้าผู้ใจดี

1. ข

2. ค

3. ก

4. ค

5. ง

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วินิจฉัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มเด็กน้อย กลุ่มต้นแอปเปิ้ล กลุ่มเรือ กลุ่มต้นไม้ และกลุ่มบ้าน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันประสมคำจากบัตรพยัญชนะและบัตรสระ (แ-,ค-,ก,น,ร,อ,ย,ก,บ,ต,น,แ-,อ,ป,แ-,ป,ล,ล-) เพื่อบอกชื่อเรื่อง (เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล) ภายในเวลา 1 นาที

ชั้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นที่ 1 ปัญหา

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตอนที่ 1 (เอกสารหมายเลข 1)
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตอนที่ 1 ให้จบภายในเวลา 5 นาที
3. ครูกับนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตอนที่ 1 เพื่อค้นหาปัญหา

ชั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา

ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา โดยให้นักเรียนชี้ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตอนที่ 1

ชั้นที่ 3 การกำหนดคำทำนาย

1. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตอนที่ 2 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรและผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)
3. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตอนที่ 2 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)
4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนาย เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตอนที่ 2 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้
5. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตอนที่ 3 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรและผลเป็นอย่างไร
6. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1
7. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตอนที่ 3 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านพร้อมทั้งเขียนเรื่องย่อ โดยบันทึกลงในใบงานที่ 2 (เอกสารหมายเลข 3)
8. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนาย เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตอนที่ 3 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้

ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูล

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่องที่ทำหน้าที่นักเรียนทำนายเหตุการณ์ถูกกักขัง ผู้ที่ตอบถูกไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ถือว่าเป็นผู้ที่มีหลักการในการคาดคะเนหรือการทำนาย แล้วรวบรวมใบงาน และให้คะแนน

ขั้นที่ 5 การสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้
 - นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ทำหน้าที่ได้อย่างไร
 - ถ้านักเรียนเป็นเด็กน้อยและต้องการสร้างบ้าน นักเรียนจะขอความช่วยเหลือจากต้นแอปเปิ้ลหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - ผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเรื่องราวจากการอ่านนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล โดยการระดมสมองและทำเป็นแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 2 (เอกสารหมายเลข 3)

การสรุปบทเรียน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล ตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องโดยการตอบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล
2. ใบงานที่ 1, 2

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

ตอนที่ 1

นานมาแล้ว มีต้นแอปเปิ้ลใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง และก็มีเด็กผู้ชายตัวเล็กๆ คนหนึ่งชอบเข้ามาอยู่ใกล้ๆ และเล่นรอบๆ ต้นไม้ทุกวัน เขาปีนขึ้นไปบนยอดของต้นไม้ และก็กินผลแอปเปิ้ล และก็นอนหลับไปภายใต้ร่มเงาของต้นแอปเปิ้ล เขารักต้นไม้ และต้นไม้ก็รักเขา เวลาผ่านไป เด็กน้อยโตขึ้น และเขาไม่มาวิ่งเล่นรอบๆ ต้นไม้ทุกวันอีกแล้ว วันหนึ่ง เด็กน้อย กลับมาหาต้นไม้ เด็กน้อยคูเระ้า "มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม "ฉันไม่ใช่เด็กเล็กๆ แล้วนะ ฉันไม่อยากจะเล่นรอบๆ ต้นไม้อีกแล้ว ฉันต้องการของเล่น ฉันอยากได้เงินไปซื้อของเล่น" เด็กน้อยตอบ "แต่ฉันไม่มีเงินจะให้เก็บลูกแอปเปิ้ลของฉันไปขายสิ เพื่อเอาเงินไปซื้อของเล่น" ต้นไม้ตอบ เด็กน้อย ตื่นเต้นมาก เขาเก็บลูกแอปเปิ้ลไปหมด และจากไปอย่างมีความสุข

(จบตอนที่ 1)

หลังจากเขาเก็บแอปเปิ้ลไปหมดแล้ว เขาไม่กลับมาหาต้นไม้อีกเลย ต้นไม้คูเระ้า..... วันหนึ่ง เด็กน้อยกลับมา เขาคูโตขึ้น ต้นไม้รู้สึกตื่นเต้นมาก

"มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม

"ฉันไม่มีเวลามาเล่นเหอ ฉันมีครอบครัวแล้ว ฉันต้องทำงานเพื่อครอบครัวของตัวเอง เราต้องการบ้าน ช่วยฉันได้ไหม"

"แต่ฉันไม่มีบ้าน... ตัดกิ่งก้านของฉันไปสิเอาไปสร้างบ้าน"

ดังนั้นเด็กน้อยตัดกิ่งก้านทั้งหมดของต้นไม้ไป และจากไปอย่างมีความสุข อีกครั้งที่ต้นไม้ถูกทิ้งให้เหี่ยวตาย และคูเระ้า....

วันหนึ่งในฤดูร้อน เด็กน้อยกลับมา ต้นไม้ดีใจมาก "มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม

"เปล่า ฉันรู้สึกผิดหวังกับชีวิต และเริ่มแก่ขึ้น ฉันอยากเล่นเรือไปพักผ่อนไกลๆ ให้เรือฉันได้ไหม"

ใช้ลำต้นของฉันได้ เอาไปสร้างเรือ เพื่อหนูจะได้เล่นเรือไปและมีความสุข ต้นไม้ตอบ

(จบตอนที่ 2)

ตอนที่ 3

ตั้งนั้นเด็กน้อยจึงตัดลำต้นของต้นไม้ไปสร้างเรือ เขาต้องเรือไป และไม่เคยกลับมาอีกเลยหลายปีผ่านไป ในที่สุดเด็กน้อยก็กลับมา

"ฉันเสียใจ เด็กน้อย ฉันไม่เหลืออะไรจะให้อีกแล้ว ไม่มีผลแอปเปิ้ลให้"

"ฉันก็ไม่มีพินจะกินแล้ว "

"ฉัน ไม่มีลำต้นให้ป็นอีกแล้ว"

"ฉันก็ป็นไม้ไหวแล้ว ฉันแก่แล้ว" เด็กน้อยตอบ

"ฉัน ไม่มีอะไรเหลือให้อีกแล้ว สิ่งเดียวที่เหลือ มีเพียงรากที่กำลังจะตาย"

"ตอนนี้ฉันไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว แค่อยากได้ที่พักพิง ฉันเหนื่อยมาหลายปีแล้ว"

"รากของต้นไม้เก่าๆ จะเป็นที่พักพิงของหนูได้ มาสิ นั่งลงข้างๆฉัน .. กลับให้สบาย....." เด็กน้อยนั่งลงข้างๆ ต้นไม้ดีใจ ยิ้ม...และน้ำตาไหล.....

(จบตอนที่ 3)

แหล่งที่มา : <http://www.everykid.com/nitan2/appletree/index.html>

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 2)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

เพราะ

.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....

ข้อคิดเห็นที่พบ

.....

สรุปใจความสำคัญ

.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 3)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

เพราะ

.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล แล้วช่วยกันสรุปเรื่องราวด้วยการระดมความคิด และทำเป็นแผนผังความคิด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง พญานาค แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

.....

พญานาค

ในเมืองโกตามารัฐมีชายสามคนประกอบอาชีพตัดหวายในป่า วันหนึ่งพวกเขาเดินทางเข้าไปในป่าพบไร่ฟองหนึ่ง มีขนาดใหญ่ ชายสองคนไม่สนใจ แต่ชายอีกคนหนึ่งนำไปต้มกิน และเรียกเพื่อนทั้งสองกินด้วยแต่ก็ปฏิเสธ ชายคนนั้นจึงกินไข่จนหมดฟอง

คืนนั้นชายทั้งสามนอนค้างในป่า ตกตึกชายที่กินไข่ต้ม ก็สะดุ้งตกใจตื่นเพราะรู้สึกร้อนไปทั่วร่าง จึงลงไปแช่น้ำในลำธารส่วนชายสองคนก็ยังคงหลับต่อไปพร้อมทั้งฝันว่า เพื่อนของเขาได้กลายเป็นงู และได้สั่งให้บอกภรรยาและบุตรว่า เมื่อน้ำท่วมริมฝั่งคลองใหญ่จะปรากฏร่างให้เห็น อย่าได้ทำลายเพราะนั่นคือตัวเอง

ชายสองคนตกใจตื่นไม่เห็นเพื่อนเที่ยวตามหากก็ไม่พบ จึงกลับไปบอกภรรยาและบุตรของชายคนนั้น นางยังไม่ปักใจเชื่อต่อมาเมื่อน้ำท่วมริมฝั่งคลองนางได้พาบุตรไปที่นั่น จึงเห็นงูใหญ่ปรากฏร่าง งูตัวนี้มีลำตัวใหญ่มากมีหงอนบนหัว นางจึงเชื่อว่าเป็นสามี เมื่อน้ำลดงูใหญ่ก็หายไปแล้วกลับมาอีก เมื่อวันทีน้ำท่วมฝั่งคลอง

1. อะไรคือจุดมุ่งหมายของการเสนอเรื่องนี้

- ก. ให้ประชาชนรักและเมตตางูทุกชนิด
- ข. เล่าประวัติความเป็นมาของพญานาคที่เมืองโกตามารัฐ
- ค. ให้ประชาชนเห็นความมหัศจรรย์ของคนกินไข่
- ง. เล่าเหตุการณ์ประหลาดที่เกิดขึ้นกับชายสามคน

2. จากเรื่องนี้จะอะไรคือลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างงูกับพญานาค
- ก. พญานาคและงูจะกินอาหารต่างกัน ข. พญานาคและงูจะมีที่อยู่ต่างกัน
 ค. พญานาคคืองูใหญ่ ง. พญานาคคืองูตัวใหญ่ที่มีหนอนบนหัว
3. ชายคนที่กินไข่งูน่าจะมีนิสัยอย่างไร
- ก. เห็นแก่กิน ข. เล่นเล่ในการทำงาน
 ค. กินนมมาม ง. ขาดสติสัมปชัญญะ
4. จากเรื่องนี้ข้อใดไม่เป็นจริง
- ก. น้ำท่วมฝั่งเมื่อฝนตก ข. ชาวบ้านบางคนมีอาชีพตัดหวาย
 ค. คนกินไข่งูจะกลายเป็นงู ง. เมื่อคนรู้สึกร้อนจะลงไปแช่น้ำ
5. จากเรื่องนี้แสดงให้เห็นความเชื่อในเรื่องใด
- ก. พญานาคอาศัยอยู่ในโกตาบารู
 ข. พญานาคเคยเป็นมนุษย์มาก่อน
 ค. คนในโกตาบารูบูชาพญานาค
 ง. คนเลิกกินไข่เพราะความกลัว

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
เรื่อง พญานาค

1. ข

2. ง

3. ก

4. ค

5. ข

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
/...../.....

เกณฑ์การประเมิน

- 3 = ดี
 2 = พอใช้
 1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม หรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ต้นไม้มีจรรยา

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจรรยา

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มชาวประมง กลุ่มต้นไม้ กลุ่มมีจรรยา กลุ่มเรือประมง และกลุ่มทะเล เมื่อจับได้แล้วให้เข้ารวมกลุ่มตามชื่อที่ตนเองจับได้จะได้ทั้งหมด 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรพยัญชนะ และบัตรสระ (ต - , - , น , ไ , ม , - , ม , - , จ , ฉ , า) เพื่อให้แต่ละกลุ่มนำมาประสมเป็นชื่อเรื่อง (ต้นไม้มีจรรยา) ภายในเวลา 2 นาที

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ปัญหา

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจฬา ตอนที่ 1 (เอกสารหมายเลข 1)

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจฬา ตอนที่ 1 ให้จบภายในเวลา 2 นาที

3. ครูกับนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจฬา ตอนที่ 1

1 เพื่อค้นหาปัญหา

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา

ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา โดยให้นักเรียนชี้ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจฬา ตอนที่ 1

ขั้นที่ 3 การกำหนดคำทำนาย

1. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจฬา ตอนที่ 2 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร

2. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)

3. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจฬา ตอนที่ 2 (เอกสารหมายเลข 2) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านโดยบันทึกลงในใบงานที่ 1

4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนาย เรื่อง ต้นไม้มีจฬา ตอนที่ 2 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้

5. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทานเรื่อง ต้นไม้มีจฬา ตอนที่ 3 (เอกสารหมายเลข 1) เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร

6. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนาย แล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1

7. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจฬา ตอนที่ 3 ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านพร้อมทั้งเขียนเรื่องย่อโดยบันทึกลงในใบงานที่ 1

8. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนาย เรื่อง ต้นไม้มีจฬา ตอนที่ 3 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้

ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูล

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่องที้อ่านว่านักเรียนทำนายเหตุการณ์ผู้ถูกที่ข้อ ผู้ที่ตอบถูกไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ถือว่าเป็นผู้ที่มีหลักการในการคาดคะเนหรือการทำนาย แล้วรวบรวมใบงาน และให้คะแนน

ขั้นที่ 5 การสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้
 - นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที้อ่านได้ว่าอย่างไร
 - นักเรียนคิดว่าชาวประมงกับภรรยาเป็นคนอย่างไร เพราะเหตุใด
 - นักเรียนคิดว่าชาวประมงทำถูกหรือไม่ที่ย้ายต้นไม้มัจฉาไปไว้ที่เกาะ เพราะเหตุใด
 - ผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเรื่องราวจากการอ่านนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล โดยการระดมสมอง และทำแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 2 (เอกสารหมายเลข 3)

การสรุปบทเรียน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง ต้นไม้มัจฉา ตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องโดยการตอบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง ต้นไม้มัจฉา
2. ใบงานที่ 1, 2

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และ
แบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

ต้นไม้จฉา

ตอนที่ 1

ในหมู่บ้านชาวประมงชายทะเล มีชาวประมงสามภรรยาคนหนึ่ง ฝ่ายสามีรู้ว่าตนยากจน แต่ก็พอใจกับชีวิตที่สงบสุขที่ดำเนินเป็นประจำ แต่ภรรยาของเขามีได้พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ วันทั้งวัน เธอจะพุดเหน็บแนม ประชดประชัน ตกเย็นทุกวันชาวประมงจะพาเรือลำน้อยออกจากฝั่งจะย้อนกลับบ้านอีกครั้งก็ต่อเมื่อรุ่งสาง แต่บ่อยครั้งที่จับปลาไม่ได้เลย ชาวประมงก็ต้องกลับบ้านมือเปล่า ครั้งหนึ่งชาวประมงจับปลาไม่ได้เลยทั้ง 3 คืนติดกัน เขากับภรรยาไม่มีเงินพอในการซื้ออาหาร ภรรยาคุณค่าหนักซื้อยิ่งกว่าเดิม

(จบตอนที่ 1)

ตอนที่ 2

คืนที่ห้าชาวประมงออกเรือหาปลาอีกครั้ง ทอดแหครึ่งแล้วครึ่งเล่า เมื่อลากขึ้นมาไม่มีปลาสักตัว รุ่งสางตะวันเรือขอบฟ้า ชาวประมงทอดแหไปเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อลากขึ้นมาจับปลาตัวโต ดิ้นขลุกขลิกอยู่ในแห เขารู้สึกดีใจมากในขณะเดียวกันเขาสังเกตเห็นเรื่องแปลกประหลาด ปลาตัวใหญ่นั้นร้องไห้ น้ำตาหลังรินเป็นสาย สายตาเศร้าสร้อยเพ่งมอง ประสานตากับชาวประมง แกว่ตาวิงวอนขอร้องให้ปล่อยกลับลงทะเล

ชาวประมงสงสารปลาจึงตัดสินใจปล่อยปลาลงทะเล ปลาแสดงอาการดีใจว่าพระวิกระวีวนรอบลำเรือ ก่อนที่ปลาจะว่ายน้ำจากไปปลาพ่นก้อนกรวดออกมาให้ชาวประมง ชาวประมงเก็บก้อนกรวดเข้ากระเป๋า ชาวประมงรู้สึกซึมเศร้าเมื่อแจวเรือมุ่งหน้ากลับบ้าน ภรรยาของเขาแค้นเคืองขุ่นใจสุดขีดคิดว่าเขาโยนปลาตัวเดียวที่จับได้ลงทะเล เมื่อชาวประมงเดินกลับมาถึงกระท่อม เขาตัดสินใจจะไม่เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้ภรรยาฟัง เขาหยิบก้อนกรวดในกระเป๋าทิ้งลงดิน เขาไม่รู้เลยว่าแท้จริงแล้วก้อนกรวดนั้นคือเมล็ดพันธุ์วิเศษ กรวดก้อนนั้นหยั่งรากลงดิน ชูข้อผลิบาผลิดอก

ภรรยาของชาวประมงหัวเสียเป็นที่สุดเมื่อเห็นสามีกลับมามือเปล่า ในบ้านไม่เหลืออาหารเหลืออยู่อีกแล้ว ในวันนั้นสองสามีภรรยาต้องอดข้าวทั้งวัน ตกเย็นชาวประมงออกเรือหาปลาอีกครั้ง รุ่งสางก็กลับบ้านมือเปล่า ชาวประมงรู้สึกเสียใจที่ปล่อยปลาลงทะเล แต่เมื่อชาวประมงเดินกลับมาถึงกระท่อมก็ต้องตกตะลึงเมื่อเห็นต้นไม้ใหญ่กรึ่มหน้ากระท่อมแลดูยิ่งประหลาดใจเป็นล้นพ้น เมื่อต้นไม้ต้นนั้นมีได้ผลิดอกออกผลเช่นต้นไม้อื่น หากแต่เป็นพวงปลาห้อยระย้า ชาวประมงสุด

(จบตอนที่ 2)

ตอนที่ 3

ต้นไม้มีฉาผลิดอกออกปลามากมาย ชาวประมงกับภรรยาทำเงินทองใช้ชีวิตได้อย่างสุขสบาย อยู่มาไม่นานภรรยาก็เริ่มขุ่นข้องใจ ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ เธอจะไม่มีความสุขได้เลยหากไม่ได้้อวคร้าอวครวยให้เรือญาติได้เห็น เธอเชื่อเชิญเรือญาติมางานเลี้ยงที่กระท่อม งานเลี้ยงฉลองดำเนินไปหนึ่งสัปดาห์เต็ม ชาวประมงผู้นำสงสารรับหน้าที่ทำอาหาร และปิดกวาดทำงานบ้านทุกชนิด แต่อย่างน้อยภรรยาของเขาก็มีความสุขแล้ว ความสุขของภรรยาอันสั้น ไม่นานเธอก็ขุ่นข้องใจอีกครั้ง เธอจะไม่มีความสุขได้เลยถ้าไม่ได้้อวคร้าอวครวยให้ผู้คนทั้งหมู่บ้านได้เห็น เธอเชื่อเชิญผู้คนทั้งหมู่บ้านมาเลี้ยงฉลองที่กระท่อมอีกครั้งที่ชาวประมงผู้นำสงสารต้องรับหน้าที่ทำครัว และนำอาหารออกไปบริการแขกเหรื่อ

ในคืนวันนั้น ชาวประมงตัดสินใจได้แล้วว่างานเลี้ยงย่อมมีวันเลิก เขาจัดการขุดต้นไม้ฉานำไปวางในเรือแล้วแจวเรือไปยังเกาะร้างเล็กจิ๋วเพื่อปลูกต้นไม้ฉาไว้ที่นั่น เมื่อภรรยาตื่นขึ้นมาพบว่าต้นไม้วิเศษหายไปเธอแค้นเคืองอย่างนักทั้งคู่ ชาวประมงไม่ยอมรับฟังเสียงใดให้เข้าหู แม้แต่คำเดียว หลังจากนั้นชาวประมงก็ออกหาปลาเป็นประจำ ทุกย่ำค่ำคืนเมื่อใดทอดแหไม่ได้ปลาก็จะแจวเรือไปเกาะร้างเพื่อเก็บปลาจากต้นไม้ฉา ชาวประมงกับภรรยามีชีวิตที่สุขสบายไม่รู้จักความขัดสนไปชั่วชีวิต

(จบตอนที่ 3)

แหล่งที่มา : http://www.everykid.com/nitan/marvellous_tree.html

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 2)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

เพราะ

.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....

ข้อคิดเห็นที่พบ

.....

สรุปใจความสำคัญ

.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 3)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

เพราะ

.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจัญญา แล้วช่วยกันสรุปเรื่องราวด้วยการระดมความคิด และทำเป็นแผนผังความคิด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง แม่ควายผู้นำสงสาร แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

แม่ควายผู้นำสงสาร

นานมาแล้วสมัยที่สัตว์ยังพูดภาษาคนได้ แม่ควายตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับชวานา นางมีลูกเล็ก ๆ ที่ยังต้องกินนมหนึ่งตัว วันหนึ่งชวานาพาแม่ควายไปไถนาแต่เช้าตรู่ ควายเดินตามไปด้วย เวลาผ่านไปแม่ควายยังทำงานไม่เสร็จ ลูกควายรู้สึกหิวนมจึงร้องเรียก “แม่ แม่ แม่ แม่เจ้าหนูหิวนม” แม่ควายได้ยินเช่นนั้นจึงขออนุญาตชวานาเพื่อจะให้ให้นมลูกแต่ชวานาไม่อนุญาต ทั้งยังกล่าวว่า “เจ้าจะไปติดต่อเมื่อไถนาเสร็จแล้วเท่านั้น” ว่าแล้วชวานาก็ให้แม่ควายไถนาต่อไป ลูกควายร้องไห้ด้วยความหิวและความร้อนของแสงแดด เสียงร้องของลูกทำให้แม่ควายพยายามอ่อนวอนชวานาอีกครั้งแต่ก็ได้รับการปฏิเสธเช่นเดิม นางจึงก้มหน้าทำงานต่อไปจนเสร็จ ชวานาจึงปลดแอกออกจากตัวของแม่ควาย

เมื่อเป็นอิสระแม่ควายจึงวิ่งตรงไปหาลูก ความรีบร้อนทำให้นางเสียหลักล้มลง เป็นเหตุให้ฟันบนหักหมดทุกซี่ โลหิตไหลเประเอื้อนริมฝีปาก ชวานาเห็นเช่นนั้นจึงวิ่งไปดู แล้วใช้ปูนขาวทาริมฝีปากแม่ควายไว้เพื่อมิให้โลหิตไหลออกมามาก แม่ควายจึงกล่าวกับลูกว่า “เจ้าจงจำไว้แต่นี้ไปพวกสัตว์อย่างเราจะไม่ขอพูดภาษาคน” ตั้งแต่นั้นมาควายจึงไม่พูดภาษาคน ไม่มีฟันบน ทั้งริมฝีปากบนยังมีสีขาวทุกตัวด้วย

1. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ควายในปัจจุบันไม่ยอมพูดภาษาคน
 - ก. เป็นไปตามคำอธิษฐานของลูกควาย
 - ข. เป็นไปตามคำอธิษฐานของแม่ควาย
 - ค. ปราศจากฟันซี่หน้าด้านบน
 - ง. เป็นไปตามคำสาปของเจ้าของควาย
2. ชวานาในเรื่องนี้มีนิสัยอย่างไร
 - ก. ตระหนี่
 - ข. ทำงานหักโหม
 - ค. เห็นแก่ตัว
 - ง. โง่เขลาเบาปัญญา
3. ผู้เขียนเรื่อง แม่ควายผู้นำสงสาร มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - ก. เล่าเรื่องความทรหดอดทนในการทำงานของแม่ควาย
 - ข. เล่าประวัติความเป็นมาของควายที่พูดภาษาคนไม่ได้
 - ค. เล่าเรื่องของแม่ควาย และลูกควายที่ฟันหัก
 - ง. เล่าประวัติความเป็นมาของควาย ที่ปราศจากฟันบน และพูดภาษาคนไม่ได้

4. อะไรที่ปรากฏให้คนรุ่นหลังเห็นชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของควาย
- ก. ชาวนาเลิกใช้ควายไถนา
 - ข. ริมฝีปากบนของควายยังมีสีขาวติดอยู่
 - ค. ลูกควายเป็นสัตว์ที่ชอบร้องหาแม่
 - ง. ควายเคี้ยวอาหารช้าเพราะขาดฟันบน
5. นักเรียนคิดว่ากรณีที่ชาวนาไม่ให้แม่ควายไปให้นมลูกนั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่
- ก. ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นการทารุณสัตว์
 - ข. ไม่ถูกต้อง เพราะขาดความเมตตาต่อสัตว์
 - ค. ถูกต้อง เพราะเป็นเวลาทำงานของแม่ควาย
 - ง. ถูกต้อง เพราะแม่ควายยังทำงานไม่เสร็จ

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
เรื่อง แม่ควายผู้นำสงสาร

1. ข

2. ค

3. ง

4. ข

5. ข

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ยันต์สามแผ่นดิน

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง ยันต์สามแผ่นดิน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ปริศนาสร้างสรรค์” โดยครูเป็นผู้ทายปัญหาให้นักเรียนตอบ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน ดังนี้

ฉันคือนกอะไร เสียงใสดีสวย อาหารชอบกล้วยและหมากโพไฮ ชื่อฉันนะเพื่อนเหมือนชื่อดอกไม้ สีขาวหอมไกลหอมในคำกิน (นกแก้ว)

นกอะไรคอยาวขาวสง่า ชอบจับปลาตามห้วยหนอง (นกกระยางขาว)

นกอะไรหน้าตาคล้ายแมว กลางวันไม่เคยหลับนอน (นกเค้าแมว)

นกใหญ่บินสูงเทียมฟ้า ร่อนหาของเน่า (นกแร้ง)

บินจิวลิวลมปราดเปรียว ทำรังแน่นเหนียวด้วยน้ำลายตัวเอง (นกนางแอ่น)

2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มนกแก้ว นกกระยาง นกเค้าแมว นกแร้ง และ นกนางแอ่น

3. ครูแจกบัตรพยัญชนะ และบัตรสระ (ข , ั, น , ต , ุ, ี, ื, ๑, ม , ๒, ๓, ๔, ๕, ๖) ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันประสมคำเพื่อทายชื่อเรื่องนิทาน (ย่นต์สามแผ่นดิน) ภายในเวลา 1 นาที

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ปัญหา

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรนิทาน เรื่อง ย่นต์สามแผ่นดิน ตอนที่ 1 (เอกสารหมายเลข 1)

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง ย่นต์สามแผ่นดิน ตอนที่ 1 ให้จบภายในเวลา 5 นาที

3. ครูกับนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในนิทาน เรื่อง ย่นต์สามแผ่นดิน ตอนที่ 1 เพื่อค้นหาปัญหา

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา

ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา โดยให้นักเรียนชี้ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากนิทาน เรื่อง ย่นต์สามแผ่นดิน ตอนที่ 1 ว่ามีอะไรที่เป็นปัญหาบ้าง

ขั้นที่ 3 การกำหนดคำทำนาย

1. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง ย่นต์สามแผ่นดิน ตอนที่ 2 (เอกสารหมายเลข 1) เพื่อตอบคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรและผลเป็นอย่างไร

2. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 2 (เอกสารหมายเลข 1)

3. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง ย่นต์สามแผ่นดิน ตอนที่ 2 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยบันทึกลงในใบงานที่ 1

4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนายว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนคาดคะเนคำตอบไว้

5. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง ย่นต์สามแผ่นดิน ตอนที่ 3 เพื่อตอบคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรและผลเป็นอย่างไร

6. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)

7. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง ยันต์สามแผ่น ตอนที่ 3 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านพร้อมทั้งเขียนเรื่องย่อ โดยบันทึกลงในใบงานที่ 1

8. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนายว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนคาดคะเนคำตอบไว้

ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูล

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่อง ที่อ่านว่านักเรียนทำนายเหตุการณ์ถูกกี่ข้อ ผู้ที่ตอบถูกไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ถือว่าเป็นผู้ที่มีหลักการในการคาดคะเนหรือการทำนาย แล้วรวบรวมใบงาน และให้คะแนน

ขั้นที่ 5 การสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้
 - นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่าน ได้ว่าอย่างไร
 - การกระทำของเด็กน้อยในเรื่องยันต์สามแผ่นตรงกับสำนวนใด
 - นักเรียนคิดว่าฟ้ายันต์มีความศักดิ์สิทธิ์จริงหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - ผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - นักเรียน ได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่อง ยันต์สามแผ่น
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเรื่องราวจากการอ่านนิทานเรื่อง ยันต์สามแผ่น โดยการระดมสมองและทำเป็นแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 2 (เอกสารหมายเลข 3)

การสรุปบทเรียน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง ยันต์สามแผ่น ตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องโดยการตอบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง ยันต์สามแผ่น
2. ใบงานที่ 1, 2

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

ยันต์สามแผ่น

ตอนที่ 1

ณ ชายป่าแห่งหนึ่ง มีพระภิกษุชราผู้มีวิชาเรืองเวทย์อยู่รูปหนึ่งพำนักอาศัยอยู่ในวัดกลางป่าลึกที่แวดล้อมไปด้วยภูเขาสลับซับซ้อนกับลูกศิษย์ตัวเล็กอีกคนหนึ่ง อยู่มาวันหนึ่งลูกศิษย์ได้คุยกับหลวงตาว่า อยากจะออกไปนอกวัดเพื่อจะเก็บผลไม้ชนิดหนึ่งมาให้หลวงตา มีชื่อว่ามะม่วง ซึ่งมีรสหวานอร่อย อยู่ในแถบป่าหิมพานต์ แต่หลวงตาได้ห้ามปรามลูกศิษย์ของตนไว้เกรงจะเกิดอันตราย เพราะหลวงตานั่งสมาธิเห็นอันตรายที่จะเกิดกับลูกศิษย์ แต่ด้วยความดีอริ้น เจ้าลูกศิษย์ตัวน้อยจึงตั้งใจจะไปให้ได้ หลวงตาเห็นว่ามิอาจทัดทานลูกศิษย์ของตนได้จึงอนุญาตให้ไปได้ แต่มีข้อแม้จะต้องนำยันต์สามแผ่นติดตัวไปด้วย ลูกศิษย์ตัวน้อยดีใจมากรีบหยิบยันต์สามแผ่นใส่กระเป๋าแล้วรีบวิ่งออกนอกวัดไปทันที เพราะกลัวว่าหลวงตาจะเปลี่ยนใจ ส่วนหลวงตานั้นคิดว่าเมื่อห้ามแล้วไม่เชื่อก็ควรให้ลูกศิษย์เจอกับอันตรายด้วยตัวเองเพื่อเป็นบทเรียนให้จดจำ ในขณะที่ลูกศิษย์ตัวน้อยเดินเข้าไปในป่าลึกนั้น เห็นผลมะม่วงตกหล่นอยู่มากมายตามทาง จึงนำมาปอกกิน ผลไม้มีรสหวานอร่อยจึงคิดว่ามาถูกทางแล้ว เด็กน้อยเดินลัดเลาะไปตามป่าเขากว้างไปวกมาจนตนเองเกิดหลงป่าจำทางไม่ได้ จึงเดินไปเรื่อย ๆ หนื่อยก็หยุดพัก จนกระทั่งไปพบกระท่อมหลังหนึ่งอยู่กลางป่ามีมะม่วงตกหล่นอยู่ตามพื้นมากมาย เด็กน้อยจึงก้มเก็บเพื่อจะนำกลับไปฝากหลวงตา แต่ในขณะนั้นเขาได้ยินเสียงของหญิงชราคนหนึ่งเอ่ยถามว่า “สวัสดีเจ้าหนู มาที่นี่ได้อย่างไรกันนี่” เด็กน้อยเงยหน้าขึ้นมองเจ้าของเสียงนั้น หญิงชรายิ้มให้เด็กน้อยอย่างใจดี “ฉันมาจากป่าทางด้านโน้นจ๊ะ มาเก็บผลมะม่วงไปถวายหลวงตาที่วัดจะยาย” หญิงชราชักชวนลูกศิษย์วัดเข้าไปในกระท่อมของนางโดยบอกกับเด็กน้อยว่า “ยายเก็บมะม่วงรสชาติหอมหวานเอาไว้มากมายอยู่ในบ้านโน้น อยากได้มากเท่าไรก็หยิบเอาไปได้เลยยายยกให้ เข้าไปเอาเลย” ลูกศิษย์วัดตัวน้อยดีใจเป็นอย่างมาก รีบเข้าไปในกระท่อมของหญิงชราตามคำเชื้อเชิญ

(จบตอนที่ 1)

ตอนที่ 2

ในกระท่อมของหญิงชรา มีมะม่วงสดวางอยู่บนโต๊ะมากมาย หญิงชราหยิบแผ่นมะม่วงกวนที่นางทำเอาไว้มาให้เด็กน้อยกินจนอิ่ม เมื่อกินอิ่มแล้วก็เกิดอาการง่วงจึงเผลอหลับไป เวลาผ่านไป

(จบตอนที่ 2)

ตอนที่ 3

เมื่อนางแม่มดมาถึงเห็นหลวงตาขึ้นอยู่จึงเอ่ยถามว่า “หลวงตาเจ้าคะ เห็นเด็กน้อยวิ่งหนี มาทางนี้บ้างไหมเจ้าคะ” หลวงตาวางเฉยแล้วตอบว่า “ไม่เห็นหรอก” แม่มดโมโห “โกหก ก็ฉัน เห็นมันวิ่งหนีเข้ามาในนี้” หลวงตายังคงวางเฉยแล้วตอบไปว่า “ถ้าสีกา ไม่เชื่อก็หาเอาเองเถอะ” แล้ว หลวงตาก็เอาแป้งจี๋มาปิ้งไปฉั่น ส่งกลิ่นหอมตลบอบอวลไปทั่วบริเวณ ทำให้นางแม่มดซึ่งชอบกิน แป้งจี๋อยู่แล้วถึงกับน้ำลายสอด้วยความอยากกินแป้งจี๋ที่หลวงตาคำลั่งปิ้งอยู่ นางจึงเอ่ยปากขอ “หลวง ตาเจ้าคะ ขอแป้งจี๋ให้ฉันกินสักอันได้ไหมเจ้าคะ” หลวงตาเห็นนางแม่มดหลงกลอุบายเข้าให้แล้วจึง พูดยว่า “ได้ซี อาตมาจะให้กินแป้งจี๋ก็ได้ แต่ต้องมีข้อแลกเปลี่ยนนะ” ด้วยความอยากกินแป้งจี๋เป็น ที่สุดนางแม่มดจึงรีบตอบตกลงทันทีโดยไม่ได้คิดระวังตัวอะไร “สีกามีอิทธิฤทธิ์สามารถแปลงกาย เป็นอะไรก็ได้ใช่หรือไม่” นางแม่มดตอบอย่างภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งนัก “ใช่แล้วเจ้าคะ ฉันสามารถแปลง กายเป็นอะไรก็ได้” หลวงตาจึงบอกว่า “จงทำตัวของเจ้าใหญ่ขึ้นให้อาตมาดูที” พอได้ยินดังนั้นนาง แม่มดก็ขยายร่างให้ใหญ่โตขึ้นจนสูงเทียมต้นไม้ หลวงตาถึงกับตกตะลึงตัวสั่นแต่ยังคงข่มอารมณ์ ตนเองทำใจดีสู้เสือ “อาตมาได้เห็นแล้วว่าสีกาสามารถทำให้ตัวใหญ่ได้จริง แต่อาตมาไม่รู้ว่าสีกาจะ ทำให้ตัวเองเล็กเท่ามดได้หรือไม่” ด้วยความอยากกินแป้งจี๋จึงไม่ได้เฉลียวใจ นางแม่มดรีบปฏิบัติ ตามอย่างว่าง่ายทันที ทันใดตัวนางแม่มดก็เล็กลงจนตัวเท่ามด

เด็กน้อยที่ซ่อนอยู่เห็นเป็นโอกาส ในขณะที่นางแม่มดยังไม่ทันได้ระวังตัวจึงจับนางแม่มดที่ ตัวเล็กเท่ามดโยนใส่ลงไปในเตาที่ปิ้งแป้งจี๋ นางแม่มดจึงถูกไฟเผาจนตาย เจ้าลูกศิษย์ตัวน้อยจึงรอด พ้นจากการตกเป็นเหยื่อของนางแม่มดด้วยปัญญาของหลวงตา

(จบตอนที่ 3)

อนุสร รอดสุข. (2550). 20 นิทานพื้นบ้านแสนสนุก. กรุงเทพมหานคร : ลิขสิทธิ์

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 2)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....
.....

เพราะ

.....
.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....
.....

ข้อคิดเห็นที่พบ

.....
.....

สรุปใจความสำคัญ

.....
.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 3)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....
.....

เพราะ

.....
.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....
.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง ยันต์สามแผ่นดิน แล้วช่วยกันสรุปเรื่องราวด้วยการระดมความคิด และทำเป็นแผนผังความคิด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง ลูกนก แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

ลูกนก

มีลูกนกอยู่คู่หนึ่ง อาศัยอยู่ในรังบนต้นไม้ ซึ่งอยู่กลางระหว่างสำนักพระฤๅษีกับหมู่บ้านโจร พ่อแม่ของมันต้องคอยหาอาหารมาป้อนทุกวัน

คืนหนึ่งมีพายุแรงพัดเอาลูกนกทั้งสองต้องพลัดพรากจากกัน นกตัวหนึ่งตกลงไปอยู่ในสำนักพระฤๅษีก็ได้รับการอบรมสั่งสอน ฝึกฝนแต่ในทางที่ดี พุดจาไพเราะ มีจิตใจมั่นคง โอบอ้อมอารี ต่อเพื่อนบ้าน

ส่วนลูกนกอีกตัวหนึ่งถูกพายุพัดตกลงไปในบ้านโจร ก็ได้รับการอบรมแนะนำแต่ในทางเลว เช่น ลักขโมย พุดจาหยาบคายปากจืด มีจิตใจโหดร้าย อาฆาตพยาบาท เป็นต้น

วันหนึ่ง มีพระราชาพระองค์หนึ่งเดินหลงทางเข้ามานอนหลับอยู่ที่ต้นไม้ในแดนโจร นกตัวที่อยู่กับโจรก็พูดขึ้นว่า “เออ ! ดีแล้ว วันนี้มีคนมานอนหลับอยู่ในถิ่นของเรา เราต้องฆ่าเสียให้ตาย”

พระราชาก็ได้ยินก็ตกใจ รีบหนีผ่านไปทางสำนักพระฤๅษีนกตัวที่อยู่กับพระฤๅษีก็ออกมาทักทายว่า “เชิญพักผ่อน ดื่มน้ำ และหลับนอนที่นี่ได้ ยินดีต้อนรับเจ้าค่ะ”

พระราชาก็เข้าไปนอนหลับใต้ต้นไม้ใกล้ ๆ กับสำนักพระฤๅษี เมื่อตื่นขึ้นมาก็คิดในใจว่า “นกสองตัวนี้มีนิสัยแตกต่างกันมากจริง ๆ ตัวหนึ่งใจร้าย แต่อีกตัวหนึ่งใจดี”

แล้วพระราชาก็เข้าไปหาพระฤๅษี เพื่อขออนกตัวที่พระฤๅษีเลี้ยงไว้ พระราชาได้นำนกตัวที่มีอหิยาศยิตตัวนี้ไปเลี้ยงไว้ในพระราชวัง

1. ถ้าพระราชานำนกตัวนี้จากแดนโจรต่อไปจะเป็นอย่างไร

ก. พระราชาจะถูกฆ่า	ข. พระราชาจะใช้เวทมนตร์
ค. ลูกนกจะมาช่วยพระราชา	ง. พระราชาจะสบาย

2. ถ้านักเรียนเป็นลูกนกที่อยู่กับโจรนักเรียนจะพูดกับพระราชาวาอย่างไร

ก. ท่านเป็นใครมาจากไหนหรือ	ข. ท่านมาทำอะไรที่นี่หรือ
ค. สวัสดิ์ค่ะท่านมาทำอะไรคะ	ง. สวัสดิ์ค่ะท่านมาหลับอยู่ที่นี้ทำไม

3. ถ้านักเรียนเป็นพระราชาก็จะทำอย่างไร

ก. นอนอยู่ใต้ต้นไม้ไม่ต้องไปไหน

ข. ไปเรียกคนมาช่วยต่อสู้

ค. ใช้เวทมนตร์ในการต่อสู้

ง. รีบหนีไปให้พ้น

4. จากนิทานนักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

ก. การเป็นโจรเป็นอาชีพที่ดีและมีรายได้

ข. การมีน้ำใจทำให้ตนเองเดือดร้อน

ค. ผู้ที่โอบอ้อมอารีต่อผู้อื่นทำให้ตนเองลำบาก

ง. การทำสิ่งที่ดีย่อมได้รับผลตอบแทนที่ดี

5. นักเรียนคิดว่าลูกนกตัวใดน่านำไปเป็นแบบอย่าง เพราะเหตุใด

ก. ตัวอยู่กับฤๅษี เพราะใจดีและมีน้ำใจ

ข. ตัวอยู่กับโจร เพราะทำให้คนเกรงกลัว

ค. ตัวอยู่กับโจร เพราะพูดจาไพเราะ

ง. ตัวอยู่กับฤๅษี เพราะไม่ต้องทำงาน

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เรื่อง ลูกนก

1. ก

2. ค

3. ง

4. ง

5. ก

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ปริศนาสร้างสรรค์” เพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียน โดยครูเป็นผู้ทายปัญหาให้นักเรียนตอบ ดังนี้

กินหญ้าแทนข้าว ตัวขาวขนฟู ยาวสุดคือหู สันจุกคือหาง (กระต่าย)

แข็งแรงกลับตานอน มีดคำจึงจรรอกหากิน (ค่างคาว)

ตัวอยู่ป่า หางอยู่กับเรือ (เสื่อ)

หอกเสียบเต็มตัว เทียวไปทั่วตามป่าเขา (เม่น)

กำหนดหน้าเป็นสัตว์คู่ร้าย สองคำเรียงกันเข้ามา คำหลังเรียงกันเข้ามา คำหลังเรียงรายบนฟ้า เป็นสัตว์อยู่ป่าน่ากลัว (เสือดาว)

2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มเสือโคร่ง กลุ่มคางคก กลุ่มลิง กลุ่มช้าง และกลุ่มหมี

3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรพยัญชนะและบัตรสระ(ค,-า, ง,ค,ก,-า,ป,ัญ,ญ,า) เพื่อนำไปประสมให้เป็นชื่อนิทานเรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ให้เวลา 2 นาที

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ปัญหา

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรเนื้อเรื่องนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตอนที่ 1 (เอกสารหมายเลข 1)

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตอนที่ 1 ให้จบภายในเวลา 5 นาที

3. ครูกับนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตอนที่ 1 เพื่อค้นหาปัญหา

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา

ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา โดยให้นักเรียนชี้ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการอ่านนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตอนที่ 1

ขั้นที่ 3 การกำหนดคำตอบ

1. นักเรียนกำหนดคำตอบ (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตอนที่ 2 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรและผลเป็นอย่างไร

2. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)

3. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตอนที่ 2 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)

4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำตอบ เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตอนที่ 2 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้

5. นักเรียนกำหนดคำตอบ (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตอนที่ 3 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรและผลเป็นอย่างไร

6. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)

7. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตอนที่ 3 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านพร้อมทั้งเขียนเรื่องย่อโดยบันทึกลงในใบงานที่ 1

8. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนาย เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตอนที่ 3 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้

ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูล

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่อง ที่อ่านว่านักเรียนทำนายเหตุการณ์ถูกกี่ข้อ ผู้ที่ตอบถูกไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ถือว่าเป็นผู้ที่มีหลักการในการคาดคะเนหรือการทำนาย แล้วรวบรวมใบงาน และให้คะแนน

ขั้นที่ 5 การสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้
 - นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าอย่างไร
 - การกระทำของคางคกกับเสือโคร่งตรงกับสำนวนใด
 - ผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเรื่องราวจากการอ่านนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา โดยการระดมสมอง และทำเป็นแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 2 (เอกสารหมายเลข 3)

การสรุปบทเรียน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง คางคกเจ้าปัญญา ตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องโดยการตอบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา
2. ใบงานที่ 1, 2

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และ
แบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

คางคกเจ้าปัญญา

ตอนที่ 1

ยังมีเสือโคร่งกับคางคกที่ชอบคุยโวโอ้อวดว่าใครเก่งกว่าใคร และใครใหญ่กว่ากัน เสือบอกว่า พวกช้าง พวกแรด ที่เป็นสัตว์ตัวใหญ่ทั้งหลายนะเสือกินมาหมดแล้ว ฝ่ายคางคกก็ไม่ว่า ช้าง สิงห์ ลิง หมี คางคกก็กินมาแล้ว

เสือโคร่งได้ยินคางคกคุยโวโอ้อวดเช่นนั้น ก็ไม่เชื่อ จึงถามว่า “ถ้าเคยกินช้างจริงแล้วมีซากเหลือให้ดูบ้างไหมล่ะ” คางคกก็ไปเอาหน่อไม้สองหน่อมาหลอกเสือกิน คางคกบอกเสือกินว่า “ตัวช้างนะเรากินหมดแล้ว เหลือแตงาอยู่สองข้างนี้แหละ”

(จบตอนที่ 1)

ตอนที่ 2

เสือโคร่งก็เปลี่ยนแผน บอกว่า “อยากรู้จักคางคกจะสามารถข้ามลำน้ำไปได้หรือไม่ ถ้าใครไปถึงก่อนก็จะเป็นคนที่เก่งที่สุด” ว่าแล้วเสือก็นำโจนลงน้ำทันที ขณะเดียวกันคางคกก็แอบเกาะหางเสือกินข้ามลำน้ำไปด้วยโดยที่เสือกินไม่รู้ตัว แต่พอถึงฝั่งหนึ่ง คางคกก็ถูกแรงเหวี่ยงกระเด็นไปกระแทกต้นไม้จนปากแตก

ฝ่ายเสือโคร่งเมื่อมาถึงอีกฝั่งหนึ่งแล้ว ก็เหลียวมองหาคางคก เมื่อไม่เห็นจึงร้องตะโกน “เจ้าคางคก...เจ้าคางคก...เจ้าตามมาถึงหรือยัง” พอคางคกหายเจ็บจากการกระแทกกับต้นไม้ก็ค่อย ๆ เดินออกมาหาเสือกิน แล้วบอกว่า “เรามาถึงตั้งนานแล้ว นานขนาดกินหมากรอดังหลายคำ จนปากแดงไปหมดแล้วนะ”

(จบตอนที่ 2)

ตอนที่ 3

เสือโคร่งเห็นเช่นนั้นก็นึกว่าเป็นความจริง และคิดว่าคางคกเก่งกว่าตัวก็เกิดความกลัว จึงไปหาสิงห์หวังจะให้สิงห์ช่วยปราบคางคก แม้สิงห์รับปากว่าจะช่วย แต่เสือก็นึกกลัวว่าสิงห์จะไปเมื่อพบคางคก จึงขอให้สิงห์หลังตนและมัดหางติดกันเอาไว้ด้วย

เมื่อเสือกับสิงห์เดินย้อนกลับไปหาคางคก อยู่ๆ คางคกก็โผล่ออกมาจากที่ซ่อน แล้วก็แก้มองด้วยเสียงอันดังว่า “ซิชะเจ้าเสือกินเข้าแล้วจะให้ข้ากินเจ้าตัวเดียวกันไม่พอจะเอาถึง

(จบตอนที่ 3)

เสริมสกุล โทณะวณิก. (2547). รวมนิทานพื้นบ้านไทย เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 2)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

.....

เพราะ

.....

.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....

.....

ข้อคิดเห็นที่พบ

.....

.....

สรุปใจความสำคัญ

.....

.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 3)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

.....

เพราะ

.....

.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา แล้วช่วยกันสรุปเรื่องราวด้วยการระดมความคิด และทำเป็นแผนผังความคิด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

น้ำผึ้งหยดเดียว

ยังมีชายผู้หนึ่งอาศัยอยู่ในป่า ทุก ๆ วันเขาจะเข้าป่าไปหาน้ำผึ้งมาขายหรือแลกเปลี่ยนกับของอื่น ๆ ที่ภายในหมู่บ้าน วันนี้เขาโชคดี เขาสามารถหาน้ำผึ้งจากในป่าได้มากจึงคิดจะนำน้ำผึ้งเข้าไปขายในเมืองใหญ่ ครั้นเมื่อชายชาวป่าคนนั้นเข้าไปถึงในตัวเมือง เขาแลเห็นพระราชวังมีความสวยงามมาก สิ่งก่อสร้างทั้งหลายล้วนสีทองอร่ามตา และประดับประดาด้วยกระจกแก้วสีต่าง ๆ จึงเดินเข้าไปดูใกล้ ๆ ทันใดนั้นเอง ทหารก็ออกมาตีฆ้องตีกลองร้องป่าวประกาศ ชายชาวป่าได้ยินเสียงดังก็ตกใจรีบวิ่งหนีกลับบ้าน ระหว่างที่วิ่งหนีกลับบ้านนั้นเขาได้ทำน้ำผึ้งหยดลงบนพื้นทางเดินหนึ่งหยด แมลงวันตัวหนึ่งได้กลิ่นหอมหวานของน้ำผึ้งก็บินมาตอม แมงมุมตัวหนึ่งเห็นแมลงวันก็ย่องเข้าไปจะจับกิน จึงจกตัวหนึ่งมาเห็นแมงมุมก็ย่องเข้าไปจะจับแมงมุม แมวตัวหนึ่งเห็นจึงจกก็ค่อย ๆ ย่องเข้าไปหมายจะจับจิ้งจกกิน พอถึงขณะนั้นสุนัขของพระราชานมาเห็นแมว สุนัขก็กระโจนเข้ากัดแมว เจ้าของแมวเห็นแมวของตนโดนสุนัขกัดก็โกรธ คว่าไม่มาตีสุนัขของพระราชานตาย ด้วยไม่รู้ว่าเป็นสุนัขของใคร มหาเดเล็กผู้ดูแลสุนัขของพระราชาก็โกรธ ตรงเข้าตีเจ้าของแมว พ่อค้าและชาวบ้านเห็นเจ้าของแมวโดนมหาเดเล็กตีก็เข้าไปห้าม แต่พวกมหาเดเล็กเข้าใจผิดคิดว่าพวกชาวบ้านจะรวมทำร้ายตนจึงเกิดการต่อสู้กันขึ้น แล้วการต่อสู้ก็ขยายวงกว้างออกไป ทั้งพ่อค้ามหาเดเล็ก และชาวบ้านเข้าต่อสู้กันเป็นจำนวนมาก เสียงการต่อสู้ดังสนั่นจนพระราชานออกมาดู เมื่อชาวบ้านเห็นพระราชานออกมาก็จะเข้าไปร้องทุกข์ แต่พระราชานเข้าใจผิดคิดว่าชาวบ้านถืออาวุธจะมาทำร้ายตนด้วย จึงสั่งให้ทหารออกสู้ทำให้บาดเจ็บล้มตายเป็นอันมากก่อนที่ทุกฝ่ายจะรู้ความจริง

1. ใครเป็นต้นเหตุสำคัญของความวุ่นวายในเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียว

ก. แมว

ข. สุนัข

ค. แมลงวัน

ง. ชายชาวป่า

2. เหตุการณ์ในข้อใดที่ตรงกับสำนวน “น้ำผึ้งหยดเดียว” มากที่สุด
- สุนทรียะเลาะกับสุนทรเรื่องการเลือกซื้อน้ำผึ้ง
 - สมศักดิ์โกรธสมศรีที่ไม่ยอมไปเที่ยวทะเลด้วยกัน
 - วัชรกับวัชระไม่พูดจากันเพราะวัชรปากเหม็นมาก
 - มานะชวนมานีไปจดทะเบียนหย่าเพราะมานีชอบถอดกางเกงในไม่ลงตะกร้าผ้า
3. ข้อใดเป็นข้อคิดที่ได้จากเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียว
- ความไม่รอบคอบเป็นอันตรายต่อชีวิต
 - ความสกปรกเป็นหนทางแห่งความตาย
 - ความไม่เข้าใจกันเป็นบ่อเกิดของความแตกแยก
 - ความประมาทเป็นบ่อเกิดของความทุกข์
4. ดันเหตุที่ทำให้ชาวบ้านบาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมากเกิดขึ้นจากใคร
- ชายชาวป่า
 - แมว
 - แมลงวัน
 - สุนัข
5. เรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวให้คุณค่าในด้านใดมาก
- เศรษฐกิจและสังคม
 - การสื่อสารในสังคม
 - การเมืองการปกครอง
 - การใช้ภาษาและวัฒนธรรม

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว

1. ค

2. ง

3. ค

4. ก

5. ข

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เรื่องราวของคนจีเกียจ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนจีเกียจ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มอเมริกาใต้ กลุ่มทะเลสาบ กลุ่มเทร่า กลุ่มหุ่น และกลุ่มวานร เมื่อจับได้แล้วให้เข้าร่วมกลุ่มตามชื่อที่ตนเองจับได้
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรคำ (เรื่อง-ราว-ของ-คน-จีเกียจ) เพื่อให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันเรียงเป็นชื่อเรื่อง เรื่องราวของคนจีเกียจ ภายในเวลา 1 นาที

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ปัญหา

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรเนื้อเรื่องนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนจี้เกียจ ตอนที่ 1 (เอกสารหมายเลข 1)
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนจี้เกียจ ตอนที่ 1 ให้จบภายในเวลา 5 นาที
3. ครูกับนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนจี้เกียจ ตอนที่ 1 เพื่อค้นหาปัญหา

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา

ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา โดยให้นักเรียนชี้ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนจี้เกียจ ตอนที่ 1

ขั้นที่ 3 การกำหนดคำทำนาย

1. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนจี้เกียจ ตอนที่ 2 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไรและผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)
3. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนจี้เกียจ ตอนที่ 2 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านโดยบันทึกลงในใบงานที่ 1
4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนาย เรื่อง เรื่องราวของคนจี้เกียจ ตอนที่ 2 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้
5. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทานเรื่อง เรื่องราวของคนจี้เกียจ ตอนที่ 3 (เอกสารหมายเลข 1) เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
6. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนาย แล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1
7. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนจี้เกียจ ตอนที่ 3 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านพร้อมทั้งเขียนเรื่องย่อ โดยบันทึกลงในใบงานที่ 1
8. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนาย เรื่อง เรื่องราวของคนจี้เกียจ ตอนที่ 3 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้

ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูล

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่องที้อ่านว่านักเรียนทำนายเหตุการณ์ผู้ถูกก่
ข้อ ผู้ที่ตอบถูกไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ถือว่าเป็นผู้ที่มีหลักการในการคาดคะเนหรือการทำนาย แล้ว
รวบรวมใบงาน และให้คะแนน

ขั้นที่ 5 การสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้
 - นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที้อ่านได้อย่างไร
 - ถ้าชาวบ้านไม่อพยพไปตั้งบ้านเรือนที่แห่งใหม่จะเกิดอะไรขึ้น
 - เหตุการณ์ในเรื่องนี้ตรงกับสำนวนใด
 - ผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเรื่องราวจากการอ่านนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคน
จีเกียจ โดยการระดมสมอง และทำเป็นแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 2 (เอกสารหมายเลข 3)

การสรุปบทเรียน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง เรื่องราวของคนจีเกียจ ตามลำดับ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องโดยการตอบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และ
ผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนจีเกียจ
2. ใบงานที่ 1, 2

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

เรื่องราวของคนใจเกียจ

ตอนที่ 1

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในเขตอเมริกาใต้ ดินแดนแห่งนี้มีพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์ แต่ใคร ๆ มักจะเรียกว่า “หมู่บ้านคนใจเกียจ” เพราะชาวบ้านไม่ชอบทำงาน เขาชอบอยู่เฉย ๆ กินผลไม้เป็นอาหาร เมื่อกินเสร็จแล้วก็นอน ทุกคนในหมู่บ้านจึงอยู่กันอย่างมีความสุข

ต่อมามีแมลงจำนวนมากพากันมากินเปลือกผลไม้ที่ชาวบ้านแกะทิ้งไว้ แมลงเหล่านี้ทำความรำคาญให้กับพวกชาวบ้านเป็นอย่างมาก ในที่สุดเขาจึงย้ายถิ่นไปอยู่ใกล้ ๆ กับทะเลสาบ ณ ที่แห่งนี้ทำให้พวกเขาเริ่มน้ำดื่ม น้ำใช้ และผลไม้อุดมสมบูรณ์

วันหนึ่งมีชายชราคนหนึ่งเข้ามาในหมู่บ้าน เขาสวมเสื้อผ้าขาวฉีก ชาวบ้านไม่มีใครสนใจ เขา นั่งลงที่โคนต้นไม้พรางसानตะกร้าใบใหญ่ด้วยหวายที่เขาเตรียมมา เมื่อसानเสร็จแล้วจึงเก็บเปลือกผลไม้ที่ชาวบ้านทิ้งไว้ใส่ตะกร้าจนเต็ม

รุ่งเช้าชาวบ้านต่างแปลกใจเพราะบริเวณหมู่บ้านสะอาดมาก เทร่าซึ่งเป็นหัวหน้าหมู่บ้านจึงใช้ให้คูโคไปตามชายชราคนนั้นมาพบ แต่คูโคกับใช้ยาน่า ยาน่าก็ใจเกียจกลับใช้คนอื่นต่อไป ในที่สุดจึงเป็นหน้าที่ของเด็กชายคนหนึ่งซึ่งมีอายุน้อยที่สุด ไปเรียกชายชราคนนั้นมา เมื่อมาถึงเตราจึงถามว่า “ตามาที่นี่เพื่อทำธุระอะไรหรือ” ชายชราจึงตอบว่า “ข้าเป็นคนยากจน อยากทำงานเพื่อแลกกับอาหาร” เมื่อรู้เช่นนี้หัวหน้าหมู่บ้านจึงให้ชายชราทำงานในหมู่บ้าน

(จบตอนที่ 1)

ตอนที่ 2

งานมีมากมายหลายอย่าง ชายชราไม่สามารถทำเสร็จทันในแต่ละวัน เขาจึงหยิบเอาไม้มาตัดเป็นท่อน ๆ แล้วใช้มัดและสลักเป็นรูปคนมีหางไว้สำหรับจับ เมื่อทำได้ 20 ตัวแล้ว เขาก็เป่ามนตร์ลงไปที่หุ่นนั้น ทันใดหุ่นก็กลายเป็นสิ่งมีชีวิตทำงานตามคำสั่งของชายชราได้เหมือนคนจริง ๆ ชายชราจึงกล่าวกับชาวบ้านว่า “หุ่นเหล่านี้จะช่วยท่านทำงาน เพียงท่านปรบมือ 3 ครั้ง มันก็จะทำตามหน้าที่ของมัน” ชายชราได้สั่งให้หุ่นยนต์ล้อมกันเป็นวงกลม และตั้งชื่อหุ่นแต่ละตัวพร้อมทั้งบอกหน้าที่ให้ชาวบ้านรู้ทั่วกัน หุ่นมีหน้าที่รับผิดชอบคนละอย่าง ชาวบ้านต่างดีใจที่มีผู้ช่วยทำงานให้อย่างขยันขันแข็ง และไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยด้วย พวกเขาั่งมองหุ่นมนุษย์ทำงานด้วยความพอใจ

สองสามวันต่อมาเด็ก ๆ ในหมู่บ้านต้องการให้หุ่นยนต์ทำงานบ้าน จึงขอร้องให้ชายชราและสลักไม้เป็นหุ่นยนต์เพิ่มขึ้นเพื่อช่วยเด็กทำงาน จำนวนหุ่นยนต์จึงเพิ่มขึ้นอีกโดยทำหน้าที่ร้องเพลง เลี้ยงเด็ก เก็บดอกไม้ ฯลฯ

หลายเดือนผ่านไปหมู่บ้านสะอาดเรียบร้อยชาวบ้านและเด็กไม่ต้องวิตกกังวลเรื่องใด เขากิน เล่น แล้วก็นอน จำนวนหุ่นยนต์ก็เพิ่มขึ้นตามคำร้องขอของชาวบ้าน ดังนั้นทุกแห่งจึงมีหุ่นยนต์เดินเกะกะไปหมด ทำให้ชาวบ้านเริ่มลำบากในการเดินไปมา เพราะเกรงว่าจะเหยียบหุ่นมนุษย์ อาหารก็เริ่มจะหมดไปเพราะมนุษย์กินอาหารด้วย

(จบตอนที่ 2)

ตอนที่ 3

เทร่าเรียกชาวบ้านมาปรึกษา ในที่สุดก็ตกลงให้จัดห้องพิเศษเอาไว้ให้หุ่นมนุษย์อยู่ หุ่นมนุษย์ก็แก่งแย่งที่อยู่และทะเลาะวิวาทกัน มีการต่อสู้และทำลายสิ่งของเครื่องใช้เสียหาย หุ่นบางตัวส่งเสียงดังทำความรำคาญให้ชาวบ้านมาก ในที่สุดชาวบ้านทนต่อไปไม่ได้จึงหนีไปอยู่ฝั่งอีกด้านหนึ่งของทะเลสาบ ณ ที่นี้เขาต้องทำงานด้วยตนเอง แม้จะรู้สึกเหน็ดเหนื่อยแต่ชาวบ้านก็รู้สึกภูมิใจและมีความสุขมาก

พวกหุ่นมนุษย์เริ่มมีความวุ่นวายมากขึ้น บรรดาสัตว์เลี้ยงที่ชาวบ้านเลี้ยงไว้ไม่พอใจหุ่นเหล่านี้มาก จึงต่างเข้าทำร้าย ส่วนเครื่องใช้ภายในบ้านของชาวบ้านก็ไม่พอใจการกระทำของหุ่นมนุษย์ ไม่บดข้าว โปดหมูนขึ้นลงอย่างรวดเร็ว และบดร่างของหุ่นมนุษย์แรงเสียดสีของของกับหุ่นทำให้เกิดประกายไฟแลบติดหลังคาบ้าน ทำให้ไฟไหม้ในบริเวณนั้น หุ่นที่เหลือจึงพากันหนีไปอยู่ป่าเขา ไม่นานนักฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก เสียงฟ้าร้องฟ้าผ่าดังกึกก้องไปทั่ว หุ่นมนุษย์จึงต้องหาที่หลบฝนในป่า พวกหุ่นพากันปีนขึ้นไปบนต้นไม้ และอาศัยอยู่ ณ ที่นั้นเมื่อเวลาผ่านไปนานเข้าก็มีขึ้นขึ้นตามตัวหุ่น และร่างนั้นได้กลายเป็นวานรที่เห็นกันอยู่ทุกวันนี้ วานรเหล่านั้นยังจำความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ที่ผ่านมาได้ตลอดเวลา มันจึงไม่ชอบผู้คนที่พบเห็น และมักเอากิ่งไม้ขว้างปาคนที่เดินทางผ่านอยู่เสมอ

(จบตอนที่ 3)

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 2)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

เพราะ

.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....

ข้อคิดเห็นที่พบ

.....

สรุปใจความสำคัญ

.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 3)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

เพราะ

.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนที่เกียจ แล้วช่วยกันสรุปเรื่องราวด้วยการระดมความคิด และทำเป็นแผนผังความคิด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง หนูน้อยแดงโม แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลง
ในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

.....

หนูน้อยแดงโม

กาลครั้งหนึ่งยังมีสองตายายอาศัยอยู่ในกระท่อมที่ชายป่า วันหนึ่งขณะที่ตากผ้าขยลงไป
อาบน้ำที่ลำธาร มีแดงโมลูกใหญ่ใบหนึ่งลอยน้ำมา ขยายเห็นดังนั้นก็บอกให้ตานำแดงโมไปผา จะกิน
ให้อร่อย แต่ขณะที่ตางอมีดลงเพื่อจะผ่าแดงโมนั้น พลันแดงโมก็แตกออก และมีเด็กผู้ชายคนหนึ่ง
หน้าตาน่ารักโผล่ออกมา “ตาจ๋า ขยายจ๋า ขอหนูน้อยอยู่ด้วย คนนะ แล้วหนูจะช่วยตากผ้าขยทำงาน” เด็ก
น้อยพูด ขยายเห็นหนูน้อยแล้วก็นึกเอ็นดู “ดีเหมือนกันนะ ตานะ เราไม่มีลูกหลาน เลี้ยงเจ้าเด็กน้อยนี้
ไว้ก็ดีเหมือนกัน” หนูน้อยแดงโมจึงได้อาศัยอยู่กับตายายอย่างมีความสุข

เวลาผ่านไปหลายปี หนูน้อยแดงโมเจริญเติบโตขึ้นและได้ช่วยตายายหาผักหาปลาไป
ขายเพื่อนำเงินไปใช้ซื้อของมาเลี้ยงตายายทุกวัน วันหนึ่งที่ตลาดในเมือง หนูน้อยแดงโมได้ยิน
ชาวบ้านพูดกันว่ามียักษ์ใจร้ายมาจับคนไปกินทุกวัน ยักษ์ตนนี้ร้ายมากไม่มีใครสามารถปราบมันได้
จนทุกวันนี้ผู้คนต่างคิดจะย้ายไปอยู่ที่อื่นกันหมด ระหว่างทางที่หนูน้อยแดงโมเดินกลับบ้านนั่นเอง
เขาได้ยินเสียงนกกาแตกตื่นตกใจ พร้อม ๆ กับเสียงสั่นสะเทือนบนพื้นดินดังไถ่เข้ามา ไถ่เข้ามา
อย่างรวดเร็ว มีทันที่หนูน้อยแดงโมจะวิ่งหนีพ้น ร่างของยักษ์เขียวโง้งตนหนึ่งก็ปรากฏขึ้น มันเอื้อม
มือที่ใหญ่โตเท่าใบตาลมาจับหนูน้อยแดงโมยกขึ้นไป เมื่อยักษ์เห็นหนูน้อยแดงโมจึงพูดว่า “เจ้า
หนูน้อย เจ้าตัวเล็กนิดเดียว เนื้อก็น้อย เรากินเจ้าคงไม่อิ่ม อย่างกระนั้นเลยเราจะเลี้ยงเจ้าให้โต
เสียก่อนแล้วค่อยกินให้อร่อย” ว่าแล้วเจ้ายักษ์ก็พาหนูน้อยแดงโมกลับไปเลี้ยง อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่
เจ้ายักษ์กลับมาที่บ้าน มันหิวมากเพราะวันนี้จับคนกินไม่ได้เลย มันจึงคิดจะกินหนูน้อยแดงโมแทน
ฝ่ายหนูน้อยแดงโมรู้เช่นนั้น หนูน้อยก็นำหัวเผือกหัวมันที่ตนเก็บสะสมเอาไว้จากอาหารที่เจ้ายักษ์
นำมาให้กินทุกวันออกมา แล้วพูดด้วยวาจาอ่อนหวาน “พ่อยักษ์จ๋า วันนี้พ่อเหนื่อยไหม ฉันเตรียม
น้ำ เตรียมหัวเผือกหัวมันเอาไว้ให้พ่อยักษ์กิน” ยักษ์เมื่อได้ยินหนูน้อยแดงโมพูดจาไพเราะอ่อนหวาน
เช่นนั้นก็ใจอ่อน นึกสงสาร จับกินไม่ลงและคิดว่าเรานี้ไม่มีลูก ถ้าได้คนอย่างหนูน้อยมากอยเอาใจ
ใส่คงจะดี ยักษ์จึงถามว่า “ทีแรกเรานี้จะกินเจ้าเป็นอาหารเสียในวันนี้ แต่เจ้าเป็นเด็กดี เอาอย่างนี้
ไหม เราจะให้เจ้าและตายายมาอยู่เสียด้วยกัน เราสัญญาว่าจะเลิกกินคนและจะให้เจ้าใช้ทรัพย์สินสมบัติ
ของเราได้ตามสบาย” นับแต่นั้นมาหนูน้อยแดงโมพร้อมตากับยายและยักษ์ตนนั้นก็อาศัยอยู่ด้วยกัน
อย่างมีความสุข

1. การกระทำของหนูน้อยแดงโมที่ปฏิบัติต่อยักษ์ตรงกับสำนวนใดมากที่สุด
 - ก. ล้วงคองูเห่า
 - ข. ทำใจดีสู้เสือ
 - ค. หน้าไหว้หลังหลอก
 - ง. เรียนผูกต้องเรียนแก้
2. บุคคลในข้อใดที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าในลักษณะเดียวกับหนูน้อยแดงโม
 - ก. มนตรีถูกคนร้ายจีซิงทรัพย์จึงแกล้งตกใจทำเป็นสลบจนคนร้ายตกใจรีบวิ่งหนีไป
 - ข. กานดาไม่ชอบทานขนมหวานแต่พยายามทานเพื่อถนอมน้ำใจเพื่อนที่ทำขนมมาให้
 - ค. จารุณีถูกเพื่อนชายล่อลวงไปข่มขืนแต่เธอพูดข่มขู่เพื่อนชายว่าจะแจ้งความจึงรอดออกมาได้
 - ง. อรพรรณรู้ว่าถูกอาหลอกไปขายจึงชวนอาพูดคุยเรื่องลูกของอาจนารู้สึกสงสารอรพรรณและพ่อแม่
3. ข้อใดมีใช้ลักษณะนิสัยของหนูน้อยแดงโม
 - ก. เป็นเด็กกล้าหาญ
 - ข. มีความกตัญญูกตเวที
 - ค. มีความรักและเมตตาต่อสัตว์
 - ง. พุดจาไพละอ่อนหวาน
4. ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง
 - ก. ยักษ์ตนนี้ชั่วร้ายมาก
 - ข. มีเด็กผู้ชายหน้าตาน่ารักโผล่ออกมา
 - ค. มันเอื้อมมือที่ใหญ่โตมาจับหนูน้อยแดงโม
 - ง. มันเตรียมน้ำ เตรียมหัวเผือกหัวมันเอาไว้ให้พ่อยักษ์กิน
5. นักเรียนคิดว่าการกระทำของหนูน้อยถูกต้องหรือไม่
 - ก. ถูกต้อง เพราะทำให้ยักษ์ไม่กินมนุษย์อีกต่อไป
 - ข. ถูกต้อง เพราะทำให้ตนเองไม่ถูกยักษ์กิน
 - ค. ไม่ถูกต้อง เพราะการพูดเท็จเป็นสิ่งไม่ดี
 - ง. ไม่ถูกต้อง เพราะการหลอกลวงผู้อื่น

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เรื่อง หนูน้อยแดงโม

1. ข

2. ง

3. ค

4. ง

5. ก

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง ไรรุกับหญิงสาวชาวต่างดาว

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง ไรรุกับหญิงสาวชาวต่างดาว

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มไรรุ กลุ่มดวงดาว กลุ่มดาวสีเงิน กลุ่มไบปาล์ม และกลุ่มไม้เท้ากายสิทธิ์ เมื่อจับได้แล้วให้เข้าร่วมกลุ่มตามชื่อกลุ่มที่จับได้
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันเรียงคำจากบัตรคำ(ไรรุ – กับ – หญิง – สาว – ชาว – ต่าง – ดาว) เพื่อทายชื่อเรื่อง

ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ปัญหา

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรนิทาน เรื่อง 'ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตอนที่ 1 (เอกสารหมายเลข 1)
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง 'ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตอนที่ 1 ให้จบภายในเวลา 5 นาที
3. ครูกับนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในนิทาน เรื่อง 'ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตอนที่ 1 เพื่อค้นหาปัญหา

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา

ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา โดยให้นักเรียนชี้ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากนิทาน เรื่อง 'ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตอนที่ 1

ขั้นที่ 3 การกำหนดคำทำนาย

1. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง 'ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตอนที่ 2 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนายแล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1 (เอกสารหมายเลข 2)
3. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง 'ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตอนที่ 2 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยบันทึกลงในใบงานที่ 1
4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนาย เรื่อง 'ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตอนที่ 2 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้
5. นักเรียนกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) จากนิทาน เรื่อง 'ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตอนที่ 3 เพื่อตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
6. นักเรียนบอกเหตุผลในการทำนาย แล้วบันทึกลงในใบงานที่ 1
7. ครูแจกบัตรนิทาน เรื่อง 'ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตอนที่ 3 (เอกสารหมายเลข 1) ให้นักเรียนอ่านแล้วค้นหาข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อความที่เป็นข้อคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านพร้อมทั้งเขียนเรื่องย่อโดยบันทึกลงในใบงานที่ 1
8. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบและเฉลยคำทำนาย เรื่อง 'ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตอนที่ 3 ว่าเหมือนหรือแตกต่างจากที่นักเรียนทำนายหรือคาดคะเนคำตอบไว้

ขั้นที่ 4 การรวบรวมข้อมูล

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่องที้อ่านว่านักเรียนทำนายเหตุการณ์ผู้ถูกขู่ ผู้ที่ตอบถูกไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ถือว่าเป็นผู้ที่มีหลักการในการคาดคะเนหรือการทำนาย แล้วรวบรวมใบงาน และให้คะแนน

ขั้นที่ 5 การสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่อไปนี้
 - นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที้อ่านได้อย่างไร
 - ผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเรื่องราวจากการอ่านนิทาน เรื่อง ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว โดยการระดมสมอง และทำเป็นแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 2 (เอกสารหมายเลข 3)

การสรุปบทเรียน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว ตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องโดยการตอบคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว
2. ใบงานที่ 1, 2

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. เครื่องมือที่ใช้วัด
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

ไรรุกับหญิงสาวจากดวงดาว

ตอนที่ 1

ไรรุเป็นชายหนุ่มที่รักธรรมชาติ ในตอนเช้าตรู่ของทุกวันจะต้องเข้าป่าเพื่อชมความงามของธรรมชาติ ฟังเสียงนกร้อง เสียงของน้ำตกไหล เสียงเคลื่อนไหวของใบไม้ ตลอดจนชมสิ่งต่างๆ เขานั่งอยู่เช่นนี้ตลอดทั้งวันโดยไม่ทำอะไร พ่อของเขามันอยู่เสมอว่า “ไรรุ เจ้าช่างเป็นคนใจเกียจเหลือเกิน”

วันหนึ่งขณะที่ไรรูนั่งเพลิดเพลินอยู่ในป่า มีคนเรียกชื่อของเขา “ไรรุ ไรรุ ข้าอยากพบเจ้า” ไรรุหันไปตามเสียง มีร่างของชายชราปรากฏขึ้น เขากล่าวว่า “ถ้าเจ้าต้องการพบดาวสีเงิน จงไปที่ยอดเขาสูงลูกนั้นแล้วเจ้าจะได้พบ” ทันทีที่กล่าวจบร่างของชายชราก็หายไป ไรรุรู้สึกตื่นเต้นจนพูดอะไรไม่ออก เขาขอบคุณชายชราแล้วรีบออกเดินทางทันที

(จบตอนที่ 1)

ตอนที่ 2

ไรรุมาถึงยอดเขาในตอนเย็น เขารอเวลาที่จะเห็นดาวสีเงิน ความมืดค่อย ๆ ปกคลุมทั่วบริเวณนั้น บนท้องฟ้าปรากฏมีดวงดาวขึ้นแจ่มจรัสหลายดวง แต่เขาก็ยังไม่เห็นดาวสีเงิน เวลาผ่านไปจนเกือบจะถึงเที่ยงคืน ไรรุยังเฝ้ามองดาวสีเงินจนกระทั่งเพลอหลับไป เมื่อตื่นขึ้นเขารู้สึกว่ามีหญิงสาวมานั่งอยู่ข้าง ๆ เขา หล่อนสวมเสื้อคลุมสีขาว เมื่อเห็นไรรุลืมตาหล่อนจึงกล่าวว่า “ฉันคือดาวสีเงินที่เธอต้องการพบ ฉันจะอยู่ใกล้ ๆ เธอ เธอต้องรักษาฉันไว้ให้ดี เมื่อถึงเวลาอันสมควรฉันก็จะจากเธอไป” เมื่อหญิงสาวกล่าวจบร่างของเธอก็ค่อย ๆ เล็กลง จนในที่สุดก็สามารถยืนอยู่บนฝ่ามือของไรรุได้ ไรรุนำดาวสีเงินไต่ลงไปในช่วงน้ำเต้าที่เขาเตรียมมา เขาได้พาเธอท่องเที่ยวไปดินแดนต่างๆ และสนทนากับหญิงสาวที่อยู่ในช่วงน้ำเต้าอย่างมีความสุข

วันหนึ่งดาวสีเงินบอกไรรุว่าจะพาไปเที่ยวดินแดนแห่งสวรรค์ แต่ไรรุต้องสัญญา ก่อนว่าเขาจะไม่ละสายตาไปจากดาวสีเงิน เมื่อใดก็ตามที่สายตาของเขาละไปจากเธอ ไรรุจะต้องพรากจากดาวสีเงินไปตลอดกาล ไรรุได้ตกลงตามสัญญา หญิงสาวจึงออกจากช่วงน้ำเต้าและให้ไรรูนั่งบนใบปาล์ม เธอใช้ไม้เท้ากายสิทธิ์เตะที่ใบปาล์มนั้น ไรรุรู้สึกว่าตัวเองค่อย ๆ ลอยสูงขึ้น และเคลื่อนตัวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งมาถึงดินแดนแห่งหนึ่งซึ่งเป็นที่โล่ง ไม่มีต้นไม้ และไม่มีสิ่งมีชีวิต หญิงสาวบอกให้ไรรุคอยเธออยู่ ณ ที่นั้น แล้วร่างของเธอก็กลายเป็นดวงดาวมีแสงสุกใสเคลื่อนตัวห่างออกไป ไรรุมองตามดาวสีเงินไปอย่างไม่ละสายตา

(จบตอนที่ 2)

ตอนที่ 3

มีเสียงดนตรีดังขึ้นใกล้ ๆ มีเสียงหัวเราะของหญิงชาย ไรรุละสายตาจากดาวสีเงิน เขามองหาที่มาของเสียงก็เห็นเมืองที่สวยงาม ชาวเมืองกำลังเต้นรำอย่างสนุกสนาน พร้อมทั้งเชิญชวนให้ไรรุเข้าร่วมด้วย เขาเดินไปหากลุ่มคนเหล่านั้นอย่างช้า ๆ แล้วเริ่มต้นรำตามจังหวะเพลง เสียงดนตรีดังเพิ่มขึ้นและเพิ่มมากขึ้นจนหูของเขาแทบจะระเบิด จังหวะของดนตรีรวดเร็วจนเขาตามไม่ทัน เขาเริ่มรู้สึกกลัวและมีความรังเกียจเพิ่มมากขึ้น เมื่อคนเหล่านั้นกลายร่างเป็นค้างคาว งู คางคก และสัตว์น่าเกลียดอีกหลายชนิด ไรรุพยายามฝ่าฝูงสัตว์เหล่านั้นออกมาด้วยความเหน็ดเหนื่อยระคนกับความหวาดกลัว เขารีบกลับมาอยู่ที่คอยดาวสีเงิน แต่ปรากฏว่าเธอได้มายืนรอเขาอยู่ก่อนแล้ว ดาวสีเงินมีดวงตาอันเศร้าสร้อย เธอกล่าวว่า “ถึงเวลาที่เราจะต้องจากกันแล้วเพราะเธอไม่เชื่อฉัน” ไรรุเสียใจกับการหลอกล้มของเขา เขาร้องไห้จนกระทั่งหมดความรู้สึกไป

ไรรุรู้สึกตัวอีกครั้งก็พบว่านอนอยู่ในป่า เขามองหาดาวสีเงิน มีความหวังที่จะได้พบเธออีก แต่คอยแล้วคอยเล่าก็ไม่ปรากฏว่าดาวสีเงินจะลงมาหาเขา ไรรุได้เล่าให้คนรุ่นหลังได้รู้เรื่องราวของเขา แต่จะมีสักกี่คนที่เชื่อคำพูดของเขา ผู้คนที่ได้ฟังเรื่องมองดูไรรุเหมือนเขาเป็นคนพูดจาเหลวไหล

(จบตอนที่ 3)

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 2)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

เพราะ

.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....

ข้อคิดเห็นที่พบ

.....

สรุปใจความสำคัญ

.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 3)

การกำหนดคำทำนาย (เหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)

.....

เพราะ

.....

ข้อเท็จจริงที่พบ

.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทาน เรื่อง ไร่รูกับหญิงสาวชาวต่างดาว แล้วช่วยกันสรุปเรื่องราวด้วยการระดมความคิด และทำเป็นแผนผังความคิด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง ลูกกตัญญู แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

.....

ลูกกตัญญู

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีหญิงคนหนึ่งมีชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก ลำบากเพราะฐานะยากจนมีหน้าซำสามมีก็ได้ตายจากนางไปในขณะที่นางกำลังตั้งท้องได้ 4 เดือน

วันหนึ่งนางได้ไปขโมยส้ม 4 ผล ที่เขานามานูชาพระไตร พระไตรจึงสาปให้นางกลายเป็นสุนัขท้องแก่ เมื่อใกล้เวลาคลอดแม่สุนัขได้เดินโซซัด โซเซ ไปคลอดลูกที่โพรงไม้แห่งหนึ่งในป่า ลูกที่ออกมาแน่นแทนที่จะเป็นสุนัขกลับเป็นเด็กหญิง 4 คน แม่สุนัขได้พยายามไปหาอาหารมาเลี้ยงลูกทั้งสี่คนของตนจนกระทั่งลูกๆ แข็งแรงและเติบโตใหญ่ เมื่อนางทั้งสี่โตเป็นสาวมีรูปร่างงดงามมาก แต่ก็ยังคงอาศัยอยู่ในป่า และช่วยแม่สุนัขหาอาหาร แม่สุนัขได้สอนให้ลูกทั้ง 4 เรียนรู้ภาษาและกินอยู่อย่างคน

ในหมู่บ้านที่ไม่ไกลจากป่าที่แม่สุนัขและลูกทั้ง 4 คนอาศัยอยู่ มีเศรษฐีคนหนึ่งมีลูกชาย 4 คน ลูกชายทั้ง 4 คนของเศรษฐีนั้น ชอบท่องเที่ยวและเข้าป่าล่าสัตว์

อยู่มาวันหนึ่ง แม่สุนัขก็ออกไปหาอาหารแต่เพียงลำพัง หญิงสาวทั้ง 4 ก็ชวนกันออกไปเที่ยวจึงได้พบกับลูกชายเศรษฐีทั้ง 4 คน เกิดความรักใคร่ชอบพอกัน ลูกชายเศรษฐีจึงชักชวนให้เข้าไปอยู่ในหมู่บ้านและได้อยู่กินเป็นสามภรรยาด้วยกัน ฝ่ายนางแม่สุนัขกลับมาไม่พบลูกทั้งสี่ด้วยความรัก และห่วงใยจึงได้เที่ยวออกค้นหาทั่วไปทุกหนทุกแห่ง

จนกระทั่งวันหนึ่งนางแม่สุนัขเดินเข้าไปในบ้านที่ใหญ่โตหลังหนึ่ง ได้พบกับหญิงผู้เป็นเจ้าของบ้าน จำได้ว่าเป็นลูกสาวคนโต ด้วยความดีใจที่พบลูกสาวคนโต แม่สุนัขจึงวิ่งเข้าไปหาลูก แต่ลูกสาวซึ่งจำแม่ได้ดีเกิดอวยสามิ กลัวสามิจะรู้ว่าตนเองมีแม่เป็นสุนัข จึงใช้ไม้ตีแม่ของตนเองจนขาหลังหักนางแม่สุนัขเกิดความรู้สึกเสียใจมากจึงหนีออกมาจากบ้าน นางแม่สุนัขเดินมาพบลูกสาวของตนอีกสองคน แต่ทั้งสองคนก็ไม่ต้อนรับกลับไปดี

นางสุนัขเดิน โซซัด โซเซ ไปจนกระทั่งพบบ้านลูกสาวคนเล็ก ซึ่งมีฐานะยากจนกว่าพี่ๆ แต่เมื่อลูกสาวคนเล็กเห็นแม่ของตนอยู่ในสภาพที่บาดเจ็บก็ร้องไห้ ตรงเข้ากอดแม่ของตน อุ้มขึ้นบ้านเอาจานทองที่มีอยู่เพียงใบเดียวใส่ข้าวให้แม่ของตนกิน นางสุนัขกินข้าวอ้มก็ตาย ลูกสาวคนเล็กร้องไห้เสียใจมาก จึงให้คนทำหีบใส่ศพแม่สุนัขของตน แล้วเอาไปบูชา เมื่อสามิของนางกลับมาเห็น

เมื่อพวกพี่สาวของนางทั้งสามคนรู้ข่าว บังเกิดความโลภอยากได้ทองคำบ้างจึงเที่ยวไปหา
สุนัขตัวเมียแก่ๆ มาเลี้ยงแล้วให้กินข้าวปลาอาหารอย่างดีแล้วจึงนั่งตาย นางนำหีบใส่ศพไปบูชา
เมื่อสามีกลับมาเปิดหีบศพพบสุนัขเฝ้าอืดส่งกลิ่นเหม็นจึงไล่ตีเมียของตนและขับไล่ออกจากบ้านไป

1. เพราะเหตุใดหญิงที่มีทองจึงขโมยส้มที่มีคนนำมาบูชาพระไทร

ก. นางมีนิสัยลักขโมย	ข. นางมีฐานะยากจน
ค. นางแพ้ทองอยากกินส้ม	ง. นางไม่เคารพเชื่อถือพระไทร
2. เหตุใดลูกสาวคนเล็กจึงเอาข้าวปลาอาหารมาเลี้ยงแม่สุนัข

ก. มีความกตัญญูรู้คุณ	ข. กลัวสามีจะว่าใจดำ
ค. รู้ว่าแม่ตายแล้วจะกลายเป็นทอง	ง. รู้ว่าเดี๋ยวแม่ก็ต้องตายเพราะขาดเจ็บ
3. ถ้าลูกสาวคนเล็กไม่เอาข้าวปลาอาหารมาเลี้ยงแม่สุนัขน่าจะเกิดเหตุการณ์ใด

ก. พี่สาวทั้งสามจะได้ทองคำ	ข. แม่สุนัขจะถึงแก่ความตาย
ค. แม่สุนัขจะไปหาอาหารที่อื่นต่อไป	ง. พี่สาวทั้งสามจะให้อาหารแม่สุนัขเอง
4. อะไรคือสาเหตุที่ทำให้สุนัขต้องถูกตีตายอีกตัวหนึ่ง

ก. ความโลภ	ข. ความแค้น
ค. ความโกรธ	ง. ความเห็นแก่ตัว
5. ข้อใดตรงกับหลักธรรม “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” มากที่สุด

ก. หญิงขโมยส้มกลายเป็นสุนัข
ข. หญิงขโมยส้ม 4 ผล จึงคลอดลูก 4 คน
ค. ศพสุนัขที่ลูกสาวคนเล็กบูชา กลายเป็นทอง
ง. พี่สาวทั้งสามนำศพสุนัขมาบูชา จึงถูกสามีตีและขับไล่ไป

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เรื่อง ลูกกตัญญู

1. ข

2. ก

3. ข

4. ก

5. ค

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

ภาคผนวก จ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านแบบปกติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูภาพฉลามและร่วมกันสนทนาถึงรูปร่างลักษณะของฉลาม
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มพูเนียบ กลุ่มฉลาม กลุ่มกิ้ง กลุ่มปู และกลุ่มปลา

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม (เอกสารหมายเลข 1) จากบัตรนิทานที่ครูเตรียมให้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย ตามหัวข้อในใบงาน (เอกสารหมายเลข 2) ที่ครูแจกให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนผลอภิปรายลงในใบงานที่ครูเตรียมให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร และนักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร แล้วจับสลากตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมานำเสนอผลงาน

4. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทานเรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง พูเนียบกับราชาฉลาม
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. เครื่องมือที่ใช้วัด
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

พู่เนียบกับราชาฉลาม

ราชาฉลามมีปลาฉลามที่เป็นลูกน้อง 10 ตัว อาศัยอยู่ใกล้ถ้ำ ณ ชายฝั่งทะเลของเกาะแห่งหนึ่ง ภายในถ้ำมีกุ้งก้ามกรามเป็นจำนวนมาก ไม่มีผู้ใดกล้าพอที่จะลงไปจับ ถ้าใครดำน้ำลงไปก็จะต้องตกเป็นเหยื่อของฉลามเหล่านั้นทันที

พ่อของพู่เนียบถูกปลาฉลามกัดตายตั้งแต่พู่เนียบยังเป็นเด็กเล็กๆ ตั้งแต่นั้นมาก็ไม่มีใครจับปลามาให้พู่เนียบกับแม่ทำเป็นอาหารอีกเลย ทั้งสองแม่ลูกและชาวบ้านในบริเวณนั้นจึงได้รับความยากลำบากมาก

วันหนึ่งพู่เนียบตัดสินใจที่จะลงไปจับกุ้งก้ามกรามมาให้แม่ทำเป็นอาหาร เขาเดินไปที่ริมฝั่ง เมื่อมองลงไปเบื้องล่างก็เห็นฉลามหลายตัวกำลังหลับตาเพื่อนอนพักผ่อน ครั้นพู่เนียบมายืนอยู่ที่ริมฝั่งมันก็ค่อยๆ ลืมตาขึ้น แล้วก็แส้สร้างทำเป็นหลับต้อไปเพื่อให้พู่เนียบเข้าใจผิด

พู่เนียบรู้เท่าทัน เขากล่าวเสียงอันดังว่า “ฉันจะดำน้ำลงไปจับกุ้ง เป็นโอกาสดีของฉันจริงๆ เพราะพวกฉลามกำลังนอนหลับ ฉันจะจับกุ้งสัก 2 – 3 ตัว ไปให้แม่ของฉัน”

เมื่อกล่าวจบพู่เนียบก็โยนก้อนหินใหญ่ไปที่ริมฝั่งด้านที่อยู่ห่างจากที่ตนยืนอยู่ ฉลามทุกตัวต่างก็ว่ายตรงไปที่ก้อนหินนั้น พู่เนียบก็รีบดำน้ำลงไปทันที เขาจับกุ้งก้ามกรามได้ 2 ตัว แล้วก็รีบป็นขึ้นฝั่ง พลางตะโกนว่า “ปลาฉลามหางลิบบอกวิธีให้ทำเช่นนี้”

ราชาฉลามโกรธมาก มันมองดูฉลามทุกตัวอย่างพิลึกพิลั่น ก็พบว่ามียูตัวหนึ่งที่หางลิบ จึงจัดการฆ่าฉลามตัวนั้นทันที

พู่เนียบไปที่ริมฝั่งน้ำทุกวัน เขาแส้สร้างกล่าวว่า “ฉลามกำลังหลับ” แล้วก็โยนก้อนหินไปยังฝั่งที่อยู่ห่างจากตน ปลาฉลามทั้งหมดก็ว่ายตรงไปยังก้อนหินและพู่เนียบก็ดำน้ำลงไปจับกุ้งขึ้นมาวันละ 2 ตัว

เมื่อพู่เนียบขึ้นมาบนฝั่งก็จะตะโกนขึ้นว่า “มีปลาฉลามตัวหนึ่งบอกให้ฉันทำเช่นนี้”

ราชาฉลามโกรธมาก และได้ฆ่าฉลามตัวที่ตนคิดว่าทำผิด จนในที่สุดก็เหลือแต่ฉลามที่เป็นหัวหน้า คือ ราชาฉลามเพียงตัวเดียว

พู่เนียบพยายามคิดหาวิธีการที่จะกำจัดราชาฉลาม ในที่สุดเขาก็คิดออกขั้นแรกเขาตัดไม้ทำเป็นพืน 2 – 3 ท่อน พร้อมทั้งถ่านหินเหล็กจุดไฟ และอาหาร 2 – 3 ชนิดใส่ลงไปลงในถุง ต่อจากนั้นก็เดินทางไปยืนอยู่ริมฝั่งสังเกตราชาฉลามซึ่งนอนหลับตาอยู่ในน้ำเบื้องล่าง

พูนียตะ โคนด้วยเสียงอันดังเพื่อให้ราชาฉลามได้ยิน “ฉันกำลังจะลงไปจับกุ้งก้ามกราม หากราชาฉลามเห็นก็จะต้องทำร้ายฉันอย่างแน่นอน แต่ฉันมีความลับอย่างหนึ่งที่เขาไม่รู้ ถ้าเลือดของฉันไหลออกมาปนกับน้ำ เมื่อแม่ของฉันคัมน์น้ำจะบันดาลให้ฉันมีชีวิตเหมือนเดิมได้ ถ้าฉลามกลืนฉันโดยไม่ทำให้เลือดไหลฉันก็จะตายทันที” ราชาฉลามเมื่อได้ยินความลับเช่นนั้นก็ยินดี มันคิดในใจว่า “เมื่อมีโอกาสฉันจะต้องกลืนเด็กคนนี้เป็นอาหารให้ได้”

พูนียตะลงไปใต้น้ำ ราชาฉลามซึ่งคอยสังเกตอยู่แล้วตรงเข้าไปจับร่างของเขาแล้วกลืนเข้าไป พูนียตะได้โอกาสจึงนำไม้พินที่เตรียมมาค้ำปากเอาไว้จนฉลามไม่สามารถจะหุบปากลงได้ ต่อจากนั้นเขาก็เริ่มก่อไฟ ทำอาหาร ราชาฉลามรู้สึกร้อนเหมือนอยู่บนกองไฟ มันว่ายวนไปมาเพื่อดับความร้อน พูนียตะจึงกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า “ถ้าราชาฉลามว่ายออกไปจากฝั่งฉันจะปลอดภัย แต่ถ้าว่ายไปเกาะฝั่งที่มีทราย และต้นหญ้าสีเขียวฉันต้องตาย”

อีกครั้งหนึ่งที่ราชาฉลามหลงเชื่อ มันว่ายเข้าฝั่งและพุ่งตัวไปที่กอหญ้าใกล้ชายฝั่งนั้นทำให้ไม่สามารถหุบตัวกลับลงน้ำได้ เพราะความแข็งของหินและทรายอีกทั้งต้นหญ้ารอบๆ บริเวณ พูนียตะจึงออกมาจากปากของฉลาม เขาเรียกชาวบ้านมาช่วยกันฆ่าและแลเนื้อเอาไปทำอาหาร ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ชาวบ้านก็สามารถลงไปจับกุ้งก้ามกรามเป็นอาหารได้อย่างปลอดภัย

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สถาบันภาษาไทย. (2550). **สร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ช่วงชั้นที่ 2.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสศ.

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนจะมีวิธีในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง แพระับบาป แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

แพระับบาป

แพระับบาปเป็นสำนวนไทยที่คุ้นหูของคนไทยทั่วไป ใช้เรียกบุคคลที่ผู้อื่นตัดสินว่าเป็นผู้กระทำผิดแต่ความจริงแล้วเป็นผู้บริสุทธิ์ ที่มาของสำนวนนี้มีเรื่องราวแตกต่างกัน ในจังหวัดยะลา พระครูอุทัยวิริยาภรณ์ได้เล่าไว้ดังนี้

ณ ที่หนึ่งที่แห่งหนึ่ง มีลักษณะแห้งแล้งกันดารติดต่อกันมาหลายปีประชาชนจึงต้องอพยพไปหาที่อยู่ใหม่ ครอบครัวหนึ่งมี พ่อ แม่ และลูกชาย ต้องประสบความลำบากเป็นอย่างมาก ด้วยความเป็นห่วงพ่อแม่ ลูกชายจึงตัดสินใจไปทำงานในเมืองอื่น เขาขอร้องให้พ่อแม่ ใช้เงินที่เก็บไว้ไปก่อน เมื่อทำงานได้เงินจะนำไปให้ทันที พ่อแม่ก็เห็นด้วยกับความคิดของเขา

ชายหนุ่มออกเดินทางแต่เช้าตรู่ ผ่านทุ่งนาอันแห้งแล้ง ดินไม่ขึ้นต้น ตายไม่มี สัตว์อาศัยอยู่เลย เขาเดินทางมาหลายชั่วโมงทำให้รู้สึกเหน็ดเหนื่อยจึงนั่งพักที่โคนต้นไม้ริมสระน้ำ พร้อมกับวางห่อข้าวไว้ใกล้ ๆ ความร้อนทำให้ชายหนุ่มตัดสินใจลงไปอาบน้ำ ขณะนั้นถึงที่อาศัยอยู่บนต้นไม้ไม่เห็นห่อข้าวจึงลงมากินจนหมดห่อ เหลือแต่ใบตองหล่นอยู่โคนต้นไม้ แพระับบาปหนึ่งเดินมาเพื่อจะดื่มน้ำเห็นใบตองจึงก่อกินเป็นอาหาร

ชายหนุ่มขึ้นจากน้ำเห็นแพระับบาปกำลังก่อกินใบตองพอดีก็เกิดความโมโหคิดว่าแพระับบาปกินหมดห่อ จึงฉวยไม้ไล่ตีแพระับบาปจนตายแล้วนั่งพักเหนื่อยที่โคนต้นไม้ นั้น เหม่อมองไปอย่างไร จุฬหมาย จับปลาก็เหลือบไปเห็นลิงมีเมล็ดข้าวติดปาก ก็รู้ได้ทันทีว่าเขาเข้าใจผิด จึงทำให้ฆ่าแพระับบาปทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ผิดอะไรเลยต้องมารับบาปแท้ ๆ

1. อะไรคือข้อดีของชายหนุ่ม

ก. เมตตา

ข. กรุณา

ค. กตัญญู

ง. มัชฌิสมัย

2. ข้อบกพร่องของชายหนุ่มคือข้อใด

ก. เป็นคนจับจด

ข. เป็นคนตระหนี่

ค. ขาดความอดทน

ง. ขาดความสังเกต

3. อะไรคือจุดมุ่งหมายของการเสนอเรื่องนี้

ก. เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ข. เพื่อให้รู้ที่มาของตำนานไทย

ค. เพื่อให้เกิดความเมตตาสัตว์

ง. เพื่อให้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของสัตว์

4. เพราะเหตุใดชายหนุ่มจึงคิดว่าแพะกินข้าวของตนหมด

ก. เห็นแพะกำลังเคี้ยวใบตอง

ข. เห็นแพะกำลังคาบห่อข้าว

ค. เห็นข้าวที่ติดปากแพะ

ง. เห็นแพะกำลังเคี้ยวข้าว

5. จากเรื่องนี้ข้อใดไม่ใช่ความจริง

ก. แพะกินใบไม้

ข. ลิงกินใบไม้

ค. ลิงชอบขโมยของกินของผู้อื่น

ง. แพะชอบขโมยของกินของผู้อื่น

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
เรื่อง แพะรับบาป

1. ค

2. ง

3. ข

4. ก

5. ง

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม หรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ขายกับตา

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง ขายกับตา

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูภาพตาสายกับเด็ก แล้วให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องจากภาพ
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มยาย กลุ่มตา กลุ่มนายพราน กลุ่มแมว และกลุ่มหนู
3. ครูแจกบัตรพยัญชนะ และบัตรสระ (ย , -า , ย , ก , ั , บ , ต , -า) ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันประสมคำเพื่อทายชื่อเรื่อง (ขายกับตา) ภายในเวลา 1 นาที

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง ขายกับตา (เอกสารหมายเลข 1) จากบัตรนิทานที่ครูเตรียมให้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย ตามหัวข้อในใบงาน (เอกสารหมายเลข 2) ที่ครูแจกให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนผลอภิปรายลงในใบงานที่ครูเตรียมให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร และนักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร แล้วจับสลากตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมานำเสนอผลงาน

4. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทานเรื่อง ตากับยาย

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง ขายกับตา
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. เครื่องมือที่ใช้วัด
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

ยายกับตา

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มียายกับตาปลูกถั่วปลูกงาอยู่บนเชิงเขา วันหนึ่งตากับยายต้องไปตลาดจึงฝากถั่วฝากงาเจ็ดทะนานให้หลานเฝ้า แต่ด้วยความเป็นเด็ก หลานจึงไม่เฝ้าเอาแต่เล่นและนอนหลับ กาจจึงมากินถั่วกินงาเจ็ดทะนานจนหมด ยายกลับมาขายก็ดำ ตามาตาก็ดี หลานร้องไห้ด้วยความเจ็บที่โดนตาดี คิดโทษพวกอิกาที่มากินถั่วกินงาจนหมด ทำให้ตนถูกตี จะต้องหาคนมาจัดการกับพวกอิกาให้ได้

หลานจึงวิ่งร้องไห้ไปหานายพรานขอให้ช่วยไปยังอิกาให้ที เพราะอิกามากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด ตนจึงโดนขายค่าและโดนตาดี นายพรานได้ฟังแล้วจึงตอบว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาหนู ขอให้หนูช่วยไปกัดสายธนูของนายพรานให้ขาด เพราะนายพรานไม่ช่วยไปยังอิกาที่มากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด หนูได้ฟังแล้วจึงตอบว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาแมว ขอให้แมวช่วยไปกัดหนูให้ที เพราะหนูไม่ช่วยไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานไม่ช่วยไปยังอิกาที่มากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด แมวได้ฟังแล้วก็ตอบว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาหมา ขอให้หมาช่วยไปกัดแมว เพราะแมวไม่ยอมไปกัดหนู หนูไม่ไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานไม่ไปไปยังอิกาที่มากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด หมาได้ฟังแล้วก็ตอบเหมือนกันว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาเพื่อนให้ช่วยทุบหัวหมา เพราะหมาไม่ยอมไปกัดแมว แมวไม่ยอมไปกัดหนู หนูไม่ยอมไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานไม่ยอมไปไปยังอิกาที่มากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด เพื่อนได้ฟังแล้วก็ตอบไปว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาไฟให้ช่วยไหม้เพื่อน เพราะเพื่อนไม่ยอมไปทุบหัวหมา หมาไม่ยอมไปกัดแมว แมวไม่ยอมไปกัดหนู หนูไม่ยอมไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานไม่ยอมไปไปยังอิกาที่มากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด ไฟได้ฟังก็ตอบไปว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไปอีก หลานจึงไปหาน้ำให้ช่วยดับไฟ เพราะไฟไม่ไปไหม้เพื่อน เพื่อนไม่ยอมไปทุบหัวหมา หมาไม่ยอมไปกัดแมว แมวไม่ยอมไปกัดหนู หนูไม่ยอมไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานไม่ยอมไปไปยังอิกาที่มากินถั่วกินงาของยายกับตาจนหมด น้ำได้ฟังแล้วก็ตอบไปว่า “มันไม่ใช่ธุระอะไรของข้าสักหน่อย” หลานจึงเดินร้องไห้ต่อไป หลานจึงไปหาดิ่งให้มาพังทับน้ำ เพราะน้ำไม่ยอมไปราดรดไฟ ไฟไม่ยอมไปไหม้เพื่อน เพื่อนไม่ยอมไปทุบหัวหมา หมาไม่ยอมไปกัด

แมลงหวี่ได้ฟังแล้วก็ตอบว่า “พวกเราจะช่วยไปตอมตาข้างให้เอง ของชอบอยู่แล้ว กำลังอยู่ว่าง ๆ จะตอมตาข้างให้เน่าทั้งสองข้างเลย” ข้างเห็นดังนั้นแล้วตกใจกลัว จึงรีบไปถล่ม ตี ตี ตี ก็กลัวข้างจึงรีบไปพึ่งทับน้ำ น้ำก็กลัวตีตีจึงรีบไปดับไฟ ไฟก็กลัวน้ำจึงรีบไปไหม้ค้อน ค้อนก็กลัวไฟจึงรีบไปทุบหัวหมา หมาก็กลัวค้อนจึงรีบไปกัดแมว แมวก็กลัวหมาจึงรีบไปกัดหนู หนูก็กลัวแมวจึงรีบไปกัดสายธนูของนายพราน นายพรานกลัวหนูมากัดสายธนูจึงรีบไปยังอีกา อีกา กลัวจะถูกนายพรานยิงจึงรีบเอาตัวเองมาคืบ หลานก็เอาตัวเองไปคืบให้ยายกับตา ยายก็เลิกคำ ตาก็เลิกตีหลานตั้งแต่นั้นมา

อนุสร รอดสุข, (2550). 20 นิทานพื้นบ้านแสนสนุก. กรุงเทพมหานคร : สิปประกาศา.

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนจะมีวิธีในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง นกคู่กับน้ำเต้าผู้ใจดี แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

นกคู่กับน้ำเต้าผู้ใจดี

ชาวตั้งป็นกลุ่มชนที่พูดภาษาตระกูลไทกลุ่มหนึ่งในประเทศจีน ชาวตั้งเชื่อว่า น้ำเต้าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และคุ้มภัยได้ มีเรื่องเล่าว่า ชายหญิงคู่หนึ่งชื่อ เจียงเหลียงกับเจียงเม่ยประสบภัยน้ำท่วมโลก ทั้งสองได้ใช้ผลน้ำเต้าแห้งผูกเอว ประคองลอยตัวมากับสายน้ำจนรอดชีวิต หลังจากนั้นสองคนนี้จึงแต่งงานกัน มีชีวิตเป็นสุขสืบมา ชาวตั้งเห็นว่าผลน้ำเต้าแห้งได้ช่วยให้คนทั้งสองมีชีวิตใหม่ จึงนับถือน้ำเต้าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และนิยมเอาผลน้ำเต้าผูกเอวเด็กเพื่อปกป้องคุ้มครองเด็ก หรือจำลองลูกน้ำเต้าไปตั้งไว้บนหลังคา ถือน้ำเต้าเป็นเทพอันศักดิ์สิทธิ์ที่ช่วยคุ้มภัย

เจียงเหลียงกับเจียงเม่ยมีลูกคนหนึ่งแต่ไม่มีหัว ไม่มีขา เจียงเหลียงกับเจียงเม่ยจึงตัดลูกออกเป็นชิ้นๆ โยนกระจายไปทั่วหมู่บ้าน เกิดเป็นเด็ก 360 คน และต่อมาก็กลายเป็นชุมชน 360 ตระกูล ในบ้านเมืองซ่ง ชาวซ่ง 360 ตระกูลนั้นแต่เดิมพำนักอยู่ในบริเวณลุ่มน้ำอันอุดมสมบูรณ์แห่งหนึ่ง ซึ่งมีทั้งสัตว์ปีก สัตว์น้ำ มากมาย นกยูงและนกกกระเรียนช่วยเลี้ยงดูเด็ก ๆ ให้เจริญเติบโต นกกระเรียนไปจิกเอาปลาปักกิ่งในแม่น้ำมาเลี้ยงและยังกางปีกโอบอุ้มคุ้มครองเด็ก ๆ ด้วย เด็ก ๆ ชาวตั้งจึงรักนงมากโดยเฉพาะนกยูงและนกกกระเรียนลาย นกคู่กลายเป็นลายพื้นฐาน มักพบอยู่ในพื้นผ้า เครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับของชาวไท โดยเฉพาะชาวตั้งซึ่งเชื่อกันว่าเป็นต้นกำเนิดชาวไท

1. ข้อใดคือสาระสำคัญของ เรื่อง น้ำเต้ากับนกคู่ผู้ใจดี

ก. นกเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์	ข. น้ำเต้าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์
ค. เจียงเหลียงเป็นคนศักดิ์สิทธิ์	ง. น้ำเต้าเกิดเป็นคน 360 คน
2. ถ้านักเรียนเป็นหญิงชายนั้่นนักเรียนจะทำอย่างไร

ก. นำน้ำเต้าไปปลูกไว้เป็นอาหาร
ข. นำเด็กไปฝากไว้ให้คนเลี้ยง
ค. สร้างครอบครัวใหม่อยู่กัน 2 คน
ง. สร้างครอบครัวใหม่ให้อยู่อย่างมีความสุข

3. นักเรียนเชื่อหรือไม่ว่าน้ำเต้ามีความศักดิ์สิทธิ์จริง
- ก. เชื่อเพราะน้ำเต้ามีจริง
 - ข. เชื่อเพราะน้ำเต้าทำให้คนรอดชีวิต
 - ค. ไม่เชื่อเพราะน้ำเต้าเป็นสิ่งไม่มีชีวิต
 - ง. ไม่เชื่อเพราะน้ำเต้าเป็นพืชชนิดหนึ่ง
4. เจียงเหลียงกับเจียงเม่ยเป็นคนดีหรือไม่อย่างไร
- ก. ดีเพราะทำให้เกิดชุมชน
 - ข. ดีเพราะรักเด็กและรักสัตว์
 - ค. ไม่ดีเพราะแบ่งลูกตัวเองออกเป็นจีน
 - ง. ไม่ดีเพราะไม่เลี้ยงเด็กที่เกิดมา
5. นักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วมีความคิดเห็นอย่างไร
- ก. คนกับสัตว์ไม่น่ามาอยู่เกี่ยวกันได้
 - ข. นกเลี้ยงเด็กทำให้เด็กมีนิสัยเหมือนนก
 - ค. ชาวตังไม่ใช่ชาวไทยเพราะรักนก
 - ง. ไม่ว่าคนหรือสัตว์ก็รักกันและมีน้ำใจให้กันได้

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เรื่อง นกคู่กับน้ำเต้าผู้ใจดี

1. ข

2. ค

3. ก

4. ค

5. ง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มเด็กน้อย กลุ่มต้นแอปเปิ้ล กลุ่มเรือ กลุ่มต้นไม้ และกลุ่มบ้าน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันประสมคำจากบัตรพยัญชนะและบัตรสระ (เ, ค, ี, ก, น, ุ, -อ, ย, ก, ั, บ, ต, ุ, น, แ, -อ, ป, เ, -ป, ิ, ล, ุ) เพื่อบอกชื่อเรื่อง ภายในเวลา 1 นาที

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล (เอกสารหมายเลข 1) จากบัตรนิทานที่ครูเตรียมให้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย ตามหัวข้อในใบงาน (เอกสารหมายเลข 2) ที่ครูแจกให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนผลอภิปรายลงในใบงานที่ครูเตรียมให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร และนักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร แล้วจับสลากตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมานำเสนอผลงาน

4. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทานเรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. เครื่องมือที่ใช้วัด
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

1.1 สังเกตพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และ
แบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

นานมาแล้ว มีต้นแอปเปิ้ลใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง และก็มีเด็กผู้ชายตัวเล็กๆ คนหนึ่งชอบเข้ามาอยู่ใกล้ๆ และเล่นรอบๆ ต้นไม้ทุกวัน เขาปีนขึ้นไปบนยอดของต้นไม้ และก็กินผลแอปเปิ้ล และก็นอนหลับไปภายใต้ร่มเงาของต้นแอปเปิ้ล เขารักต้นไม้ และต้นไม้ก็รักเขา เวลาผ่านไป เด็กน้อยโตขึ้น และเขาไม่มาวิ่งเล่นรอบๆ ต้นไม้ทุกวันอีกแล้ว วันหนึ่ง เด็กน้อย กลับมาหาต้นไม้ เด็กน้อยพูด "มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม "ฉันไม่ใช่เด็กเล็กๆ แล้วนะ ฉันไม่อยากจะเล่นรอบๆ ต้นไม้อีกแล้ว ฉันต้องการของเล่น ฉันอยากได้เงินไปซื้อของเล่น" เด็กน้อยตอบ "แต่ฉันไม่มีเงินจะให้ ...เก็บลูกแอปเปิ้ลของฉันไปขายสิ เพื่อเอาเงินไปซื้อของเล่น " ต้นไม้ตอบ เด็กน้อยตื่นเต้นมาก เขาเก็บลูกแอปเปิ้ลไปหมด และจากไปอย่างมีความสุข

หลังจากเขาเก็บแอปเปิ้ลไปหมดแล้ว เขาไม่กลับมาหาต้นไม้อีกเลย ต้นไม้ดูเศร้า..... วันหนึ่ง เด็กน้อยกลับมา เขาพูด "ต้นไม้รู้สึกตื่นเต้นมาก"

"มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม

"ฉันไม่มีเวลามาเล่นเหอ ฉันมีครอบครัวแล้ว ฉันต้องทำงานเพื่อครอบครัวของฉันเอง เราต้องการบ้าน ช่วยฉันได้ไหม"

"แต่ฉันไม่มีบ้าน... ตัดกิ่งก้านของฉันไปสิเอาไปสร้างบ้าน"

ดังนั้นเด็กน้อยตัดกิ่งก้านทั้งหมดของต้นไม้ไป และจากไปอย่างมีความสุข อีกครั้งที่ต้นไม้ถูกทิ้งให้เดียวดาย และเศร้า....

วันหนึ่งในฤดูร้อน เด็กน้อยกลับมา ต้นไม้ดีใจมาก "มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม

"เปล่า ฉันรู้สึกผิดหวังกับชีวิต และเริ่มแก่ขึ้น ฉันอยากเล่นเรือ ไปพักผ่อนไกลๆ ให้เรือฉันได้ไหม"

ใช้ลำต้นของฉันได้ เอาไปสร้างเรือ เพื่อหนูจะได้เล่นเรือไปและมีความสุข ต้นไม้ตอบ ดังนั้นเด็กน้อยจึงตัดลำต้นของต้นไม้ไปสร้างเรือ เขาล่องเรือไป และไม่เคยกลับมาอีกเลย หลายปีผ่านไป ในที่สุดเด็กน้อยกลับมา

"ฉันเสียใจ เด็กน้อย ฉันไม่เหลืออะไรจะให้อีกแล้ว ไม่มีผลแอปเปิ้ลให้"

"ฉันก็ไม่มีฟันจะกินแล้ว "

"ฉันไม่มีลำต้นให้ปีนอีกแล้ว"

"ฉันก็ปีนไม่ไหวแล้ว ฉันแก่แล้ว" เด็กน้อยตอบ

"ฉันไม่มีอะไรเหลือให้อีกแล้ว สิ่งเดียวที่เหลือ มีเพียงรากที่กำลังจะตาย"

แหล่งที่มา : <http://www.everykid.com/nitan2/appletree/index.html>

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนจะมีวิธีในการแก้ปัญหอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง พญานาค แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

.....

พญานาค

ในเมืองโกตาบารูมีชายสามคนประกอบอาชีพตัดหวายในป่า วันหนึ่งพวกเขาเดินทางเข้าไปในป่าพบไขฟองหนึ่ง มีขนาดใหญ่ ชายสองคนไม่สนใจ แต่ชายอีกคนหนึ่งนำไปต้มกินและเรียกเพื่อนทั้งสองกินด้วยแต่ก็ปฏิเสธ ชายคนนั้นจึงกินไข่จนหมดฟอง

คืนนั้นชายทั้งสามนอนค้างในป่า ตกดึกชายที่กินไข่ต้ม ก็สะดุ้งตกใจตื่นเพราะรู้สึกร้อนไปทั่วร่าง จึงลงไปแช่น้ำในลำธารส่วนชายสองคนก็ยังคงหลับต่อไปพร้อมทั้งฝันว่า เพื่อนของเขาได้กลายเป็นงู และได้สั่งให้บอกภรรยาและบุตรว่า เมื่อน้ำท่วมริมฝั่งคลองใหญ่จะปรากฏร่างให้เห็น อย่าได้ทำลายเพราะนั่นคือตัวเขาเอง

ชายสองคนตกใจตื่นไม่เห็นเพื่อนเที่ยวตามหาก็ไม่พบ จึงกลับไปบอกภรรยาและบุตรของชายคนนั้น นางยังไม่ปักใจเชื่อต่อมาเมื่อน้ำท่วมริมฝั่งคลองนางได้พาบุตรไปที่นั่น จึงเห็นงูใหญ่ปรากฏร่าง งูตัวนี้มีลำตัวใหญ่มากมีหงอนบนหัว นางจึงเชื่อว่าเป็นสามี เมื่อน้ำลดงูใหญ่ก็หายไป และกลับมาอีก เมื่อวันทีน้ำท่วมฝั่งคลอง

1. อะไรคือจุดมุ่งหมายของการเสนอเรื่องนี้
 - ก. ให้ประชาชนรักและเมตตาทุกชนิด
 - ข. เล่าประวัติความเป็นมาของพญานาคที่เมืองโกตาบารู
 - ค. ให้ประชาชนเห็นความมหัศจรรย์ของคนกินไข่
 - ง. เล่าเหตุการณ์ประหลาดที่เกิดขึ้นกับชายสามคน
2. จากเรื่องนี้จะอะไรคือลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างงูกับพญานาค

ก. พญานาคและงูจะกินอาหารต่างกัน	ข. พญานาคและงูจะมีที่อยู่ต่างกัน
ค. พญานาคคืองูใหญ่	ง. พญานาคคืองูตัวใหญ่ที่มีหงอนบนหัว
3. ชายคนที่กินไข่งูน่าจะมีนิสัยอย่างไร

ก. เห็นแก่กิน	ข. เล่นเล่ในการาทำงาน
ค. กินมูมมาม	ง. ขาดสติสัมปชัญญะ

4. จากเรื่องนี้ข้อใดไม่เป็นจริง

ก. น้ำท่วมฝั่งเมื่อฝนตก

ค. คนกินไข่งูจะกลายเป็นงู

ข. ชาวบ้านบางคนมีอาชีพตัดหวาย

ง. เมื่อคนรู้สึกร้อนจะลงไปแช่น้ำ

5. จากเรื่องนี้แสดงให้เห็นความเชื่อในเรื่องใด

ก. พญานาคอาศัยอยู่ในโกตาบารู

ข. พญานาคเคยเป็นมนุษย์มาก่อน

ค. คนในโกตาบารูบูชาพญานาค

ง. คนเลิกกินไข่เพราะความกลัว

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
เรื่อง พญานาค

1. ข

2. ง

3. ก

4. ค

5. ข

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มเด็กน้อย กลุ่มต้นแอปเปิ้ล กลุ่มเรือ กลุ่มต้นไม้ และกลุ่มบ้าน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันประสมคำจากบัตรพยัญชนะและบัตรสระ (เ, ค, ี, ก, น, ุ, -อ, ย, ก, ั, บ, ต, ุ, น, แ, -อ, ป, เ, -ป, ิ, ล, ุ) เพื่อบอกชื่อเรื่อง ภายในเวลา 1 นาที

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล (เอกสารหมายเลข 1) จากบัตรนิทานที่ครูเตรียมให้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย ตามหัวข้อในใบงาน (เอกสารหมายเลข 2) ที่ครูแจกให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนผลอภิปรายลงในใบงานที่ครูเตรียมให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร และนักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร แล้วจับสลากตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมานำเสนอผลงาน

4. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทานเรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. เครื่องมือที่ใช้วัด
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

1.1 สังเกตพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และ
แบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

เด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

นานมาแล้ว มีต้นแอปเปิ้ลใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง และก็มีเด็กผู้ชายตัวเล็กๆ คนหนึ่งชอบเข้ามาอยู่ใกล้ๆและเล่นรอบๆต้นไม้นี้ทุกๆวัน เขาปีนขึ้นไปบนยอดของต้นไม้ และก็กินผลแอปเปิ้ลและกินนอนหลับไปภายใต้ร่มเงาของต้นแอปเปิ้ล เขารักต้นไม้ และต้นไม้อีกก็รักเขา เวลาผ่านไป เด็กน้อยโตขึ้น และเขาไม่มาวิ่งเล่นรอบๆต้นไม้อีกทุกวันอีกแล้ว วันหนึ่ง เด็กน้อย กลับมาหาต้นไม้ เด็กน้อยพูด "มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม "ฉันไม่ใช่เด็กเล็กๆแล้วนะ ฉันไม่อยากจะเล่นรอบๆต้นไม้อีกแล้ว ฉันต้องการของเล่น ฉันอยากได้เงินไปซื้อของเล่น" เด็กน้อยตอบ "แต่ฉันไม่มีเงินจะให้ ...เก็บลูกแอปเปิ้ลของฉันไปขายสิ เพื่อเอาเงินไปซื้อของเล่น " ต้นไม้ตอบ เด็กน้อยตื่นเต้นมาก เขาเก็บลูกแอปเปิ้ลไปหมด และจากไปอย่างมีความสุข

หลังจากเขาเก็บแอปเปิ้ลไปหมดแล้ว เขาไม่กลับมาหาต้นไม้อีกเลย ต้นไม้ดูเศร้า..... วันหนึ่ง เด็กน้อยกลับมา เขาพูด "ฉันไม่รู้สึกตื่นเต้นมาก

"มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม

"ฉันไม่มีเวลามาเล่นเหอ ฉันมีครอบครัวแล้ว ฉันต้องทำงานเพื่อครอบครัวของฉันเอง เราต้องการบ้าน ช่วยฉันได้ไหม"

"แต่ฉันไม่มีบ้าน... ตัดกิ่งก้านของฉันไปสิเอาไปสร้างบ้าน"

ดังนั้นเด็กน้อยตัดกิ่งก้านทั้งหมดของต้นไม้ไป และจากไปอย่างมีความสุข อีกครั้งที่ต้นไม้ถูกทิ้งให้เดียวดาย และเศร้า....

วันหนึ่งในฤดูร้อน เด็กน้อยกลับมา ต้นไม้ดีใจมาก "มาหาฉัน และมาเล่นกับฉันเหอ" ต้นไม้ถาม

"เปล่า ฉันรู้สึกผิดหวังกับชีวิต และเริ่มแก่ขึ้น ฉันอยากเล่นเรือ ไปพักผ่อนไกลๆ ให้เรือฉันได้ไหม"

ใช้ลำต้นของฉันได้ เอาไปสร้างเรือ เพื่อหนูจะได้เล่นเรือไปและมีความสุข ต้นไม้ตอบ ดังนั้นเด็กน้อยจึงตัดลำต้นของต้นไม้ไปสร้างเรือ เขาล่องเรือไป และไม่เคยกลับมาอีกเลย หลายปีผ่านไป ในที่สุดเด็กน้อยกลับมา

"ฉันเสียใจ เด็กน้อย ฉันไม่เหลืออะไรจะให้อีกแล้ว ไม่มีผลแอปเปิ้ลให้"

"ฉันก็ไม่มีฟันจะกินแล้ว "

"ฉันไม่มีลำต้นให้ปีนอีกแล้ว"

"ฉันก็ปีนไม่ไหวแล้ว ฉันแก่แล้ว" เด็กน้อยตอบ

"ฉันไม่มีอะไรเหลือให้อีกแล้ว สิ่งเดียวที่เหลือ มีเพียงรากที่กำลังจะตาย"

แหล่งที่มา : <http://www.everykid.com/nitan2/appletree/index.html>

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนจะมีวิธีในการแก้ปัญหอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง พญานาค แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

.....

พญานาค

ในเมืองโกตาบารูมีชายสามคนประกอบอาชีพตัดหวายในป่า วันหนึ่งพวกเขาเดินทางเข้าไปในป่าพบไขฟองหนึ่ง มีขนาดใหญ่ ชายสองคนไม่สนใจ แต่ชายอีกคนหนึ่งนำไปต้มกินและเรียกเพื่อนทั้งสองกินด้วยแต่ก็ปฏิเสธ ชายคนนั้นจึงกินไข่จนหมดฟอง

คืนนั้นชายทั้งสามนอนค้างในป่า ตกดึกชายที่กินไข่ต้ม ก็สะดุ้งตกใจตื่นเพราะรู้สึกร้อนไปทั่วร่าง จึงลงไปแช่น้ำในลำธารส่วนชายสองคนก็ยังคงหลับต่อไปพร้อมทั้งฝันว่า เพื่อนของเขาได้กลายเป็นงู และได้สั่งให้บอกภรรยาและบุตรว่า เมื่อน้ำท่วมริมฝั่งคลองใหญ่จะปรากฏร่างให้เห็น อย่าได้ทำลายเพราะนั่นคือตัวเขาเอง

ชายสองคนตกใจตื่นไม่เห็นเพื่อนเที่ยวตามหาก็ไม่พบ จึงกลับไปบอกภรรยาและบุตรของชายคนนั้น นางยังไม่ปักใจเชื่อต่อมาเมื่อน้ำท่วมริมฝั่งคลองนางได้พาบุตรไปที่นั่น จึงเห็นงูใหญ่ปรากฏร่าง งูตัวนี้มีลำตัวใหญ่มากมีหงอนบนหัว นางจึงเชื่อว่าเป็นสามี เมื่อน้ำลดงูใหญ่ก็หายไป และกลับมาอีก เมื่อวันทีน้ำท่วมฝั่งคลอง

1. อะไรคือจุดมุ่งหมายของการเสนอเรื่องนี้
 - ก. ให้ประชาชนรักและเมตตาทุกชนิด
 - ข. เล่าประวัติความเป็นมาของพญานาคที่เมืองโกตาบารู
 - ค. ให้ประชาชนเห็นความมหัศจรรย์ของคนกินไข่
 - ง. เล่าเหตุการณ์ประหลาดที่เกิดขึ้นกับชายสามคน
2. จากเรื่องนี้จะอะไรคือลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างงูกับพญานาค

ก. พญานาคและงูจะกินอาหารต่างกัน	ข. พญานาคและงูจะมีที่อยู่ต่างกัน
ค. พญานาคคืองูใหญ่	ง. พญานาคคืองูตัวใหญ่ที่มีหงอนบนหัว
3. ชายคนที่กินไข่จะจะมีนิสัยอย่างไร

ก. เห็นแก่กิน	ข. เล่นเล่ในการทำงาน
ค. กินมูมมาม	ง. ขาดสติสัมปชัญญะ

4. จากเรื่องนี้ข้อใดไม่เป็นจริง

ก. น้ำท่วมฝั่งเมื่อฝนตก

ค. คนกินไข่งูจะกลายเป็นงู

ข. ชาวบ้านบางคนมีอาชีพตัดหวาย

ง. เมื่อคนรู้สึกร้อนจะลงไปแช่น้ำ

5. จากเรื่องนี้แสดงให้เห็นความเชื่อในเรื่องใด

ก. พญานาคอาศัยอยู่ในโกตาบารู

ข. พญานาคเคยเป็นมนุษย์มาก่อน

ค. คนในโกตาบารูบูชาพญานาค

ง. คนเลิกกินไข่เพราะความกลัว

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
เรื่อง พญานาค

1. ข

2. ง

3. ก

4. ค

5. ข

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ต้นไม้มีจรรยา

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจรรยา

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มชาวประมง กลุ่มต้นไม้ กลุ่มมีจรรยา กลุ่มเรือประมง และกลุ่มทะเล เมื่อจับได้แล้วให้เข้ารวมกลุ่มตามชื่อที่ตนเองจับได้จะได้ทั้งหมด 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรพยัญชนะ และบัตรสระ (ต , - , ู , น , ใ , ม , ุ , ม , ั , จ , ณ , า) เพื่อให้แต่ละกลุ่มนำมาประสมเป็นชื่อเรื่อง (ต้นไม้มีจรรยา) ภายในเวลา 2 นาที

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง ต้นไม้มีจิ้งจก (เอกสารหมายเลข 1) จากบัตรนิทานที่ครูเตรียมให้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย ตามหัวข้อในใบงานที่ครูแจกให้ โดยมีหัวข้อคือนักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนผลอภิปรายลงในใบงาน (เอกสารหมายเลข 2) ที่ครูเตรียมให้ โดยมีหัวข้อ คือนักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร และนักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร แล้วจับสลากตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมานำเสนอผลงาน

4. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทานเรื่อง ต้นไม้มีจิ้งจก

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจิ้งจก
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
- 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
- 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง ต้นไม้มีจลา
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
- 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
- 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

ต้นไม้จฉา

ในหมู่บ้านชาวประมงชายทะเล มีชาวประมงสามภรรยาคนหนึ่ง ฝ่ายสามีรู้ว่าตนยากจน แต่ก็พอใจกับชีวิตที่สงบสุขที่ดำเนินเป็นประจำ แต่ภรรยาของเขามีได้พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ วันทั้งวัน เธอจะพูดเหน็บแนม ประชดประชัน ตกเย็นทุกวันชาวประมงจะพาเรือลำน้อยออกจากฝั่งจะย้อนกลับบ้านอีกครั้งก็ต่อเมื่อรุ่งสาง แต่บ่อยครั้งที่จับปลาไม่ได้เลย ชาวประมงก็ต้องกลับบ้านมือเปล่า ครั้งหนึ่งชาวประมงจับปลาไม่ได้เลยทั้ง 3 คืนติดกัน เขากับภรรยาไม่มีเงินพอในการซื้ออาหาร ภรรยาคุณค่าหนักซื้อยิ่งกว่าเดิม

คืนที่ห้าชาวประมงออกเรือหาปลาอีกครั้ง ทอดแหครึ่งแล้วครึ่งเล่า เมื่อลากขึ้นมาไม่มีปลาสักตัว รุ่งสางตะวันเรือขอบฟ้า ชาวประมงทอดแหไปเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อลากขึ้นมามีปลาตัวโตคืบขลุกลกอยู่ในแห เขารู้สึกดีใจมากในขณะเดียวกันเขาสังเกตเห็นเรื่องแปลกประหลาด ปลาตัวใหญ่นั้นร้องไห้ นำตาหลังรินเป็นสาย สายตาเศร้าสร้อยเพ่งมอง ประสานตากับชาวประมง แหวดตาวิงวอนขอร้องให้ปล่อยกลับลงทะเล

ชาวประมงสงสารปลาจึงตัดสินใจปล่อยปลาลงทะเล ปลาแสดงอาการดีใจว่าพระอิริยาวัตรรอบลำเรือ ก่อนที่ปลาจะว่ายน้ำจากไปปลาพ่นก้อนกรวดออกมาให้ชาวประมง ชาวประมงเก็บก้อนกรวดเข้ากระเป๋าคือ ชาวประมงรู้สึกซึมเศร้าเมื่อแจวเรือมุ่งหน้ากลับบ้าน ภรรยาของเขาแค้นเคืองขุ่นใจสุดขีดถ้ารู้ว่าเขาโยนปลาตัวเดียวที่จับได้ลงทะเล เมื่อชาวประมงเดินกลับมาถึงกระท่อม เขาตัดสินใจจะไม่เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้ภรรยาฟัง เขาหยิบก้อนกรวดในกระเป๋าทิ้งลงดิน เขาไม่รู้เลยว่าแท้จริงแล้วก้อนกรวดนั้นคือเมล็ดพันธุ์วิเศษ กรวดก้อนนั้นหยั่งรากลงดิน ชูข้อผลิบานผลิดอก

ภรรยาของชาวประมงหัวเสียเป็นที่สุดเมื่อเห็นสามีกลับมามือเปล่า ในบ้านไม่เหลืออาหารเหลืออยู่อีกแล้ว ในวันนั้นสองสามีภรรยาต้องอดข้าวทั้งวัน ตกเย็นชาวประมงออกเรือหาปลาอีกครั้ง รุ่งสางก็กลับบ้านมือเปล่า ชาวประมงรู้สึกเสียใจที่ปล่อยปลาตัวโตลงทะเล แต่เมื่อชาวประมงเดินกลับมาถึงกระท่อมก็ต้องตกตะลึงเมื่อเห็นต้นไม้ใหญ่รกรกริมหน้ากระท่อมแลดูยิ่งประหลาดใจเป็นล้นพ้น เมื่อต้นไม้ต้นนั้นมิได้ผลิดอกออกผลเช่นต้นไม้อื่น หากแต่เป็นพวงปลาห้อยระย้า ชาวประมงสุดแสนดีใจร้องตะโกนเรียกภรรยา ทั้งสองช่วยกันเก็บเกี่ยวปลาดิบปลาลงจากต้นไม้ นำปลาไปขายในตลาด

ต้นไม้จฉาผลิดอกออกปลามากมาย ชาวประมงกับภรรยาร่ำรวยเงินทองใช้ชีวิตได้อย่างสุขสบาย อยู่มาไม่นานภรรยาก็เริ่มขุ่นข้องใจ ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ เธอจะไม่มีความสุขได้เลยหากไม้ได้อวดร่ำอวดรวยให้เครือญาติได้เห็น เธอเชื่อเชิญเครือญาติมางานเลี้ยงที่กระท่อม งานเลี้ยงฉลอง

ในคืนวันนั้น ชาวประมงตัดสินใจได้แล้วว่างานเลี้ยงย่อมมีวันเลิกรา เขาจัดการขุดต้นไม้
มีจฉานำไปวางในเรือ แล้วแจวเรือไปยังเกาะร้างเล็กจิ๋วเพื่อปลูต้นไม้มีจฉาไว้ที่นั่น เมื่อภรรยาตื่น
ขึ้นมาพบว่าต้นไม้วิเศษหายไปแล้วเธอแค้นเคืองอย่างนักทั้งดูดำ ชาวประมงไม่ยอมรับฟังเสียงใครให้เข้าหู
แม้แต่คำเดียว หลังจากนั้นชาวประมงก็ออกหาปลาเป็นประจำ ทุกย่ำค่ำคืนเมื่อใดทอดแหไม่ได้ปลาก็
จะแจวเรือไปเกาะร้างเพื่อเก็บปลาจากต้นไม้มีจฉา ชาวประมงกับภรรยามีชีวิตที่สุขสบายไม่รู้จักความ
ขัดสนไปชั่วชีวิต

แหล่งที่มา : http://www.everykid.com/nitan/marvellous_tree.html

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนจะมีวิธีในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง แม่ควายผู้นำสงสาร แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

แม่ควายผู้นำสงสาร

นานมาแล้วสมัยที่สัตว์ยังพูดภาษาคนได้ แม่ควายตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับชวานา นางมีลูกเล็ก ๆ ที่ยังต้องกินนมหนึ่งตัว วันหนึ่งชวานาพาแม่ควายไปไถนาแต่เช้าตรู่ ควายเดินตามไปด้วย เวลาผ่านไปแม่ควายยังทำงานไม่เสร็จ ลูกควายรู้สึกหิวนมจึงร้องเรียก “แม่ แม่ แม่ แม่เจ้าหนูหิวนม” แม่ควายได้ยินเช่นนั้นจึงขออนุญาตชวานาเพื่อจะให้ให้นมลูกแต่ชวานาไม่อนุญาต ทั้งยังกล่าวว่า “เจ้าจะไปติดต่อเมื่อไถนาเสร็จแล้วเท่านั้น” ว่าแล้วชวานาก็ให้แม่ควายไถนาต่อไป ลูกควายร้องไห้ด้วยความหิวและความร้อนของแสงแดด เสียงร้องของลูกทำให้แม่ควายพยายามอ่อนวอนชวานาอีกครั้งแต่ก็ได้รับการปฏิเสธเช่นเดิม นางจึงก้มหน้าทำงานต่อไปจนเสร็จ ชวานาจึงปลดแอกออกจากตัวของแม่ควาย

เมื่อเป็นอิสระแม่ควายจึงวิ่งตรงไปหาลูก ความรีบร้อนทำให้นางเสียหลักล้มลง เป็นเหตุให้ฟันบนหักหมดทุกซี่ โลหิตไหลเประเปื้อนริมฝีปาก ชวานาเห็นเช่นนั้นจึงวิ่งไปดู แล้วใช้ปูนขาวทาริมฝีปากแม่ควายไว้เพื่อมิให้โลหิตไหลออกมาอีก แม่ควายจึงกล่าวกับลูกว่า “เจ้าจงจำไว้แต่นี้ไปพวกสัตว์อย่างเราจะไม่ขอพูดภาษาคน” ตั้งแต่นั้นมาควายจึงไม่พูดภาษาคน ไม่มีฟันบน ทั้งริมฝีปากบนยังมีสีขาวทุกตัวด้วย

1. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ควายในปัจจุบันไม่ยอมพูดภาษาคน
 - ก. เป็นไปตามคำอธิษฐานของลูกควาย
 - ข. เป็นไปตามคำอธิษฐานของแม่ควาย
 - ค. ปราศจากฟันซี่หน้าด้านบน
 - ง. เป็นไปตามคำสาปของเจ้าของควาย
2. ชวานาในเรื่องนี้มีนิสัยอย่างไร
 - ก. ตระหนี่
 - ข. ทำงานหักโหม
 - ค. เห็นแก่ตัว
 - ง. โง่เขลาเบาปัญญา
3. ผู้เขียนเรื่อง แม่ควายผู้นำสงสาร มีจุดมุ่งหมายอย่างไร
 - ก. เล่าเรื่องความทรหดอดทนในการทำงานของแม่ควาย
 - ข. เล่าประวัติความเป็นมาของควายที่พูดภาษาคนไม่ได้
 - ค. เล่าเรื่องของแม่ควาย และลูกควายที่ฟันหัก
 - ง. เล่าประวัติความเป็นมาของควาย ที่ปราศจากฟันบน และพูดภาษาคนไม่ได้

4. อะไรที่ปรากฏให้คนรุ่นหลังเห็นชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของควาย
- ก. ชาวนาเลิกใช้ควายไถนา
 - ข. ริมฝีปากบนของควายยังมีสีขาวติดอยู่
 - ค. ลูกควายเป็นสัตว์ที่ชอบร้องหาแม่
 - ง. ควายเคี้ยวอาหารช้าเพราะขาดฟันบน
5. นักเรียนคิดว่ากรณีที่ชาวนาไม่ให้แม่ควายไปให้นมลูกนั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่
- ก. ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นการทารุณสัตว์
 - ข. ไม่ถูกต้อง เพราะขาดความเมตตาต่อสัตว์
 - ค. ถูกต้อง เพราะเป็นเวลาทำงานของแม่ควาย
 - ง. ถูกต้อง เพราะแม่ควายยังทำงานไม่เสร็จ

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เรื่อง แม่ควายผู้นำสงสาร

1. ข

2. ค

3. ง

4. ข

5. ข

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ยันต์สามแผ่น

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วินิจฉัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง ยันต์สามแผ่น

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ปริศนาสร้างสรรค์” โดยครูเป็นผู้ทายปัญหาให้นักเรียนตอบ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน ดังนี้

นั่นคือนกอะไร เสียงใสดีสวย อาหารชอบกล้วยและหมากโพไฮ ชื่อมันนะเพื่อน เหมือนชื่อดอกไม้ สีขาวหอมไกลหอมในคำคืน (นกแก้ว)

นกอะไรคอยาวขาวสง่า ชอบจับปลาตามห้วยหนอง (นกกระยางขาว)

นกอะไรหน้าตาคล้ายแมว กลางวันไม่แกล้วหลับนอน (นกเค้าแมว)

นกใหญ่บินสูงเทียมฟ้า ร่อนหาของเน่า (นกแร้ง)

บินฉิวลิวลมปราดเปรียว ทำรังแน่นเหนียวด้วยน้ำลายตัวเอง (นกนางแอ่น)

2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับสลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มนกแก้ว นกกระยาง นกเค้าแมว นกแร้ง และ นกนางแอ่น

3. ครูแจกบัตรพยัญชนะ และบัตรสระ (ข , ั, น , ต , ุ , ส , _ ๑ , ม , แ , พ , ' , น) ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันประสมคำเพื่อทายชื่อเรื่องนิทาน (ย่นต์สามแผ่นดิน) ภายในเวลา 1 นาที

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง ย่นต์สามแผ่นดิน (เอกสารหมายเลข 1) จากบัตรนิทานที่ครูเตรียมให้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย ตามหัวข้อในใบงาน (เอกสารหมายเลข 2) ที่ครูแจกให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหอย่างไร

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนผลอภิปรายลงในใบงานที่ครูเตรียมให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร และนักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหอย่างไร แล้วจับสลากตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมานำเสนอผลงาน

4. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทานเรื่อง ย่นต์สามแผ่นดิน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง ย่นต์สามแผ่นดิน
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. เครื่องมือที่ใช้วัด
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

ยันต์สามแผ่น

ณ ชายป่าแห่งหนึ่ง มีพระภิกษุชราผู้มีวิชาเรืองเวทย์อยู่รูปหนึ่งพำนักอาศัยอยู่ในวัดกลางป่าลึกที่แวดล้อมไปด้วยภูเขาสลับซับซ้อนกับลูกศิษย์ตัวเล็กอีกคนหนึ่ง อยู่มาวันหนึ่งลูกศิษย์ได้คุยกับหลวงตาว่า อยากจะออกไปนอกวัดเพื่อจะเก็บผลไม้ชนิดหนึ่งมาให้หลวงตา มีชื่อว่ามะม่วง ซึ่งมีรสหวานอร่อย อยู่ในแถบป่าหิมพานต์ แต่หลวงตาได้ห้ามปรามลูกศิษย์ของตนไว้เกรงจะเกิดอันตราย เพราะหลวงตานั่งสมาธิเห็นอันตรายที่จะเกิดกับลูกศิษย์ แต่ด้วยความดีใจ เจ้าลูกศิษย์ตัวน้อยจึงตั้งใจจะไปให้ได้ หลวงตาเห็นว่ามิอาจทัดทานลูกศิษย์ของตนได้จึงอนุญาตให้ไปได้ แต่มีข้อแม้จะต้องนำยันต์สามแผ่นติดตัวไปด้วย ลูกศิษย์ตัวน้อยดีใจมากรีบหยิบยันต์สามแผ่นใส่กระเป๋าแล้วรีบวิ่งออกนอกวัดไปทันที เพราะกลัวว่าหลวงตาจะเปลี่ยนใจ ส่วนหลวงตานั่งคิดว่าเมื่อห้ามแล้วไม่เชื่อก็ควรให้ลูกศิษย์เจอกับอันตรายด้วยตัวเองเพื่อเป็นบทเรียนให้จดจำ ในขณะที่ลูกศิษย์ตัวน้อยเดินเข้าไปในป่าลึกนั้น เห็นผลมะม่วงตกหล่นอยู่มากมายตามทาง จึงนำมาปอกกิน ผลไม้มีรสหวานอร่อยจึงคิดว่ามาถูกทางแล้ว เด็กน้อยเดินลัดเลาะไปตามป่าเขาออกไปวกมาจนตนเองเกิดหลงป่าจำทางไม่ได้ จึงเดินไปเรื่อย ๆ หนื่อยก็หยุดพัก จนกระทั่งไปพบกระท่อมหลังหนึ่งอยู่กลางป่ามีมะม่วงตกหล่นอยู่ตามพื้นมากมาย เด็กน้อยจึงก้มเก็บเพื่อจะนำกลับไปฝากหลวงตา แต่ในขณะนั้นเขาได้ยินเสียงของหญิงชราคนหนึ่งเอ่ยถามว่า “สวัสดีเจ้าหนู มาที่นี่ได้อย่างไรกันนี่” เด็กน้อยเงยหน้าขึ้นมองเจ้าของเสียงนั้น หญิงชรายิ้มให้เด็กน้อยอย่างใจดี “ฉันมาจากป่าทางด้านโน้นจ๊ะ มาเก็บผลมะม่วงไปถวายหลวงตาที่วัดจะยาย” หญิงชราชักชวนลูกศิษย์วัดเข้าไปในกระท่อมของนางโดยบอกกับเด็กน้อยว่า “ยายเก็บมะม่วงรสชาติหอมหวานเอาไว้มากมายอยู่ในบ้านโน้น อยากได้มากเท่าไรก็หยิบเอาไปได้เลยยายยกให้ เข้าไปเอาเลย” ลูกศิษย์วัดตัวน้อยดีใจเป็นอย่างมาก รีบเข้าไปในกระท่อมของหญิงชราตามคำเชื้อเชิญ

ในกระท่อมของหญิงชรา มีมะม่วงสดวางอยู่บนโต๊ะมากมาย หญิงชราหยิบแผ่นมะม่วงกวนที่นางทำเอาไว้มาให้เด็กน้อยกินจนอิ่ม เมื่อกินอิ่มแล้วก็เกิดอาการง่วงจึงผลอหลับไป เวลาผ่านไปลูกศิษย์วัดตัวน้อยเริ่มรู้สึกตัว ลืมตาขึ้นมองไปรอบ ๆ ห้องเห็นมียายแก่ยืนอยู่คนหนึ่ง รูปร่างไม่เหมือนกับหญิงชราที่ตนเคยเห็น พอหันหน้ามามีเด็กน้อยถึงกับตาลุกโพล่งด้วยความกลัว เพราะหน้าตาหน้าแก่ลึบ จมูกงุ้มยามแหลม ปากกว้างจรดหู ตาลึก ลึนยาวเหมือนแม่มดที่หลวงตาเคยเล่าให้ฟัง เด็กน้อยรีบลุกขึ้นโดยเร็วคิดว่าหากขึ้นยังอยู่ที่นี้ต่อไปคงไม่พ้นเป็นอาหารนางแม่มดแน่นอน จึงคิดหาวิธีเอาตัวรอด เมื่อแม่มดหันมา เจ้าเด็กน้อยจึงออกอุบายว่า “หนูปวดท้องจังเลยยายอยากจะขอเข้าห้องน้ำสักหน่อย” “ไม่ได้ เข้าไม่ให้ไป” แม่มดปฏิเสธ แต่เด็กน้อยยังคงอ้อนวอน

เมื่อนางแม่มดมาถึงเห็นหลวงตายืนอยู่จึงเอ่ยถามว่า “หลวงตาเจ้าคะ เห็นเด็กน้อยวิ่งหนี มาทางนี้บ้างไหมเจ้าคะ” หลวงตาวางเฉยแล้วตอบว่า “ไม่เห็นหรอก” แม่มดโมโห “โกหก ก็ฉัน เห็นมันวิ่งหนีเข้ามาในนี้” หลวงตายังคงวางเฉยแล้วตอบไปว่า “ถ้าสิกา ไม่เชื่อก็หาเอาเองเถอะ” แล้ว หลวงตาก็เอาแป้งจีมาปิ้งไปจั้น ส่งกลิ่นหอมตลบอบอวลไปทั่วบริเวณ ทำให้นางแม่มดซึ่งชอบกิน แป้งจีอยู่แล้วถึงกับน้ำลายสอด้วยความอยากกินแป้งจีที่หลวงตาคำลึงปิ้งอยู่ นางจึงเอ่ยปากขอ “หลวง ตาเจ้าคะ ขอแป้งจีให้ฉันกินสักอันได้ไหมเจ้าคะ” หลวงตาเห็นนางแม่มดหลงกลอุบายเข้าให้แล้วจึง พูดยว่า “ได้สิ อาตมาจะให้กินแป้งจีก็ได้ แต่ต้องมีข้อแลกเปลี่ยนนะ” ด้วยความอยากกินแป้งจีเป็น ที่สุดนางแม่มดจึงรีบตอบตกลงทันทีโดยไม่ได้คิดระวังตัวอะไร “สิกามีอิทธิฤทธิ์สามารถแปลงกาย เป็นอะไรก็ได้ใช่หรือไม่” นางแม่มดตอบอย่างภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งนัก “ใช่แล้วเจ้าคะ ฉันสามารถแปลง กายเป็นอะไรก็ได้” หลวงตาจึงบอกว่า “จงทำตัวของเจ้าใหญ่ขึ้นให้อาตมาดูที” พอได้ยินดังนั้นนาง แม่มดก็ขยายร่างให้ใหญ่โตขึ้นจนสูงเทียมต้นไม้ หลวงตาถึงกับตกตะลึงตัวสั่นแต่ยังคงข่มอารมณ์

เด็กน้อยที่ซ่อนอยู่เห็นเป็นโอกาส ในขณะที่นางแม่มดยังไม่ทันได้ระวังตัวจึงจับนางแม่มดที่ตัวเล็กเท่ามดโยนใส่ลงไปใ้ในเตาที่ปิ้งแป้งจี๋ นางแม่มดจึงถูกไฟเผาจนตาย เจ้าลูกศิษย์ตัวน้อยจึงรอดพ้นจากการตกเป็นเหยื่อของนางแม่มดด้วยปัญญาของหลวงตา

อนุสร รอดสุข. (2550). 20 นิทานพื้นบ้านแสนสนุก. กรุงเทพมหานคร : สิปประภา

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนจะมีวิธีในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง ลูกนก แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

.....

ลูกนก

มีลูกนกอยู่คู่หนึ่ง อาศัยอยู่ในรังบนต้นไม้ ซึ่งอยู่กลางระหว่างสำนักพระฤๅษีกับหมู่บ้านโจร พ่อแม่ของมันต้องคอยหาอาหารมาป้อนทุกวัน

คืนหนึ่งมีพายุแรงพัดเอาลูกนกทั้งสองต้องพลัดพรากจากกัน นกตัวหนึ่งตกลงไปอยู่ในสำนักพระฤๅษีก็ได้รับการอบรมสั่งสอน ฝึกฝนแต่ในทางที่ดี พุดจาไพเราะ มีจิตใจมั่นคง โอบอ้อมอารีต่อเพื่อนบ้าน

ส่วนลูกนกอีกตัวหนึ่งถูกพายุพัดตกลงไปในบ้านโจร ก็ได้รับการอบรมแนะนำแต่ในทางเลว เช่น ลักขโมย พุดจาหยาบคายปากจืด มีจิตใจโหดร้าย อาฆาตพยาบาท เป็นต้น

วันหนึ่ง มีพระราชอาชญาองค์หนึ่งเดินทางเข้ามานอนหลับอยู่ที่ต้นไม้ในแดนโจร นกตัวที่อยู่กับโจรก็พูดขึ้นว่า “เออ ! ดีแล้ว วันนี้มีคนมานอนหลับอยู่ในถิ่นของเรา เราต้องฆ่าเสียให้ตาย”

พระราชอาชญาได้ยั้งใจ รีบหนีผ่านไปทางสำนักพระฤๅษีนกตัวที่อยู่กับพระฤๅษีก็ออกมาทักทายว่า “เชิญพักอ่อน ดื่มน้ำ และหลับนอนที่นี่ได้ ยินดีต้อนรับเจ้าค่ะ”

พระราชอาชญาเข้าไปนอนหลับใต้ต้นไม้ใกล้ ๆ กับสำนักพระฤๅษี เมื่อตื่นขึ้นมาก็คิดในใจว่า “นกสองตัวนี้มีนิสัยแตกต่างกันมากจริง ๆ ตัวหนึ่งใจร้าย แต่อีกตัวหนึ่งใจดี”

แล้วพระราชอาชญาเข้าไปหาพระฤๅษี เพื่อขออนกตัวที่พระฤๅษีเลี้ยงไว้ พระราชาได้นำนกตัวที่มีอหิชาศยดีตัวนี้ไปเลี้ยงไว้ในพระราชวัง

1. ถ้าพระราชอาชญาไม่หนีจากแดนโจรต่อไปจะเป็นอย่างไร

ก. พระราชาจะถูกฆ่า	ข. พระราชาจะใช้เวทมนตร์
ค. ลูกนกจะมาช่วยพระราชา	ง. พระราชาจะสบาย

2. ถ้านักเรียนเป็นลูกนกที่อยู่กับโจรนักเรียนจะพูดกับพระราชอาชญาว่าอย่างไร

ก. ท่านเป็นใครมาจากไหนหรือ	ข. ท่านมาทำอะไรที่นี่หรือ
ค. สวรรค์ค่ะท่านมาทำอะไรคะ	ง. สวรรค์ค่ะท่านมาหลับอยู่ที่นี้ทำไม

3. ถ้านักเรียนเป็นพระราชาก็จะทำอย่างไร

ก. นอนอยู่ใต้ต้นไม้ไม่ต้องไปไหน

ข. ไปเรียกคนมาช่วยต่อสู้

ค. ใช้เวทมนตร์ในการต่อสู้

ง. รีบหนีไปให้พ้น

4. จากนิทานนักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

ก. การเป็นโจรเป็นอาชีพที่ดีและมีรายได้

ข. การมีน้ำใจทำให้ตนเองเดือดร้อน

ค. ผู้ที่โอบอ้อมอารีต่อผู้อื่นทำให้ตนเองลำบาก

ง. การทำสิ่งที่ดีย่อมได้รับผลตอบแทนที่ดี

5. นักเรียนคิดว่าลูกนกตัวใดน่านำไปเป็นแบบอย่าง เพราะเหตุใด

ก. ตัวอยู่กับถ้ำ เพราะใจดีและมีน้ำใจ

ข. ตัวอยู่กับโจร เพราะทำให้คนเกรงกลัว

ค. ตัวอยู่กับโจร เพราะพูดจาไพเราะ

ง. ตัวอยู่กับถ้ำ เพราะไม่ต้องทำงาน

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
เรื่อง ลูกนก

1. ก

2. ค

3. ง

4. ง

5. ก

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ปริศนาสร้างสรรค์” เพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนโดยครูเป็นผู้ทายปัญหาให้นักเรียนตอบ ดังนี้

กินหญ้าแทนข้าว ตัวขาวขนฟู ยาวสุดคือหู ล้วนรู้คือหาง (กระต่าย)

แจ่มมาหลับตานอน มีดคำจึงจรรอกหากิน (ค่างคาว)

ตัวอยู่ป่า หางอยู่กับเรือ (เสื่อ)

หอกเสียบเต็มตัว เทียวไปทั่วตามป่าเขา (เม่น)

กำหนดหน้าเป็นสัตว์คู่ร้าย สองคำเรียงกันเข้ามา คำหลังเรียงกันเข้ามา คำหลังเรียงรายบนฟ้า เป็นสัตว์อยู่ป่าน่ากลัว (เสือดาว)

2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มเสือโคร่ง กลุ่มคางคก กลุ่มลิง กลุ่มช้าง และกลุ่มหมี

3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรพยัญชนะและบัตรสระ (ค,-า, ง,ค,ก,-า, -ป, -ญ, -า) เพื่อนำไปประสมให้เป็นชื่อนิทานเรื่อง (คางคกเจ้าปัญญา) ใช้เวลา 1 นาที

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง คางคกเจ้าปัญญา (เอกสารหมายเลข 1) จากบัตรนิทานที่ครูเตรียมให้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย ตามหัวข้อในใบงาน (เอกสารหมายเลข 2) ที่ครูแจกให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนผลอภิปรายลงในใบงานที่ครูเตรียมให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร และนักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร แล้วจับสลากตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมานำเสนอผลงาน

4. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทานเรื่อง คางคกเจ้าปัญญา

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง คางคกเจ้าปัญญา
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
- 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. เครื่องมือที่ใช้วัด

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

คางคกเจ้าปัญญา

ยังมีเสือโคร่งกับคางคกที่ชอบคุยโวโอ้อวดว่าใครเก่งกว่าใคร และใครใหญ่กว่ากัน เสือบอกว่า พวกช้าง พวกแรด ที่เป็นสัตว์ตัวใหญ่ทั้งหลายนะเสือกินมาหมดแล้ว ฝ่ายคางคกก็โม้ว่า ช้าง สิงห์ ลิง หมี คางคกก็กินมาแล้ว

เสือโคร่งได้ยินคางคกคุยโวโอ้อวดเช่นนั้น ก็ไม่เชื่อ จึงถามว่า “ถ้าเคยกินช้างจริงแล้วมีซากเหลือให้ดูบ้างไหมล่ะ” คางคกก็ไปเอาหน่อไม้สองหน่อมาหลอกเสือกางคกบอกเสือกว่า “ตัวช้างนะเรากินหมดแล้ว เหลือแต่งาอยู่สองข้างนี่แหละ”

เสือโคร่งก็เปลี่ยนแผน บอกว่า “อยากรู้จักคางคกจะสามารถข้ามลำน้ำไปได้หรือไม่ ถ้าใครไปถึงก่อนก็จะเป็นคนที่เก่งที่สุด” ว่าแล้วเสือกก็กระโจนลงน้ำทันที ขณะเดียวกันคางคกก็แอบเกาะหางเสือกอาศัยข้ามลำน้ำไปด้วยโดยที่เสือกไม่รู้ตัว แต่พอถึงฝั่งหนึ่ง คางคกก็ถูกแรงเหวี่ยงกระเด็นไปกระแทกต้นไม้จนปากแตก

ฝ่ายเสือโคร่งเมื่อมาถึงอีกฝั่งหนึ่งแล้ว ก็เหลียวมองหาคางคก เมื่อไม่เห็นจึงร้องตะโกน “เจ้าคางคก...เจ้าคางคก...เจ้าตามมาถึงหรือยัง” พอคางคกหายเจ็บจากการกระแทกกับต้นไม้ก็ค่อยๆ เดินออกมาหาเสือก แล้วบอกว่า “เรามาถึงตั้งนานแล้ว นานขนาดกินหมากรอตั้งหลายคำจนปากแดงไปหมดแล้วนะ”

เสือโคร่งเห็นเช่นนั้นก็นึกว่าเป็นความจริง และคิดว่าคางคกเก่งกว่าตัวก็เกิดความกลัว จึงไปหาลิงหวังจะให้ลิงช่วยปราบคางคก แม้ลิงรับปากว่าจะช่วย แต่เสือกก็ยังกลัวว่าลิงจะหนีไปเมื่อพบคางคก จึงขอให้ลิงชี้หลังตนและมัดหางติดกันเอาไว้ด้วย

เมื่อเสือกับลิงเดินย้อนกลับไปหาคางคก อยู่ๆ คางคกก็โผล่ออกมาจากที่ซ่อน แล้วก็แกล้งพูดด้วยเสียงอันดังว่า “ซิชะเจ้าเสือกเจ้าพ่ายแพ้ข้าแล้วจะให้ข้ากินเจ้าตัวเดียวกันไม่พอยังจะเอาลิงมาแถมอีกตัวหนึ่งหรือไง” เสือกได้ยินเช่นนั้นก็บังเกิดความกลัว รีบวิ่งหนีไปอย่างรวดเร็ว กีบลากลิงซึ่งหางผูกติดกันไปด้วย หลังจากนั้นมาเสือโคร่งก็ไม่กลับมาแกลวนั้นอีกเลย

เสริมสกุล โทณะวณิก. (2547). รวมนิทานพื้นบ้านไทย เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนจะมีวิธีในการแก้ปัญหอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

น้ำผึ้งหยดเดียว

ยังมีชายผู้หนึ่งอาศัยอยู่ในป่า ทุก ๆ วันเขาจะเข้าป่าไปหาน้ำผึ้งมาขายหรือแลกเปลี่ยนกับของอื่น ๆ ที่ภายในหมู่บ้าน วันนี้เขาโชคดี เขาสามารถหาน้ำผึ้งจากในป่าได้มากจึงคิดจะนำน้ำผึ้งเข้าไปขายในเมืองใหญ่ ครั้นเมื่อชายชาวป่าคนนั้นเข้าไปถึงในตัวเมือง เขาแลเห็นพระราชวังมีความสวยงามมาก สิ่งก่อสร้างทั้งหลายล้วนสีทองอร่ามตา และประดับประดาด้วยกระจกแก้วสีต่าง ๆ จึงเดินเข้าไปดูใกล้ ๆ ทันใดนั้นเอง ทหารก็ออกมาตีฆ้องตีกลองร้องป่าวประกาศ ชายชาวป่าได้ยินเสียงดังก็ตกใจรีบวิ่งหนีกลับบ้าน ระหว่างที่วิ่งหนีกลับบ้านนั้นเขาได้ทำน้ำผึ้งหยดลงบนพื้นทางเดินหนึ่งหยด แมลงวันตัวหนึ่งได้กลิ่นหอมหวานของน้ำผึ้งก็บินมาตอม แมงมุมตัวหนึ่งเห็นแมลงวันก็ย่องเข้าไปจะจับกิน จึงจกตัวหนึ่งมาเห็นแมงมุมก็ย่องเข้าไปจะจับแมงมุม แมวตัวหนึ่งเห็นจึงจกก็ค่อย ๆ ย่องเข้าไปหมายจะจับจิ้งจกกิน พอถึงขณะนั้นสุนัขของพระราชารับมาเห็นแมว สุนัขก็กระโจนเข้ากัดแมว เจ้าของแมวเห็นแมวของตนโดนสุนัขกัดก็โกรธ คว่าไม่มาตีสุนัขของพระราชารับมา ด้วยไม่รู้ว่าเป็นสุนัขของใคร มหาเดเล็กผู้ดูแลสุนัขของพระราชาก็โกรธ ตรงเข้าตีเจ้าของแมว พ่อค้าและชาวบ้านเห็นเจ้าของแมวโดนมหาเดเล็กตีก็เข้าไปห้าม แต่พวกมหาเดเล็กเข้าใจผิดคิดว่าพวกชาวบ้านจะรวมทำร้ายตนจึงเกิดการต่อสู้กันขึ้น แล้วการต่อสู้ก็ขยายวงกว้างออกไป ทั้งพ่อค้ามหาเดเล็ก และชาวบ้านเข้าต่อสู้กันเป็นจำนวนมาก เสียงการต่อสู้ดังสนั่นจนพระราชารับมาออกมามดู เมื่อชาวบ้านเห็นพระราชารับมาก็จะเข้าไปร้องทุกข์ แต่พระราชารับมาเข้าใจผิดคิดว่าชาวบ้านถืออาวุธจะมาทำร้ายตนด้วย จึงสั่งให้ทหารออกสู้ทำให้บาดเจ็บล้มตายเป็นอันมากก่อนที่จะทุกฝ่ายจะรู้ความจริง

1. ใครเป็นต้นเหตุสำคัญของความวุ่นวายในเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียว

ก. แมว

ข. สุนัข

ค. แมลงวัน

ง. ชายชาวป่า

2. เหตุการณ์ในข้อใดที่ตรงกับสำนวน “น้ำผึ้งหยดเดียว” มากที่สุด
- สุนทรียะเลาะกับสุนทรเรื่องการเลือกซื้อน้ำผึ้ง
 - สมศักดิ์โกรธสมศรีที่ไม่ยอมไปเที่ยวทะเลด้วยกัน
 - วัชรกับวัชระไม่พูดจากันเพราะวัชรปากเหม็นมาก
 - มานะชวนมานีไปจดทะเบียนหย่าเพราะมานีชอบถอดกางเกงในไม่ลงตะกร้าผ้า
3. ข้อใดเป็นข้อคิดที่ได้จากเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียว
- ความไม่รอบคอบเป็นอันตรายต่อชีวิต
 - ความสกปรกเป็นหนทางแห่งความตาย
 - ความไม่เข้าใจกันเป็นบ่อเกิดของความแตกแยก
 - ความประมาทเป็นบ่อเกิดของความทุกข์
4. ดันเหตุที่ทำให้ชาวบ้านบาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมากเกิดขึ้นจากใคร
ก. ชายชาวป่า	ข. แมว
ค. แมลงวัน	ง. สุนัข
5. เรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวให้คุณค่าในด้านใดมาก
ก. เศรษฐกิจและสังคม	ข. การสื่อสารในสังคม
ค. การเมืองการปกครอง	ง. การใช้ภาษาและวัฒนธรรม

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว

1. ค

2. ง

3. ค

4. ก

5. ข

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เรื่องราวของคนจีเกียจ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วินิจฉัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนจีเกียจ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มอเมริกาใต้ กลุ่มทะเลสาบ กลุ่มเทร่า กลุ่มหุ่น และกลุ่มวานร เมื่อจับได้แล้วให้เข้าร่วมกลุ่มตามชื่อที่ตนเองจับได้
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับบัตรคำ (เรื่อง-ราว-ของ-คน-จีเกียจ) เพื่อให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันเรียงเป็นชื่อเรื่อง เรื่องราวของคนจีเกียจ ภายในเวลา 1 นาที

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง เรื่องราวของคนขี้เกียจ (เอกสารหมายเลข 1) จากบัตรนิทานที่ครูเตรียมให้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย ตามหัวข้อในใบงาน (เอกสารหมายเลข 2) ที่ครูแจกให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนผลอภิปรายลงในใบงานที่ครูเตรียมให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร และนักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร แล้วจับสลากตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมานำเสนอผลงาน

4. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทานเรื่อง เรื่องราวของคนขี้เกียจ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง เรื่องราวของคนขี้เกียจ
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. เครื่องมือที่ใช้วัด
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

เรื่องราวของคนใจเกียจ

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในเขตอเมริกาใต้ ดินแดนแห่งนี้มีพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์ แต่ใคร ๆ มักจะเรียกว่า “หมู่บ้านคนใจเกียจ” เพราะชาวบ้านไม่ชอบทำงาน เขาชอบอยู่เฉย ๆ กินผลไม้เป็นอาหาร เมื่อกินเสร็จแล้วก็นอน ทุกคนในหมู่บ้านจึงอยู่กันอย่างมีความสุข

ต่อมามีแมลงจำนวนมากพากันมากินเปลือกผลไม้ที่ชาวบ้านแกะทิ้งไว้ แมลงเหล่านี้ทำความรำคาญให้กับพวกชาวบ้านเป็นอย่างมาก ในที่สุดเขาจึงย้ายถิ่นไปอยู่ใกล้ ๆ กับทะเลสาบ ณ ที่แห่งนี้ทำให้พวกเขามีน้ำดื่ม น้ำใช้ และผลไม้อุดมสมบูรณ์

วันหนึ่งมีชายชราคนหนึ่งเข้ามาในหมู่บ้าน เขาสวมเสื้อผ้าขาวดื่น ชาวบ้านไม่มีใครสนใจ เขา นั่งลงที่โคนต้นไม้พรางसानตะกร้าใบใหญ่ด้วยหวายที่เขาเตรียมมา เมื่อसानเสร็จแล้วจึงเก็บเปลือกผลไม้ที่ชาวบ้านทิ้งไว้ใส่ตะกร้าจนเต็ม

รุ่งเช้าชาวบ้านต่างแปลกใจเพราะบริเวณหมู่บ้านสะอาดมาก เทว่าซึ่งเป็นหัวหน้าหมู่บ้านจึงใช้ให้ลูกไปติดตามชายชราคนนั้นมาพบ แต่ลูกก็กับใช้ยาน่า ยาน่าก็ใจเกียจกลับใช้คนอื่นต่อไป ในที่สุดจึงเป็นหน้าที่ของเด็กชายคนหนึ่งซึ่งมีอายุน้อยที่สุด ไปเรียกชายชราคนนั้นมา เมื่อมาถึงเทว่าจึงถามว่า “ตามาที่นี่เพื่อทำธุระอะไรหรือ” ชายชราจึงตอบว่า “ข้าเป็นคนยากจน อยากทำงานเพื่อแลกกับอาหาร” เมื่อรู้เช่นนี้หัวหน้าหมู่บ้านจึงให้ชายชราทำงานในหมู่บ้าน

งานมีมากมายหลายอย่าง ชายชราไม่สามารถทำเสร็จทันในแต่ละวัน เขาจึงหยิบเอาไม้มาตัดเป็นท่อน ๆ แล้วใช้มีดแกะสลักเป็นรูปคนมีหางไว้สำหรับจับ เมื่อทำได้ 20 ตัวแล้ว เขาก็เป่ามนตร์ลงไปที่หุ่นนั้น หุ่นใดหุ่นก็กลายเป็นสิ่งมีชีวิตทำงานตามคำสั่งของชายชราได้เหมือนคนจริง ๆ ชายชราจึงกล่าวกับชาวบ้านว่า “หุ่นเหล่านี้จะช่วยท่านทำงาน เพียงท่านปรบมือ 3 ครั้ง มันก็จะทำตามหน้าที่ของมัน” ชายชราได้สั่งให้หุ่นยนต์ล้อมกันเป็นวงกลม และตั้งชื่อหุ่นแต่ละตัวพร้อมทั้งบอกหน้าที่ให้ชาวบ้านรู้ทั่วกัน หุ่นมีหน้าที่รับผิดชอบคนละอย่าง ชาวบ้านต่างดีใจที่มีผู้ช่วยทำงานให้อย่างขยันขันแข็ง และไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยด้วย พวกเขาจึงมองหุ่นมนุษย์ทำงานด้วยความพอใจ

สองสามวันต่อมาเด็ก ๆ ในหมู่บ้านต้องการให้หุ่นยนต์ทำงานบ้าน จึงขอร้องให้ชายชราแกะสลักไม้เป็นหุ่นยนต์เพิ่มขึ้นเพื่อช่วยเด็กทำงาน จำนวนหุ่นยนต์จึงเพิ่มขึ้นอีกโดยทำหน้าที่ร้องเพลง เลี้ยงเด็ก เก็บดอกไม้ ฯลฯ

หลายเดือนผ่านไปหมู่บ้านสะอาดเรียบร้อยชาวบ้านและเด็กไม่ต้องวิตกกังวลเรื่องใด เขากิน เล่น แล้วก็นอน จำนวนหุ่นยนต์ก็เพิ่มขึ้นตามคำร้องขอของชาวบ้าน ดังนั้นทุกแห่งจึงมี

เทร่าเรียกชาวบ้านมาปรึกษา ในที่สุดก็ตกลงให้จัดห้องพิเศษเอาไว้ให้หุ่นมนุษย์อยู่ หุ่นมนุษย์ก็แก่งแย่งที่อยู่และทะเลาะวิวาทกัน มีการต่อสู้และทำลายสิ่งของเครื่องใช้เสียหาย หุ่นบางตัวส่งเสียงดังทำความรำคาญให้ชาวบ้านมาก ในที่สุดชาวบ้านทนต่อไปไม่ได้จึงหนีไปอยู่ฝั่งอีกด้านหนึ่งของทะเลสาบ ณ ที่นี้เขาต้องทำงานด้วยตนเอง แม้จะรู้สึกเหน็ดเหนื่อยแต่ชาวบ้านก็รู้สึกภูมิใจและมีความสุขมาก

พวกหุ่นมนุษย์เริ่มมีความวุ่นวายมากขึ้น บรรดาสัตว์เลี้ยงที่ชาวบ้านเลี้ยงไว้ไม่พอใจ หุ่นเหล่านี้มาก จึงต่างเข้าทำร้าย ส่วนเครื่องใช้ภายในบ้านของชาวบ้านก็ไม่พอใจการกระทำของหุ่นมนุษย์ โม่บดข้าวโม่คั่วหมูนึ่งลงอย่างรวดเร็ว และบดร่างของหุ่นมนุษย์แรงเสียดสีของของกับหุ่นทำให้เกิดประกายไฟแลบติดหลังคาบ้าน ทำให้ไฟไหม้ในบริเวณนั้น หุ่นที่เหลือจึงพากันหนีไปอยู่ป่าเขา ไม่นานนักฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก เสียงฟ้าร้องฟ้าผ่าดังกึกก้องไปทั่ว หุ่นมนุษย์จึงต้องหาที่หลบฝนในป่า พวกหุ่นพากันปีนขึ้นไปบนต้นไม้ และอาศัยอยู่ ณ ที่นั้นเมื่อเวลาผ่านไปนานเข้าก็มีขนขึ้นตามตัว หุ่นและร่างนั้นได้กลายเป็นวานรที่เห็นกันอยู่ทุกวันนี้ วานรเหล่านั้นยังจำความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ที่ผ่านมาได้ตลอดเวลา มันจึงไม่ชอบผู้คนที่พบเห็น และมักเอากิ่งไม้ขว้างปาคนที่เดินทางผ่านอยู่เสมอ

ศุภันตา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช.

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนจะมีวิธีในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง หนูน้อยแดงโม แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลง
ในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

.....

หนูน้อยแดงโม

กาลครั้งหนึ่งยังมีสองตายายอาศัยอยู่ในกระท่อมที่ชายป่า วันหนึ่งขณะที่ตากผ้าขยลงไป
อาบน้ำที่ลำธาร มีแดงโมลูกใหญ่ใบหนึ่งลอยน้ำมา ขยายเห็นดังนั้นก็บอกให้ตานำแดงโมไปผ่า จะกิน
ให้อร่อย แต่ขณะที่ตางอมีดลงเพื่อจะผ่าแดงโมนั้น พลันแดงโมก็แตกออก และมีเด็กผู้ชายคนหนึ่ง
หน้าตาน่ารักโผล่ออกมา “ตาจ๋า ขยายจ๋า ขอหนูน้อยอยู่ด้วย คนนะ แล้วหนูจะช่วยตากผ้าขยทำงาน” เด็ก
น้อยพูด ขยายเห็นหนูน้อยแล้วก็นึกเอ็นดู “ดีเหมือนกันนะ ตานะ เราไม่มีลูกหลาน เลี้ยงเจ้าเด็กน้อยนี้
ไว้ก็ดีเหมือนกัน” หนูน้อยแดงโมจึงได้อาศัยอยู่กับตายายอย่างมีความสุข

เวลาผ่านไปหลายปี หนูน้อยแดงโมเจริญเติบโตขึ้นและได้ช่วยตายายหาผักหาปลาไป
ขายเพื่อนำเงินไปใช้ซื้อของมาเลี้ยงตายายทุกวัน วันหนึ่งที่ตลาดในเมือง หนูน้อยแดงโมได้ยิน
ชาวบ้านพูดกันว่ามียักษ์ใจร้ายมาจับคนไปกินทุกวัน ยักษ์ตนนี้ร้ายมากไม่มีใครสามารถปราบมันได้
จนทุกวันนี้ผู้คนต่างคิดจะย้ายไปอยู่ที่อื่นกันหมด ระหว่างทางที่หนูน้อยแดงโมเดินกลับบ้านนั่นเอง
เขาได้ยินเสียงนกกาแตกตื่นตกใจ พร้อม ๆ กับเสียงสั่นสะเทือนบนพื้นดินดังโกลีเข้ามา โกลีเข้ามา
อย่างรวดเร็ว มีทันที่หนูน้อยแดงโมจะวิ่งหนีพ้น ร่างของยักษ์เขียวโง้งตนหนึ่งก็ปรากฏขึ้น มันเอื้อม
มือที่ใหญ่โตเท่าใบตาลมาจับหนูน้อยแดงโมยกขึ้นไป เมื่อยักษ์เห็นหนูน้อยแดงโมจึงพูดว่า “เจ้า
หนูน้อย เจ้าตัวเล็กนิดเดียว เนื้อก็น้อย เรากินเจ้าคงไม่อิ่ม อย่างกระนั้นเลยเราจะเลี้ยงเจ้าให้โต
เสียก่อนแล้วค่อยกินให้อร่อย” ว่าแล้วเจ้ายักษ์ก็พาหนูน้อยแดงโมกลับไปเลี้ยง อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่
เจ้ายักษ์กลับมาที่บ้าน มันหิวมากเพราะวันนี้จับคนกินไม่ได้เลย มันจึงคิดจะกินหนูน้อยแดงโมแทน
ฝ่ายหนูน้อยแดงโมรู้เช่นนั้น หนูน้อยก็นำหัวเผือกหัวมันที่ตนเก็บสะสมเอาไว้จากอาหารที่เจ้ายักษ์
นำมาให้กินทุกวันออกมา แล้วพูดด้วยวาจาอ่อนหวาน “พ่อยักษ์จ๋า วันนี้พ่อเหนื่อยไหม ฉันเตรียม
น้ำ เตรียมหัวเผือกหัวมันเอาไว้ให้พ่อยักษ์กิน” ยักษ์เมื่อได้ยินหนูน้อยแดงโมพูดจาไพเราะอ่อนหวาน
เช่นนั้นก็ใจอ่อน นึกสงสาร จับกินไม่ลงและคิดว่าเรานี้ไม่มีลูก ถ้าได้คนอย่างหนูน้อยมากอยเอาใจ
ใส่คงจะดี ยักษ์จึงถามว่า “ทีแรกเรานี้จะกินเจ้าเป็นอาหารเสียในวันนี้ แต่เจ้าเป็นเด็กดี เอาอย่างนี้
ไหม เราจะให้เจ้าและตายายมาอยู่เสียด้วยกัน เราสัญญาว่าจะเลิกกินคนและจะให้เจ้าใช้ทรัพย์สินสมบัติ
ของเราได้ตามสบาย” นับแต่นั้นมาหนูน้อยแดงโมพร้อมตากับยายและยักษ์ตนนั้นก็อาศัยอยู่ด้วยกัน
อย่างมีความสุข

1. การกระทำของหนูน้อยแดงโมที่ปฏิบัติต่อยักษ์ตรงกับสำนวนใดมากที่สุด
 - ก. ล้วงคองูเห่า
 - ข. ทำใจดีสู้เสือ
 - ค. หน้าไหว้หลังหลอก
 - ง. เรียนผูกต้องเรียนแก้
2. บุคคลในข้อใดที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าในลักษณะเดียวกับหนูน้อยแดงโม
 - ก. มนตรีถูกคนร้ายจี้ชิงทรัพย์จึงแก้มัดใจทำเป็นสลบจนคนร้ายตกใจรีบวิ่งหนีไป
 - ข. กานดาไม่ชอบทานขนมหวานแต่พยายามทานเพื่อถนอมน้ำใจเพื่อนที่ทำขนมมาให้
 - ค. จารุณีถูกเพื่อนชายล่อลวงไปข่มขืนแต่เธอพูดข่มขู่เพื่อนชายว่าจะแจ้งความจึงรอดออกมาได้
 - ง. อรพรรณรู้ว่าถูกอาหลอกไปขายจึงชวนอาพูดคุยเรื่องลูกของอาจนอารู้สึกสงสารอรพรรณและพ่อแม่
3. ข้อใดมีไม่ลักษณะนิสัยของหนูน้อยแดงโม
 - ก. เป็นเด็กกล้าหาญ
 - ข. มีความกตัญญูกตเวที
 - ค. มีความรักและเมตตาต่อสัตว์
 - ง. พุดจาไพละอ่อนหวาน
4. ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง
 - ก. ยักษ์ตนนี้ร้ายมาก
 - ข. มีเด็กผู้ชายหน้าตาน่ารักโผล่ออกมา
 - ค. มันเอื้อมมือที่ใหญ่โตมาจับหนูน้อยแดงโม
 - ง. ฉันทเตรียมน้ำ เตรียมหัวเผือกหัวมันเอาไว้ให้พ่อยักษ์กิน
5. นักเรียนคิดว่าการกระทำของหนูน้อยแดงต้องหรือไม่
 - ก. ถูกต้อง เพราะทำให้ยักษ์ไม่กินมนุษย์อีกต่อไป
 - ข. ถูกต้อง เพราะทำให้ตนเองไม่ถูกยักษ์กิน
 - ค. ไม่ถูกต้อง เพราะการพูดเท็จเป็นสิ่งไม่ดี
 - ง. ไม่ถูกต้อง เพราะการหลอกลวงผู้อื่น

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เรื่อง หนูน้อยแดงโม

1. ข

2. ง

3. ค

4. ง

5. ก

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถามหรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบไปด้วย ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
2. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่ได้
3. นักเรียนสามารถทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าจากการอ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เรื่อง ไรรูกับหญิงสาวชาวต่างดาว

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อกลุ่มดังนี้ กลุ่มไรรุ กลุ่มดวงดาว กลุ่มดาวสีเงิน กลุ่มไบปาล์ม และกลุ่มไม้เท้ากายสิทธิ์ เมื่อจับได้แล้วให้เข้าร่วมกลุ่มตามชื่อกลุ่มที่จับได้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันเรียงคำจากบัตรคำ(ไรรุ – กับ – หญิง – สาว – ชาว – ต่างดาว) เพื่อทายชื่อเรื่อง

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานเรื่อง ไรรุกับหญิงสาวชาวต่างดาว (เอกสารหมายเลข 1) จากบัตรนิทานที่ครูเตรียมให้

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย ตามหัวข้อในใบงาน (เอกสารหมายเลข 2) ที่ครูแจกให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร นักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนผลอภิปรายลงในใบงานที่ครูเตรียมให้ โดยมีหัวข้อคือ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร และนักเรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร แล้วจับสลากตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมานำเสนอผลงาน

4. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูช่วยกันสรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากนิทาน เรื่อง ไรรุกับหญิงสาวชาวต่างดาว

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรนิทาน เรื่อง ไรรุกับหญิงสาวชาวต่างดาว
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 1.2 ทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. เครื่องมือที่ใช้วัด
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม
 - 2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. เกณฑ์การวัด

นักเรียนต้องได้คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม และทดสอบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

ไรรู้กับหญิงสาวจากดวงดาว

ไรรู้เป็นชายหนุ่มที่รักธรรมชาติ ในตอนเช้าตรู่ของทุกวันจะต้องเข้าป่าเพื่อชมความงามของธรรมชาติ ฟังเสียงนกร้อง เสียงของน้ำตกไหล เสียงเคลื่อนไหวของใบไม้ ตลอดจนชมสิ่งต่างๆ เขานั่งอยู่เช่นนี้ตลอดทั้งวัน โดยไม่ทำอะไร พ่อของเขามันอยู่เสมอว่า “ไรรู้ เจ้าช่างเป็นคนใจก็เกียจเหลือเกิน”

วันหนึ่งขณะที่ไรรู้นั่งเพลินเพลินอยู่ในป่า มีคนเรียกชื่อของเขา “ไรรู้ ไรรู้ เข้าอยากพบเจ้า” ไรรู้หันไปตามเสียง มีร่างของชายชราปรากฏขึ้น เขากล่าวว่า “ถ้าเจ้าต้องการพบดาวสีเงิน จงไปที่ยอดเขาสูงลูกนั้นแล้วเจ้าจะได้พบ” ทันทีที่กล่าวจบร่างของชายชราก็หายไป ไรรู้รู้สึกตื่นเต้นจนพูดอะไรไม่ออก เขาขอบคุณชายชราแล้วรีบออกเดินทางทันที

ไรรูมาถึงยอดเขาในตอนเย็น เขารอเวลาที่เห็นดาวสีเงิน ความมืดค่อย ๆ ปกคลุมทั่วบริเวณนั้น บนท้องฟ้าปรากฏมีดวงดาวขึ้นแจ่มจรัสหลายดวง แต่เขาก็ยังไม่เห็นดาวสีเงิน เวลาผ่านไปจนเกือบจะถึงเที่ยงคืนไรรู้ยังเฝ้ามองดาวสีเงินจนกระทั่งเพลอหลับไป เมื่อตื่นขึ้นเขารู้สึกว่ามีหญิงสาวมานั่งอยู่ข้าง ๆ เขา หล่อนสวมเสื้อคลุมสีขาว เมื่อเห็นไรรู้ลืมตาหล่อนจึงกล่าวว่า “ฉันคือดาวสีเงินที่เธอต้องการพบ ฉันจะอยู่ใกล้ ๆ เธอ เธอต้องรักษาฉันไว้ให้ดี เมื่อถึงเวลาอันสมควรฉันก็จะจากเธอไป” เมื่อหญิงสาวกล่าวจบร่างของเธอก็ค่อย ๆ เล็กลง จนในที่สุดก็สามารถยืนอยู่บนฝ่ามือของไรรู้ได้ ไรรูนำดาวสีเงินใส่ลงไปในขวดน้ำเต้าที่เขาเตรียมมา เขาได้พาเธอท่องเที่ยวไปดินแดนต่างๆ และสนทนากับหญิงสาวที่อยู่ในขวดน้ำเต้าอย่างมีความสุข

วันหนึ่งดาวสีเงินบอกไรรูว่าจะพาไปเที่ยวดินแดนแห่งสวรรค์ แต่ไรรู้ต้องสัญญา ก่อนว่าเขาจะไม่ละสายตาไปจากดาวสีเงิน เมื่อใดก็ตามที่สายตาของเขาละไปจากเธอ ไรรูจะต้องพรากจากดาวสีเงินไปตลอดกาล ไรรู้ได้ตกลงตามสัญญา หญิงสาวจึงออกจากขวดน้ำเต้าและให้ไรรู้นั่งบนใบปาล์ม เธอใช้ไม้เท้ากายสิทธิ์ตะเตะที่ใบปาล์มนั้น ไรรูรู้สึกตัวตัวเองค่อย ๆ ลอยสูงขึ้น และเคลื่อนตัวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งมาถึงดินแดนแห่งหนึ่งซึ่งเป็นที่โล่ง ไม่มีต้นไม้ และไม่มีสิ่งมีชีวิต หญิงสาวบอกให้ไรรูคอยเธออยู่ ณ ที่นั้น แล้วร่างของเธอก็กลายเป็นดวงดาวมีแสงสุกใสเคลื่อนตัวห่างออกไป ไรรูมองตามดาวสีเงินไปอย่างไม่ละสายตา

มีเสียงดนตรีดังขึ้นใกล้ ๆ มีเสียงหัวเราะของหญิงชาย ไรรูละสายตาจากดาวสีเงิน เขามองหาที่มาของเสียงก็เห็นเมืองที่สวยงาม ชาวเมืองกำลังเต้นรำอย่างสนุกสนาน พร้อมทั้งเชิญชวนให้ไรรูเข้าร่วมด้วย เขาเดินไปหากลุ่มคนเหล่านั้นอย่างช้า ๆ แล้วเริ่มเต้นรำตามจังหวะเพลง เสียงดนตรีดังเพิ่มขึ้นและเพิ่มมากขึ้นจนหูของเขาแทบจะระเบิด จังหวะของดนตรีเร็วจนเขาตามไม่ทัน เขาเริ่ม

โรรูู้สึกตัวอีกครั้งก็พบว่านอนอยู่ในป่า เขามองหาดาวสีเงิน มีความหวังที่จะได้พบ
เธออีก แต่คอยแล้วคอยเล่าก็ไม่ปรากฏว่าดาวสีเงินจะลงมาหาเขา โรรูู้ได้เล่าให้คนรุ่นหลังได้รู้เรื่องราว
ของเขา แต่จะมีสักกี่คนที่เชื่อคำพูดของเขา ผู้คนที่ได้ฟังเรื่องมองดูโรรูเหมือนเขาเป็นคนพูดจา
เหลวไหล

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช.

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกผลการอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านนิทานเรื่องนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนจะมีวิธีในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทาน เรื่อง ลูกกตัญญู แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ข้อที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

.....

ลูกกตัญญู

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีหญิงคนหนึ่งมีชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก ลำบากเพราะฐานะยากจนมีหน้าซำสามมีก็ได้ตายจากนางไปในขณะที่นางกำลังตั้งท้องได้ 4 เดือน

วันหนึ่งนางได้ไปขโมยส้ม 4 ผล ที่เขานามานูชาพระไตร พระไตรจึงสาปให้นางกลายเป็นสุนัขท้องแก่ เมื่อใกล้เวลาคลอดแม่สุนัขได้เดินโซซัด โซเซ ไปคลอดลูกที่โพรงไม้แห่งหนึ่งในป่า ลูกที่ออกมาแน่นแทนที่จะเป็นสุนัขกลับเป็นเด็กหญิง 4 คน แม่สุนัขได้พยายามไปหาอาหารมาเลี้ยงลูกทั้งสี่คนของตนจนกระทั่งลูกๆ แข็งแรงและเติบโตใหญ่ เมื่อนางทั้งสี่โตเป็นสาวมีรูปร่างงดงามมาก แต่ก็ยังคงอาศัยอยู่ในป่า และช่วยแม่สุนัขหาอาหาร แม่สุนัขได้สอนให้ลูกทั้ง 4 เรียนรู้ภาษาและกินอยู่อย่างคน

ในหมู่บ้านที่ไม่ไกลจากป่าที่แม่สุนัขและลูกทั้ง 4 คนอาศัยอยู่ มีเศรษฐีคนหนึ่งมีลูกชาย 4 คน ลูกชายทั้ง 4 คนของเศรษฐีนั้น ชอบท่องเที่ยวและเข้าป่าล่าสัตว์

อยู่มาวันหนึ่ง แม่สุนัขก็ออกไปหาอาหารแต่เพียงลำพัง หญิงสาวทั้ง 4 ก็ชวนกันออกไปเที่ยวจึงได้พบกับลูกชายเศรษฐีทั้ง 4 คน เกิดความรักใคร่ชอบพอกัน ลูกชายเศรษฐีจึงชักชวนให้เข้าไปอยู่ในหมู่บ้านและได้อยู่กินเป็นสามภรรยาด้วยกัน ฝ่ายนางแม่สุนัขกลับมาไม่พบลูกทั้งสี่ด้วยความรัก และหวังใยจึงได้เที่ยวออกค้นหาทั่วไปทุกหนทุกแห่ง

จนกระทั่งวันหนึ่งนางแม่สุนัขเดินเข้าไปในบ้านที่ใหญ่โตหลังหนึ่ง ได้พบกับหญิงผู้เป็นเจ้าของบ้าน จำได้ว่าเป็นลูกสาวคนโต ด้วยความดีใจที่พบลูกสาวคนโต แม่สุนัขจึงวิ่งเข้าไปหาลูก แต่ลูกสาวซึ่งจำแม่ได้ดีเกิดอวยสามี กลัวสามีจะรู้ว่าตนเองมีแม่เป็นสุนัข จึงใช้ไม้ตีแม่ของตนเองจนขาหลังหักนางแม่สุนัขเกิดความรู้สึกเสียใจมากจึงหนีออกมาจากบ้าน นางแม่สุนัขเดินมาพบลูกสาวของตนอีกสองคน แต่ทั้งสองคนก็ไม่ต้อนรับกลับไป

นางสุนัขเดิน โซซัด โซเซ ไปจนกระทั่งพบบ้านลูกสาวคนเล็ก ซึ่งมีฐานะยากจนกว่าพี่ๆ แต่เมื่อลูกสาวคนเล็กเห็นแม่ของตนอยู่ในสภาพที่บาดเจ็บก็ร้องไห้ ตรงเข้ากอดแม่ของตน อุ้มขึ้นบ้านเอาจานทองที่มีอยู่เพียงใบเดียวใส่ข้าวให้แม่ของตนกิน นางสุนัขกินข้าวอ้มก็ตาย ลูกสาวคนเล็กร้องไห้เสียใจมาก จึงให้คนทำหีบใส่ศพแม่สุนัขของตน แล้วเอาไปบูชา เมื่อสามีของนางกลับมาเห็น

เมื่อพวกพี่สาวของนางทั้งสามคนรู้ข่าว บังเกิดความโลภอยากได้ทองคำบ้างจึงเที่ยวไปหา
สุนัขตัวเมียแก่ๆ มาเลี้ยงแล้วให้กินข้าวปลาอาหารอย่างดีแล้วจึงนั่งตาย นางนำหีบใส่ศพไปบูชา
เมื่อสามีกลับมาเปิดหีบศพพบสุนัขเฝ้าอืดส่งกลิ่นเหม็นจึงไล่ตีเมียของตน และขับไล่ออกจากบ้านไป

1. เพราะเหตุใดหญิงที่มีทองจึงขโมยส้มที่มีคนนำมาบูชาพระไทร

ก. นางมีนิสัยลักขโมย	ข. นางมีฐานะยากจน
ค. นางแพ้ทองอยากกินส้ม	ง. นางไม่เคารพเชื่อถือพระไทร
2. เหตุใดลูกสาวคนเล็กจึงเอาข้าวปลาอาหารมาเลี้ยงแม่สุนัข

ก. มีความกตัญญูรู้คุณ	ข. กลัวสามีจะว่าใจดำ
ค. รู้ว่าแม่ตายแล้วจะกลายเป็นทอง	ง. รู้ว่าเดี๋ยวแม่ก็ต้องตายเพราะขาดเจ็บ
3. ถ้าลูกสาวคนเล็กไม่เอาข้าวปลาอาหารมาเลี้ยงแม่สุนัขน่าจะเกิดเหตุการณ์ใด

ก. พี่สาวทั้งสามจะได้ทองคำ	ข. แม่สุนัขจะถึงแก่ความตาย
ค. แม่สุนัขจะไปหาอาหารที่อื่นต่อไป	ง. พี่สาวทั้งสามจะให้อาหารแม่สุนัขเอง
4. อะไรคือสาเหตุที่ทำให้สุนัขต้องถูกตีตายอีกตัวหนึ่ง

ก. ความโลภ	ข. ความแค้น
ค. ความโกรธ	ง. ความเห็นแก่ตัว
5. ข้อใดตรงกับหลักธรรม “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” มากที่สุด

ก. หญิงขโมยส้มกลายเป็นสุนัข
ข. หญิงขโมยส้ม 4 ผล จึงคลอดลูก 4 คน
ค. ศพสุนัขที่ลูกสาวคนเล็กบูชา กลายเป็นทอง
ง. พี่สาวทั้งสามนำศพสุนัขมาบูชา จึงถูกสามีตีและขับไล่ไป

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เรื่อง ลูกกตัญญู

1. ข

2. ก

3. ข

4. ก

5. ค

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

รายชื่อนักเรียน	ความกระตือรือร้น			การแสดงความคิดเห็น			ความรับผิดชอบ			เคารพกติกา			สรุป	
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
กลุ่ม/ชื่อ.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														
.....														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

3 = ดี

2 = พอใช้

1 = ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความกระตือรือร้น	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ มีการถามหรือตอบคำถาม	เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ แต่ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม หรือไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีการตั้งคำถามหรือตอบคำถาม	ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีการถามหรือตอบคำถาม
การแสดงความคิดเห็น	กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล	แสดงความคิดเห็นแต่ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นเหตุเป็นผล	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนด	ปฏิบัติงานได้ผลงานครบบางส่วนและใช้เวลาเกินกำหนด	ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่เสร็จสมบูรณ์
เคารพกติกา	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เคารพเสียงส่วนน้อย รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ แต่ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	ไม่ยอมรับการเป็นผู้นำผู้ตาม ไม่ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ ไม่เคารพเสียงส่วนน้อย และไม่รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

ภาคผนวก ช

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนอ่านแบบปกติ

ภาคผนวก ซ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ภาคผนวก ช

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

**แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

คำชี้แจง

1. เขียนชื่อ-สกุล และเลขที่ ในกระดาษคำตอบให้เรียบร้อยและชัดเจน
2. แบบทดสอบฉบับนี้มี 30 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 60 นาที
3. ห้ามทำเครื่องหมายหรือขีดเขียนใดๆ ลงในแบบทดสอบ
4. เปิดแบบทดสอบเมื่อได้รับอนุญาต
5. ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนด แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษรที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง โดยเขียนในกระดาษคำตอบที่แจกให้ ดังตัวอย่าง

ชื่อ	ก	ข	ค	ง
0		X		

6. ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ใหม่ลงในช่องตัวอักษรที่ต้องการ ดังตัวอย่าง

ชื่อ	ก	ข	ค	ง
0		X		X

7. ถ้ามีปัญหาใดๆ ในขณะที่สอบให้แจ้งแก่กรรมการคุมสอบเท่านั้น
8. เมื่อทำแบบทดสอบเสร็จแล้วให้ส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบที่กรรมการคุมสอบ

นายณฐนน แก้วกันจร
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

**แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1

เรื่อง เาหูไปนา เอาตาไปไร่

คนเราทุกวันนี้เอาหูไปนาเอาตาไปไร่กันหรืออย่างไร ที่ว่าบ้านเมืองมีชื่อมีแป้นใช้ไม่ได้แล้ว ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่น การปล่อยให้ชาวประมงจับปลาในฤดูวางไข่ เขารู้กันทั่วโลกแล้วว่าเป็นผลร้ายเพราะเป็นต้นเหตุให้ปลาสูญพันธุ์ไปในเวลาอันรวดเร็ว กฎหมายลงโทษก็มีแต่ไม่มีใครเหลียวแล กฎหมายข้อนั้น ก็มีคนทิ้งเสียดีไหม ต่อไปนี้ใครทำได้ทำไปมีใครยาวสาวได้สาวเอา เพราะบ้านเมืองมีใช้ของใครคนเดียว

1. จากเรื่อง “เอาหูไปนา เอาตาไปไร่” นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดคนจึงไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ก. มีความโลภ	ข. ขาดการศึกษาที่ดี
ค. มีความทะเยอทะยาน	ง. ขาดจิตสำนึก
2. ข้อใดเป็นความจริงที่พบจากการอ่านเรื่องนี้

ก. ทุกคนยินดีจะปฏิบัติตามกฎหมาย	ข. มีบางคนละเมิดกฎหมาย
ค. การมีกฎหมายทำให้คนไม่ยอมทำความผิด	ง. ทุกคนที่ทำความผิดจะถูกลงโทษ

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 3

เรื่องของผลประโยชน์เป็นเรื่องสำคัญ คนเราทุกวันนี้ที่ทะเลาะเบาะแว้งฆ่าฟันกันตายก็เพราะเรื่องการจัดผลประโยชน์กันนั่นเอง ผลประโยชน์หรือรายได้เป็นสิ่งจำเป็นที่มนุษย์ทุกคนจะต้องมีจะต้องได้ เพราะมนุษย์ทุกคนจะต้องกินต้องใช้ แต่ผลประโยชน์ก็มีใช้เป็นสิ่งขอดปรารถนาถ้าหากได้มาด้วยความไม่ถูกต้องคลองธรรม และตัวผลประโยชน์ที่ได้มาด้วยความไม่ถูกต้องคลองธรรมนี้เองที่เป็นสาเหตุหรือชนวนชักนำให้บุคคลที่แสวงหา และได้มาไว้ในครอบครองถึงซึ่งความหายนะ

3. เรื่องนี้ต้องการบอกผู้อ่านในข้อใด

ก. ผลประโยชน์ควรได้มาอย่างสุจริต	ข. ผลประโยชน์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด
ค. ผลประโยชน์เป็นสิ่ง que ทุกคนปรารถนา	ง. ไม่ควรคำนึงถึงที่มาของผลประโยชน์

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 4

เด็กหญิงวรรณุช เป็นคนที่รักน้องชายมากจึงทำการบ้านให้น้องเป็นประจำ

4. จากข้อความนี้เด็กหญิงวรรณุชเป็นคนที่มีความรับผิดชอบหรือไม่
- ก. มี เพราะเป็นหน้าที่ของพี่ที่มีต่อน้อง
 - ข. มี เพราะพ่อแม่สอนให้พี่ช่วยเหลือน้อง
 - ค. ไม่มี เพราะงานที่ทำนั้นไม่ใช่งานของเธอ
 - ง. ไม่มี เพราะไม่ใช่หน้าที่ของพี่ที่ต้องทำให้น้อง

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 5 - 6

เรื่อง แม่ค้าขายลำไย

แม่ค้า : ชื่อลำไยไหมคะ
 อารี : กิโลเท่าไหร่คะ
 แม่ค้า : 25 บาท ค่ะ ราคาถูกมากเลยนะคะ
 อารี : 20 บาท ได้ไหมคะ
 แม่ค้า : ไร้คุณ ! ราคา 25 บาท นี้ถูกมากแล้วนะคะ
 ช่างในตลาดเขาขายกัน 30 บาท เนอะ

5. จากเรื่องที่อ่านข้อความใดเป็นความจริง
- ก. ลำไยของแม่ค้าราคาถูก
 - ข. แม่ค้าขายลำไยกิโลกรัมละ 25 บาท
 - ค. แม่ค้าขายลำไยราคาถูกกว่าในตลาด
 - ง. แม่ค้าขายลำไยกิโลกรัมละ 20 บาท
6. ถ้านักเรียนเป็นอารีนักเรียนควรเชื่อคำพูดของแม่ค้าหรือไม่
- ก. ควรเชื่อ เพราะแม่ค้ามีความหวังดีและไม่พูดปด
 - ข. ควรเชื่อ เพราะแม่ค้ามีหลักฐานว่าลำไยของตนถูกจริง
 - ค. ไม่ควรเชื่อ เพราะแม่ค้าทุกคนพูดเก่งแต่ไม่จริงใจ
 - ง. ไม่ควรเชื่อ เพราะยังไม่แน่ใจว่าราคาถูกกว่าในตลาดจริง

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 7

ผู้สื่อข่าวรายงานจากประเทศญี่ปุ่นว่ามีบรรดาพ่อค้าไทยเห็นแก่ตัวได้ไปกว้านซื้อถึงแก๊สเก่าหมดอายุที่ญี่ปุ่นเตรียมทำลายมาดัดแปลงย้อมสีเป็นของใหม่ ถึงแก๊สเหล่านี้เคยก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ทำให้คนไทยเสียชีวิตทรัพย์สินและชีวิตรมาแล้วเป็นจำนวนมาก

7. การกระทำของพ่อค้าในข่าวขาดคุณธรรมข้อใด

ก. ความซื่อสัตย์	ข. ความเสียสละ
ค. ความเมตตากรุณา	ง. ความยุติธรรม

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 8

เราเป็นกษัตริย์ผู้ใหญ่อันประเสริฐ ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้กับเขาแล้ว จะกลับคำไปตั้งนั้น หากจริงไม่ พม่าทั้งปวงจะชวนกันคู่มั่นได้ว่าเงินพูดไม่จริง เรารักสัตย์ยิ่งกว่าทรัพย์ เขมร แยกไทย มอญ ต่างประจักษ์ในข้อนี้

8. ผู้พูดเป็นชนชาติใด

ก. ไทย	ข. จีน
ค. มอญ	ง. พม่า

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 9

การปิดกั้นรับเฉพาะคำสอนศาสนาของตนอาจทำให้จิตใจคับแคบ และนำไปสู่ความขัดแย้งรุนแรงถึงฆ่ากันตายได้ เช่น เหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ส่วนหนึ่งมาจากการรับเฉพาะคำสอนของศาสนาตนเอง

9. พฤติกรรมของใครสอดคล้องกับข้อความนี้

- ก. ต่อมศึกษาคำสอนทุกศาสนา
- ข. ต่อมศึกษาเฉพาะคำสอนศาสนาของตนแต่มีจิตใจเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ทั่วไป
- ค. ต่อมศึกษาเฉพาะคำสอนศาสนาของตนและเห็นคนนับถือศาสนาอื่นเป็นคนไม่ดี
- ง. ต่อกับนับถือศาสนาทุกศาสนา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 13

เดี๋ยวนี้ใคร ๆ ก็หันมาใช้น้ำมันเคลือบไม้ แว่ววับ กันทั้งนั้น เพราะใช้จ่ายประหยัดไม่สิ้นเปลืองเวลา ทนทานและสวยงาม คุณล่ะครับ เคยลองใช้ แว่ววับ บ้างหรือยัง

13. ข้อความนี้เชื่อถือได้หรือไม่

- ก. ได้ เพราะผู้เขียนบอกประโยชน์ชัดเจน ข. ได้ เพราะผู้เขียนบอกว่ามีคนใช้จำนวนมาก
ค. ไม่ได้ เพราะยังไม่ได้พิสูจน์ให้เห็นจริง ง. ไม่ได้ เพราะเป็นคำพูดที่กล่าวเกินจริง

คำชี้แจง จงอ่านคำกลอนต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 14

ลูกแลดูแม่แม่ดูลูก	ต่างพันผูกเพียงว่าเลือดตาไหล
สะอื้นร่ำอาลัยด้วยอาลัย	แล้วแจ้งใจจากนางตามทางมา
เหลียวหลังยังเห็นแม่แลเขม่น	แม่อีกเห็นลูกน้อยละห้อยหา
แต่เหลียวเหลียวเลี้ยวลับดับวิญญาน	โอยเปล่าตาต่างสะอื้นยื่นตะลึง

14. ผู้ประพันธ์บทร้อยกรองนี้ต้องการให้ผู้อ่านเห็นสิ่งใด

- ก. ความรักและความผูกพันระหว่างแม่กับลูก
ข. ความโศกเศร้าอาลัยที่ลูกต้องสูญเสียแม่
ค. ความรักและความผูกพันระหว่างชายกับหญิง
ง. ความโศกเศร้าอาลัยที่แม่ต้องสูญเสียลูกไป

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 15

แดนเห็น โดมมีโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ก็อยากมีบ้าง จึงรบเร้าให้แม่ซื้อให้ตนเองบ้าง
ทั้ง ๆ ที่ครอบครัวของเขามีฐานะยากจน

15. การกระทำของแดนตรงกับคำพังเพยในข้อใด

- ก. ดำน้ำพริกละลายแม่น้ำ ข. ชักหน้าไม่ถึงหลัง
ค. เห็นช้างจี้ จี้ตามช้าง ง. จีช้างจับตักแดน

คำชี้แจง จงอ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 16

“ผมขโมยไปเองครับแม่”
 “จริงหรือป๊า” แม่พูดด้วยความตกใจ
 “ครับ ผมขโมยไปให้ค่ายาของดัน ดันเขาป่วยหนักแม่ของเขาไม่มีเงินจ่ายค่ายา ผมจึงออกให้เขา”
 “ออกให้เขา”
 “ครับ ดันเป็นคนดีครับ แม่โกรธผมหรือเปล่าครับ”

16. จากบทสนทนานักเรียนคิดว่าป๊าทำถูกหรือไม่

- ก. ถูก เพราะเป็นการช่วยเหลือเพื่อน
- ข. ถูก เพราะเป็นการแสดงน้ำใจ
- ค. ไม่ถูก เพราะนำเงินไปให้เพื่อน
- ง. ไม่ถูก เพราะเป็นการลักขโมย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 17

ในปัจจุบันการขาดวิตามินเอยังเป็นปัญหาโภชนาการที่สำคัญอย่างหนึ่งของประเทศไทย แม้ว่าจำนวนเด็กที่ขาดวิตามินเออย่างรุนแรงจนตาบอดจะน้อยลงกว่าเมื่อยี่สิบปีก่อน แต่ก็ยังมีเด็กจำนวนไม่น้อยที่กินอาหารที่มีวิตามินเอไม่พอ โดยเฉพาะเด็กวัยชั้นประถมศึกษาในภาคอีสาน ซึ่งมีผลเสียต่อสุขภาพ

17. อะไรคือสาเหตุของการขาดวิตามินเอในเด็กวัยเรียน

- ก. กินอาหารราคาถูก
- ข. กินอาหารจำเจ
- ค. กินอาหารไม่เพียงพอ
- ง. กินอาหารไม่ถูกหลัก

คำชี้แจง จงอ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 18

จอยกลับมาถึงบ้าน แม่หยิบตะกร้าใบเล็กแสนสวย สานด้วยก้านมะพร้าวให้จอยดู แล้วบอกกับจอยว่า
 “ตาแก่อะไรก็ไม่รู้ฝากไว้ให้จอย”
 “ตาทิมที่จอยให้ผลไม้ไปเมื่อวานนี้ยังงัยคะ”

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 22

การรวมกลุ่มกันของชาวนาที่หน้ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อร้องทุกข์เกี่ยวกับราคาข้าวที่ตกต่ำ แต่ปรากฏว่าเกิดการปะทะกันทำให้ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต

22. การชุมนุมครั้งนี้เป็นการรักษาความสามัคคีของคนภายในประเทศหรือไม่

- ก. เป็น เพราะมีหลักการที่ต้องการร่วมกัน
- ข. เป็น เพราะเป็นการรวมกลุ่มที่มีการปรึกษาหารือกัน
- ค. ไม่เป็น เพราะประเทศชาติได้รับความเสียหาย
- ง. ไม่เป็น เพราะคนมาร่วมชุมนุมได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต

คำชี้แจง จงอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 23

มีรายงานข่าวว่า รถสิบล้อคันหนึ่งแล่นมาบนถนนเพชรเกษมด้วยความเร็วสูงเพื่อมุ่งหน้าจากเพชรบุรีเข้ากรุงเทพฯ โดยคนขับอยู่ในอาการครึ่งหลับครึ่งตื่น และในขณะนั้นมีวัวตัวหนึ่งเดินตัดหน้า รถจึงชนมันกระเด็นไปนอนฟุบอยู่ข้างถนน ส่วนรถพลิกคว่ำไปอีกทางหนึ่ง ชาวบ้านที่พบเห็นเหตุการณ์จึงนำคนเจ็บส่งโรงพยาบาลศูนย์ราชบุรี

23. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายในการเขียนอย่างไร

- ก. เพื่อชี้ให้เห็นปัญหาการจราจร
- ข. เพื่อเตือนใจผู้ขับขี่ให้ระมัดระวัง
- ค. เพื่อเสนอให้มีการจับความเร็วรถ
- ง. เพื่อชี้ให้เห็นความมีน้ำใจของชาวบ้าน

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 24

สนธิ์ทำการบ้านจนจะเสร็จอยู่แล้ว แต่บังเอิญทำแกงหกละเอะเอะเสียหายหมด

24. จากข้อความข้างต้นตรงกับคำพังเพยในข้อใด

- ก. กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้
- ข. ร้าไม่ดี โทษปีโทษกลอง
- ค. มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ
- ง. เรือล่มเมื่อจอด ตาบอดเมื่อแก่

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 25

ตำรวจจับขโมยได้แต่พอทราบว่าแม่ของขโมยกำลังป่วยหนักจึงปล่อยขโมยไปตามที่
ขโมยขอร้อง

25. นักเรียนจะตัดสินใจการกระทำของตำรวจตามข้อใด
- ก. ตำรวจทำผิด เพราะตำรวจมีหน้าที่รักษากฎหมาย
 - ข. ตำรวจทำผิด เพราะขโมยอาจไปขโมยของผู้อื่นอีก
 - ค. ตำรวจทำถูก เพราะมีความเมตตาต่อผู้อื่น
 - ง. ตำรวจทำถูก เพราะมีความสงสารครอบครัวของขโมย

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 26

มีปัญหาหนักหรือ หาเงินซื้อรองเท้า ซื้อมือถือใหม่ให้มันไปโรงเรียนเหมือนเพื่อน
เขาก่อนดีกว่าจึงค่อยคิดเรื่องนั้น เรื่องเรียนสูง ๆ นะอย่าเพิ่งฝัน” สาหร่ายโพล่งออกมาด้วย
น้ำเสียงประชดประชันโดยไม่หันไปมองหน้าตัว

26. นักเรียนคิดว่าอนาคตบุตรของสาหร่ายจะเป็นอย่างไร
- ก. ได้เป็นเจ้าของคนรวยคน
 - ข. มีเครื่องแต่งกายเทียมหน้าเทียมตาคนอื่น
 - ค. ไม่ได้เรียนต่อเพราะความประพฤติไม่ดี
 - ง. ไม่ได้เรียนต่อในระดับสูงขึ้นเพราะขาดทุนทรัพย์

คำชี้แจง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 27

เทวดาไม่สามารถบันดาลทุกข์สุขให้เราได้ นอกจากตัวเราเท่านั้นนี่คือคำสอนของ
พระพุทธเจ้าที่พระองค์สั่งสอนให้เราอาศัยตนเอง ไม่หวังพึ่งอาศัยสิ่งที่มองไม่เห็น ซึ่งตรงกับคำสอน
ของศาสนาคริสต์ที่สอนว่า พระเจ้าจะช่วยเราถ้าเราช่วยตนเอง นั้นหมายความว่า เราต้องช่วยตนเอง
ก่อน ก่อนที่จะให้ใครช่วย

**เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

ข้อ	เฉลย	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	เฉลย
1	ง	11	ง	21	ข
2	ข	12	ก	22	ค
3	ก	13	ค	23	ข
4	ง	14	ก	24	ง
5	ข	15	ค	25	ก
6	ง	16	ง	26	ง
7	ก	17	ง	27	ก
8	ข	18	ก	28	ค
9	ค	19	ค	29	ก
10	ค	20	ง	30	ง